

Dziennik Urzędowy

L 197

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

29 lipca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 679/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) 1386/2007 ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 680/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu 17
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 681/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. kończące przegląd pod kątem „nowego eksportera” dotyczący rozporządzenia Rady (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Malezji, ponownie nakładające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i kończące rejestrację tego przywozu 18
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 682/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 20
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 683/2009 z dnia 28 lipca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy** 24

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 685/2009 z dnia 28 lipca 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 65

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2009/84/WE z dnia 28 lipca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fluorku siarczynu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾** 67

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/567/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego wyrobom włókienniczym (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4595) ⁽¹⁾**..... 70

2009/568/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego bibule (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4596) ⁽¹⁾** ... 87

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 679/2009

z dnia 7 lipca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) 1386/2007 ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1386/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 70,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1386/2007 wdraża pewne środki ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjęte przez Organizację Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku („NAFO”). Rozporządzenie to zostało następnie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 538/2008 ⁽²⁾. Ponadto stwierdzono niespójności między rozporządzeniem (WE) 1386/2007 a zasadami NAFO dotyczącymi ochrony zasobów i jej egzekwowania.
- (2) Podczas swojego trzydziestego dorocznego posiedzenia we wrześniu 2008 r. NAFO przyjęła szereg zmian w środkach ochrony zasobów i jej egzekwowania. Zmiany te odnoszą się do przepisów dotyczących połowów dennych, obszarów zamkniętych w celu zapewnienia ochrony gór podwodnych, wymogów dotyczących oznakowania oraz dodatkowych środków w państwie portu.
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nierapor-

towanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽³⁾ będzie stosowane od dnia 1 stycznia 2010 r.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1386/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1386/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się punkty w brzmieniu:

„21) »połowy denne« oznaczają działalność połowową, przy której narzędzie połowowe dotyka lub prawdopodobnie dotknie dna morskiego w trakcie normalnego wykonywania operacji połowowych;

22) »istniejące obszary połowów dennych« oznaczają obszary, na których zgodnie z danymi VMS i/lub innymi danymi georeferencyjnymi prowadzono połowy denne przez co najmniej dwa lata w okresie referencyjnym obejmującym lata 1987–2007;

23) »nowe obszary połowów dennych« oznaczają inne niż istniejące obszary połowów dennych, w których dokonuje się połowów dennych.”;

- 2) w art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Kapitanowie statków wspólnotowych odnotowują współrzędne dotyczące początkowej i końcowej pozycji każdego próbnego zaciągu dokonanego zgodnie z ust. 3.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 5.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 538/2008 z dnia 29 maja 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1386/2007 ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

3) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Statki prowadzące ukierunkowany połów gatunków innych niż gatunki wymienione w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu mogą prowadzić połowy gatunków podlegających regulacji, posługując się sieciami o oczkach mniejszych niż określono w tych ustępach, pod warunkiem że spełnione są wymogi dotyczące przyłowów zawarte w art. 4.”;

4) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże statki wspólnotowe dokonujące połowów poza obszarem podlegającym regulacji NAFO mogą zatrzymywać na pokładzie sieci o oczkach mniejszych niż określono w art. 7, pod warunkiem że sieci te zostały bezpiecznie związane i zwinięte oraz nie są dostępne do bezpośredniego użytku.”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przepisy szczególne dotyczące połowów krewetek w rejonie 3L

Połowy krewetek w rejonie 3L są prowadzone na głębokości powyżej 200 metrów.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Obszary objęte ograniczeniem połowów

1. Zabrania się prowadzenia połowów dennych w następujących obszarach:

Obszar	Współrzędna 1	Współrzędna 2	Współrzędna 3	Współrzędna 4
Orphan Knoll	50.00.30 N 45.00.30 W	51.00.30 N 45.00.30 W	51.00.30 N 47.00.30 W	50.00.30 N 47.00.30 W
Corner Seamounts	35.00.00 N 48.00.00 W	36.00.00 N 48.00.00 W	36.00.00 N 52.00.00 W	35.00.00 N 52.00.00 W
Newfoundland Seamounts	43.29.00 N 43.20.00 W	44.00.00 N 43.20.00 W	44.00.00 N 46.40.00 W	43.29.00 N 46.40.00 W
New England Seamounts	35.00.00 N 57.00.00 W	39.00.00 N 57.00.00 W	39.00.00 N 64.00.00 W	35.00.00 N 64.00.00 W
Fogo Seamount 1	42.31.33 N 53.23.17 W	42.31.33 N 52.33.37 W	41.55.48 N 53.23.17 W	41.55.48 N 52.33.37 W
Fogo Seamount 2	41.07.22 N 52.27.49 W	41.07.22 N 51.38.10 W	40.31.37 N 52.27.49 W	40.31.37 N 51.38.10 W

2. Zamyka się dla wszelkich połowów dennych obszar w rejonie NAFO 3O określony poprzez połączenie następujących współrzędnych (w porządku liczbowym, wracając na końcu do współrzędnej 1):

Numer współrzędnej	Szerokość	Długość
1	42°53'00"N	51°00'00"W
2	42°52'04"N	51°31'44"W
3	43°24'13"N	51°58'12"W
4	43°24'20"N	51°58'18"W
5	43°39'38"N	52°13'10"W
6	43°40'59"N	52°27'52"W

Numer współrzędnej	Szerokość	Długość
7	43°56'19"N	52°39'48"W
8	44°04'53"N	52°58'12"W
9	44°18'38"N	53°06'00"W
10	44°18'36"N	53°24'07"W
11	44°49'59"N	54°30'00"W
12	44°29'55"N	54°30'00"W
13	43°26'59"N	52°55'59"W
14	42°48'00"N	51°41'06"W
15	42°33'02"N	51°00'00"W

7) dodaje się rozdział IIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

OCHRONA WRAŻLIWYCH EKOSYSTEMÓW MORSKICH

Artykuł 12a

Definicja wrażliwych ekosystemów morskich

Do celów niniejszego rozdziału »wrażliwe ekosystemy morskie« oznaczają:

a) niepowtarzalne ekosystemy morskie lub takie, które zawierają rzadkie gatunki, których utraty nie można zrekomensować podobnymi obszarami lub ekosystemami. Należą do nich:

- (i) siedliska gatunków endemicznych;
- (ii) siedliska gatunków rzadkich, zagrożonych lub zanikających, które występują wyłącznie w określonych obszarach;
- (iii) szkółki i odchowalnie lub wyodrębnione obszary żerowania, hodowli i rozmnażania;

b) ekosystemy morskie niezbędne do przetrwania, funkcjonowania, rozmnażania lub odbudowy stad ryb, poszczególnych etapów rozwoju (np. podłoża dla szkółek i odchowalni lub obszarów chowu) lub gatunków morskich rzadkich, zagrożonych lub zanikających;

c) ekosystemy morskie bardzo narażone na degradację w wyniku działalności antropogenicznej;

d) ekosystemy morskie charakteryzujące się populacjami lub skupiskami gatunków posiadających co najmniej jedną z poniższych cech:

- (i) niskie tempo wzrostu;
- (ii) późny wiek dojrzewania;

(iii) niską lub nieprzewidywalną rekrutację pokoleń; lub

(iv) długowieczność;

e) ekosystemy morskie, które charakteryzują złożone struktury fizyczne będące wynikiem znaczącej koncentracji elementów biotycznych i abiotycznych. W tych ekosystemach procesy ekologiczne są zazwyczaj w dużym stopniu uzależnione od tych systemów struktur. Ponadto ekosystemy te są bardzo zróżnicowane, co zależy od organizmów wchodzących w skład struktury.

Artykuł 12b

Definicja znaczącego niekorzystnego oddziaływania

Do celów niniejszego rozdziału »znaczące niekorzystne oddziaływanie« oznacza oddziaływanie zagrażające strukturze lub działaniu ekosystemu w jeden z poniższych sposobów:

- a) dotkniętym populacjom uniemożliwia naturalną wymianę pokoleń;
- b) powoduje długoterminową degradację naturalnej produktywności siedlisk; lub
- c) powoduje, na zasadzie nie tylko tymczasowej, znaczną utratę bogactwa gatunków, rodzajów siedlisk lub biocenoz.

Artykuł 12c

Definicja bioindykatorów wrażliwych ekosystemów morskich

Do celów niniejszego rozdziału »bioindykatory wrażliwych ekosystemów morskich« oznaczają kolczniki, gorgonie, pola ukwiałów rurkowych, lofelię i pola piórówek.

Artykuł 12d

Definicja napotkania wrażliwych ekosystemów morskich

Do celów niniejszego rozdziału »napotkanie wrażliwych ekosystemów morskich« oznacza połów – przy określonym zestawie narzędzi – bioindykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego w ilości ponad 100 kg żywego koralu i/lub 1 000 kg żywej gąbki.

*Artykuł 12e***Ocena połowów dennych**

1. Państwa członkowskie, których statki zamierzają prowadzić połowy denne w obszarze podlegającym regulacji NAFO, przeprowadzają w 2009 r. ocenę ustalonego i przewidywanego oddziaływania tych połowów na wrażliwe ekosystemy morskie. Państwa członkowskie zezwalają na prowadzenie połowów dennych wyłącznie w przypadku, gdy w ocenie stwierdza się, że połowy te nie będą miały znaczącego niekorzystnego oddziaływania na wrażliwe ekosystemy morskie.

2. Do celów oceny, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie opierają się na najlepszych dostępnych informacjach naukowo-technicznych na temat usytuowania wrażliwych ekosystemów morskich w obszarach, w których ich statki rybackie zamierzają prowadzić połowy. Informacje te obejmują, gdy są dostępne, dane naukowe, na podstawie których można oszacować prawdopodobieństwo występowania takich ekosystemów.

3. Ocena zagrożenia znacznym niekorzystnym oddziaływaniem na wrażliwe ekosystemy morskie, przeprowadzona w ramach oceny, o której mowa w ust. 1, uwzględnia, w stosownych przypadkach, różne warunki panujące w nowych obszarach połowów dennych i w istniejących obszarach połowów dennych.

4. Państwa członkowskie jak najszybciej, lecz nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r., przedkładają Komisji oceny, o których mowa w ust. 1. Wraz z tym należy przedstawić opis środków łagodzących mających zapobiec znacznemu niekorzystnemu oddziaływaniu na wrażliwe ekosystemy morskie. Komisja bezzwłocznie przesyła te informacje Sekretariatowi NAFO.

*Artykuł 12f***Połowy denne w nowych obszarach połowów dennych**

1. Wszelkie połowy prowadzone w nowych obszarach połowów dennych lub za pomocą narzędzia dennego, z którego nie korzystano wcześniej w danym obszarze, uznaje się za zwiady rybackie i prowadzi się zgodnie z protokołem zwiadów rybackich, o którym mowa w ust. 2.

2. Państwa członkowskie, których statki zamierzają prowadzić połowy w nowych obszarach połowów dennych lub za pomocą narzędzia dennego, z którego nie korzystano wcześniej w danym obszarze, sporządzają protokół zwiadów rybackich zgodnie z wzorem w załączniku XVI.

3. Protokół zwiadów rybackich zawiera następujące informacje:

- a) plan odłowu określający odławiane gatunki docelowe, daty i obszary. Należy rozważyć możliwość ograniczenia obszaru i nakładu połowowego, tak aby zapewnić prowadzenie połowów w sposób stopniowy w ograniczonym obszarze geograficznym;
- b) plan ograniczania ryzyka, w tym środki mające uniemożliwić znaczne niekorzystne oddziaływanie na wrażliwe ekosystemy morskie, które można napotkać w czasie prowadzenia połowów;
- c) plan monitorowania połowu obejmujący zapisy i raporty dotyczące wszystkich złowionych gatunków, 100 % monitorowania przez satelitarne urządzenie lokacyjne i 100 % obecności obserwatorów. Zapisy i raporty muszą być na tyle dokładne, by w razie potrzeby móc przeprowadzić ocenę działalności;
- d) plan gromadzenia danych pozwalający rozpoznawać wrażliwe ekosystemy i gatunki morskie w obszarze połowów.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby denne zwiady rybackie podlegały procedurze oceny ustanowionej w art. 12e.

5. Państwa członkowskie przedkładają Komisji protokół zwiadów rybackich, o którym mowa w ust. 2, oraz ocenę, o której mowa w art. 12e ust. 1, a Komisja przesyła je dalej Sekretariatowi NAFO. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie zezwalano na zwiady rybackie przed otrzymaniem przez Sekretariat NAFO wymienionych informacji.

*Artykuł 12g***Nieprzewidziane napotkanie wrażliwych ekosystemów morskich w istniejących obszarach połowów dennych**

1. Jeżeli w trakcie prowadzenia połowów statki prowadzący połowy w istniejących obszarach połowów dennych napotka bioindykatory wrażliwego ekosystemu morskiego, kapitan statku dokonuje oceny ilościowej złowionych bioindykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego.

2. Jeżeli ilość bioindykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego złowiona w trakcie działań połowowych, takich jak zaciąg włoka lub stawianie sieci skrzelowych lub takli, przekracza progi określone w art. 12d, stosuje się przepisy ustanowione w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

3. Kapitan statku składa w tej sprawie sprawozdanie państwu członkowskiemu bandery, które niezwłocznie przekazuje informacje poprzez Komisję Sekretarzowi Wykonawczemu. Komisja natychmiast ostrzega inne państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy w danym obszarze. Właściwe państwa członkowskie natychmiast ostrzegają wszystkie statki rybackie swojej bandery znajdujące się w danym obszarze.

4. Kapitan statku przerywa połowy i oddala się o co najmniej 2 mile morskie, licząc od końca zestawu ciągnionego/stacjonarnego w kierunku miejsca, gdzie możliwość napotkania kolejnego wrażliwego ekosystemu morskiego jest najmniej prawdopodobna. W tym celu kapitan dokonuje możliwie najlepszej oceny w oparciu o wszystkie dostępne źródła informacji.

Artykuł 12h

Nieprzewidziane napotkanie wrażliwych ekosystemów morskich w nowych obszarach połowów dennych

1. Jeżeli w trakcie prowadzenia połowów statek prowadzący połowy w nowych obszarach połowów dennych napotka bioindykatory wrażliwego ekosystemu morskiego, kapitan statku dokonuje oceny ilościowej złowionych bioindykatorów wrażliwego ekosystemu morskiego. Obserwatorzy obecni na statku klasyfikują korale, gąbki i inne organizmy do najniższego możliwego poziomu taksonomicznego.

2. Jeżeli ilość tych gatunków złowiona w trakcie działań połowowych prowadzonych przy pomocy określonego narzędzia, takiego jak włók ciągnięty, sieci skrzelowe lub takle, przekracza progi określone w art. 12d, stosuje się przepisy ustanowione w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu.

3. Kapitan statku składa w tej sprawie sprawozdanie państwu członkowskiemu bandery, które niezwłocznie przekazuje informacje poprzez Komisję Sekretarzowi Wykonawczemu. Komisja natychmiast ostrzega inne państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy w danym obszarze. Właściwe państwa członkowskie natychmiast ostrzegają wszystkie statki rybackie swojej bandery znajdujące się w danym obszarze.

4. Wprowadza się tymczasowe zamknięcia obszaru w promieniu dwóch mil od pozycji napotkania zgłoszonej przez statek pływający pod banderą umawiającej się strony NAFO. Wyznacza ją koniec zestawu ciągnionego/stacjonarnego lub jest to inna pozycja, na którą wskazują dowody jako na najbliższą dokładnego położenia napotkanego wrażliwego ekosystemu morskiego. To czasowe zamknięcie powinno obowiązywać do czasu otrzymania od Sekretariatu NAFO informacji, że dany obszar może zostać ponownie otwarty.

5. Statek przerywa połowy i oddala się o co najmniej 2 mile morskie, licząc od końca zestawu ciągnionego/stacjonarnego w kierunku miejsca, gdzie możliwość napotkania kolejnego wrażliwego ekosystemu morskiego jest najmniej prawdopodobna. W tym celu kapitan dokonuje możliwie najlepszej oceny w oparciu o wszystkie dostępne źródła informacji.”;

8) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszystkie przetworzone ryby złowione na obszarze regulowanym NAFO są znakowane w taki sposób, by można było odczytać nazwę gatunku oraz kategorię produktu zgodnie z art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*), a w przypadku krewetek datę złowienia, używając, odpowiednio, kodu 3-alfa w załączniku I do tego rozporządzenia i kodów postaci produktu w załączniku XIVb do niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wszystkie krewetki złowione w rejonach 3L i 3M oraz wszystkie halibuty niebieskie złowione na podobszarze 2 oraz w rejonach 3KLMNO oznacza się jako złowione w tych strefach.”;

9) w art. 47 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) na wniosek inspektora podać współrzędne dotyczące początkowej i końcowej pozycji każdego próbnego zaciągu dokonanego zgodnie z art. 6 ust. 4.”;

10) rozdział V otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ V

PRZEPROWADZANE PRZEZ PAŃSTWO PORTU KONTROLE STATKÓW PŁYWAJĄCYCH POD BANDERĄ INNEJ UMAWIAJĄCEJ SIĘ STRONY

Artykuł 62

Zakres zastosowania

1. Niniejszy rozdział stosuje się do wyładunków i przeładunków ryb – w portach państw członkowskich dokonanych przez statki rybackie pływające pod banderą innej umawiającej się strony NAFO – złowionych w obszarze podlegającym regulacji NAFO lub produktów z tych ryb, które nie zostały uprzednio wyładowane ani przeładowane w porcie.

2. Niniejszy rozdział ma zastosowanie bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 63

Wyznaczone porty

Państwa członkowskie wyznaczają porty, do których statki rybackie mają dostęp w celu wyładunku lub przeładunku. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wyznaczonych portach, których wykaz Komisja przekazuje Sekretariatowi NAFO. O wszelkich późniejszych zmianach w wykazie informuje się Sekretariat NAFO nie później niż piętnaście dni przed wejściem tych zmian w życie.

*Artykuł 63a***Właściwy organ**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ, który służy jako punkt kontaktowy do celów przyjmowania zgłoszeń zgodnie z art. 63b, otrzymywania potwierżeń i wydawania zezwoleń zgodnie z art. 63c.

2. Państwa członkowskie podają Komisji nazwę właściwego organu i informacje kontaktowe. Komisja przesyła te informacje Sekretariatowi NAFO.

*Artykuł 63b***Wstępne zgłoszenie wejścia do portu**

1. W drodze odstępstwa od art. 28e ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku rybackiego, o którym mowa w art. 62 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub jego przedstawiciel, zamierzający wpłynąć do portu w celu wyładunku lub przeładunku, zgłaszają to właściwemu organowi państwa członkowskiego portu, o którym mowa w art. 63a niniejszego rozporządzenia, co najmniej trzy dni robocze przed przewidywanym czasem przybycia do portu.

2. Państwo członkowskie może jednak przewidzieć inny termin na zgłoszenie, z uwzględnieniem między innymi odległości między łówkami a swoim portem. Państwa członkowskie podają Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi wyżej wymieniony termin na zgłoszenie. Komisja przesyła te informacje Sekretariatowi NAFO.

3. Do wstępnego zgłoszenia należy dołączyć następujące formularze z odpowiednio wypełnioną częścią A:

- a) formularz PSC 1, określony w załączniku XV część A, jeżeli statek zamierza dokonać wyładunku lub przeładunku własnych połowów;
- b) formularz PSC 2, określony w załączniku XV część B, jeżeli statek zamierza dokonać wyładunku lub przeładunku połowów, które otrzymał w wyniku przeładunku. Dla każdego statku przekazującego stosuje się odrębny formularz;
- c) zarówno formularz PSC 1, jak i PSC 2, jeżeli statek zamierza dokonać wyładunku lub przeładunku zarówno swoich połowów, jak i połowów otrzymanych w wyniku przeładunku.

4. Kapitanowie statków lub ich przedstawiciele mogą anulować wstępne zgłoszenie poprzez zgłoszenie tego właściwym organom portu, z którego zamierzali skorzystać, co najmniej 24 godziny przed zgłoszonym przewidywanym czasem przybycia. Państwo członkowskie portu

może jednak przewidzieć inny termin zgłoszenia. Do tego zgłoszenia dołącza się kopię oryginału formularza PSC 1 lub PSC 2 z naniesioną w poprzek adnotacją »anulowano«.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego portu niezwłocznie przekazuje kopię wstępnego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3 i 4, umawiającej się stronie państwa bandery statku rybackiego zamierzającego dokonać wyładunku lub przeładunku oraz, w przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku, umawiającej się stronie państwa bandery statków przekazujących.

6. Kopię formularza przekazuje się również Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ niezwłocznie przekazuje ją Sekretariatowi NAFO.

*Artykuł 63c***Zezwolenie na wyładunek lub przeładunek**

1. Operacje wyładunku lub przeładunku można rozpocząć wyłącznie po wydaniu zezwolenia przez właściwe organy państwa członkowskiego portu. Zezwolenie takie wydaje się dopiero po zwróceniu przez państwo bandery kopii formularza PSC 1 lub PSC 2, przekazanych na mocy art. 63b ust. 5, z odpowiednio wypełnioną częścią B, potwierdzających, że:

- a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków;
- b) zadeklarowane ilości ryb na statku zostały odpowiednio zgłoszone w podziale na gatunki i uwzględnione przy obliczeniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego, które mogą mieć zastosowanie;
- c) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał upoważnienie do połowów w zadeklarowanych obszarach; oraz
- d) obecność statku w obszarze, w którym zadeklarował dokonanie połowów, zweryfikowano zgodnie z danymi VMS.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ państwa członkowskiego portu może zezwolić na całkowity lub częściowy wyładunek w przypadku braku potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach przedmiotowe ryby należy przechowywać pod kontrolą właściwego organu. Ryby te zostają zwrócone w celu sprzedaży, przekazania lub transportu dopiero po otrzymaniu potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, i sprawdzeniu go przez właściwe organy. Jeżeli w ciągu 14 dni od wyładunku nie otrzymano potwierdzenia, właściwy organ państwa członkowskiego portu może skonfiskować i zbyć ryby zgodnie z przepisami krajowymi.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego portu niezwłocznie informuje kapitana o swojej decyzji dotyczącej wydania lub niewydania zezwolenia na wyładunek lub przeładunek poprzez przekazanie kopii formularza PSC 1 lub PSC 2 z odpowiednio wypełnioną częścią C. Kopię tę niezwłocznie należy również przekazać Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje informacje Sekretariatowi NAFO.

Artykuł 63d

Inspekcje

1. Jeżeli plan odbudowy zasobów nie wymaga inaczej, państwo członkowskie portu przeprowadza inspekcję co najmniej 15 % wszystkich takich wyładunków lub przeładunków w trakcie każdego roku sprawozdawczego.

2. Inspekcje przeprowadzają uprawnieni inspektorzy krajowi, którzy przed przystąpieniem do inspekcji przedstawiają swoje uprawnienia kapitanowi statku.

3. Państwo członkowskie portu może zaprosić inspektorów innych umawiających się stron do towarzyszenia swoim inspektorom i obserwacji inspekcji wyładunków lub przeładunków w rozumieniu niniejszego rozdziału.

4. Inspekcja obejmuje monitorowanie całości wyładunku lub przeładunku w danym porcie, a inspektorzy krajowi co najmniej:

a) przeprowadzają kontrolę krzyżową wyładowanych lub przeładowanych ilości każdego gatunku:

(i) ilości w podziale na gatunki odnotowanych w dzienniku połowowym;

(ii) raportów połowowych i działań połowowych; oraz

(iii) wszelkich informacji na temat połowów dostarczonych we wstępnym zgłoszeniu (PSC 1 lub PSC 2);

b) sprawdzają i odnotowują ilości w podziale na gatunki złowionych ryb, które pozostają na pokładzie po zakończeniu wyładunku lub przeładunku;

c) sprawdzają wszystkie informacje z inspekcji przeprowadzonych na morzu;

d) sprawdzają wszystkie sieci znajdujące się na pokładzie oraz odnotowują pomiary wielkości ich oczek;

e) sprawdzają, czy wielkość ryb jest zgodna z wymogami dotyczącymi ich minimalnej wielkości.

5. Krajowi inspektorzy podejmują wszelkie możliwe starania w celu uniknięcia niepotrzebnego opóźnienia statku rybackiego i zapewniają minimalny stopień in-

rencji i utrudnień na statku, a także zapewniają uniknięcie niepotrzebnego pogorszenia jakości ryb.

6. Kapitan statku rybackiego:

a) współpracuje i pomaga przy inspekcji statku rybackiego prowadzonej zgodnie z wymienionymi procedurami oraz nie utrudnia inspektorom państwa portu wykonywania ich obowiązków i nie ingeruje w nie, a także nie próbuje zastraszać inspektorów;

b) zapewnia dostęp do wszelkich obszarów, pokładów i pomieszczeń statku, do połowów, sieci i innych narzędzi oraz sprzętu, a także udziela wszelkich informacji, o które zwracają się inspektorzy państwa portu, włącznie z kopiami wszystkich odpowiednich dokumentów.

Artykuł 63e

Poważne naruszenia przepisów

1. Następujące naruszenia przepisów uważa się za poważne:

a) utrudnianie inspektorom wykonywania ich obowiązków;

b) dokonywanie wyładunku lub przeładunku w porcie, który nie jest wyznaczonym portem;

c) niedostosowanie się do przepisów związanych ze wstępnym zgłoszeniem wejścia do portu;

d) dokonywanie wyładunku lub przeładunku bez zezwolenia państwa członkowskiego portu.

2. Każde państwo członkowskie portu podejmuje środki egzekwowania przepisów wobec statku rybackiego, w stosunku do którego stwierdzono, zgodnie z prawem krajowym, że popełnił poważne naruszenie przepisów, o którym mowa w ust. 1. Środki mogą w szczególności obejmować, w zależności od wagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego:

a) grzywny;

b) zatrzymanie nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowu;

c) zarekwirowanie statku.

Artykuł 63f

Sprawozdania z inspekcji

1. Każda inspekcja jest dokumentowana poprzez sporządzenie sprawozdania z inspekcji w porcie zgodnie z załącznikiem XII.

2. Kapitan może wnieść uwagi do sprawozdania z inspekcji, a po zakończeniu inspekcji sprawozdanie musi być podpisane przez inspektora i przez kapitana. Kapitan statku rybackiego otrzymuje kopię sprawozdania z inspekcji.

3. Kopia każdego sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przekazywana państwu bandery statku rybackiego objętego inspekcją oraz państwu bandery statku przekazującego, jeżeli statek prowadził operacje przeładunku. Kopię niezwłocznie przekazuje się również Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ przekazuje informacje Sekretariatowi NAFO. Na wniosek państwa bandery statku objętego inspekcją zostaje mu przekazany oryginał lub potwierdzona kopia każdego sprawozdania z inspekcji.”;

11) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68

Wejście do portu

1. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzeń (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1005/2008, państwa członkowskie zapewniają, aby kapitanowie statków państwa niebędącego umawiającą się stroną wpływali wyłącznie do portu wyznaczonego zgodnie z art. 63. Kapitan zamierzający wpłynąć do wyznaczonego portu dokonuje zgłoszenia właściwemu organowi państwa członkowskiego portu zgodnie z przepisami art. 63b. Państwo członkowskie portu niezwłocznie przekazuje tę informację państwu bandery statku oraz Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ niezwłocznie przekazuje informację Sekretariatowi NAFO.

2. Przepisy art. 63b i 63c stosuje się odpowiednio. Państwo członkowskie portu zakazuje wejścia do swojego portu statkom, które nie dokonały wymaganego wstępnego zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, i w odniesieniu do których nie otrzymano potwierdzenia ze strony państwa bandery, o którym mowa w art. 63c ust. 1.

3. Państwo członkowskie, które odmawia zgody na wyładunek lub przeładunek, informuje kapitana statku o swojej decyzji.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 68a

Inspekcje w porcie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy statek państwa niebędącego Umawiającą się Stroną, który wchodzi do jednego z ich portów, był poddawany inspekcji przez ich właściwe organy. Statkowi nie wolno dokonać wyładunku lub przeładunku do czasu przeprowadzenia

inspekcji. Inspekcje te obejmują dokumenty statku, dzienniki połowowe, narzędzia połowowe, połów zatrzymany na statku i wszelkie inne kwestie związane z działalnością statku na obszarach podlegających regulacji NAFO.

2. Jeżeli na koniec inspekcji właściwe organy stwierdzą, że statek państwa niebędącego Umawiającą się Stroną posiada na statku zasoby lub grupy zasobów, które podlegają regulacji NAFO lub są określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie zakazuje wyładunku lub przeładunku połowów z tego statku.

3. Taki zakaz nie ma jednak zastosowania, jeśli kapitan statku poddanego inspekcji lub jego przedstawiciel w stopniu wystarczającym dla właściwych organów danego państwa członkowskiego wykaże, że:

a) gatunki znajdujące się na statku zostały złowione poza obszarem podlegającym regulacji NAFO; lub

b) gatunki znajdujące się na statku i wymienione w załączniku II zostały złowione zgodnie ze środkami ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjętymi przez NAFO.

4. Państwo członkowskie, które odmawia zgody na wyładunek lub przeładunek, informuje kapitana statku o swojej decyzji.

5. Inspekcja jest dokumentowana co najmniej poprzez wypełnienie formularza sprawozdania z inspekcji w porcie zgodnie z załącznikiem XII.

6. Informacje na temat wyników wszystkich inspekcji statków państw niebędących Umawiającą się Stroną, przeprowadzonych w portach państw członkowskich, a także o wszelkich dalszych działaniach niezwłocznie przekazuje się państwu bandery statku oraz Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi; Komisja lub wyznaczony przez nią organ niezwłocznie przekazuje je Sekretariatowi NAFO.”;

13) w załączniku V skreśla się pkt 3;

14) w załączniku XII pkt A zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

15) tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik XV;

16) tekst załącznika III do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik XVI.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

A. BORG

Przewodniczący

B 3. INFORMACJE DOTYCZĄCE WYŁADUNKÓW, NA KTÓRE ZEZWOLONO BEZ POTWIERDZENIA PRZEZ PAŃSTWO BANDERY							
Nazwa miejsca przechowywania, nazwa właściwych organów, termin otrzymania potwierdzenia, odniesienie do NEAFC art. 23 ust. 2/NAFO art. 45 ust. 6							
B 4. RYBY ZATRZYMANE NA STATKU							
Gatunek ⁽³⁾	Produkt ⁽⁴⁾	Obszar połowu	Masa produktu w kg	Współczynnik przeliczeniowy	Waga w relacji pełnej w kg	Różnica (w kg) między masą produktu na statku a PSC 1 lub 2	Różnica (w %) między masą produktu na statku a PSC 1 lub 2
1.1.1. C. INSPEKCJA NARZĘDZI W PORCIE (tylko w odniesieniu do NAFO)							
C1. Dane ogólne							
Liczba narzędzi poddanych inspekcji				Data inspekcji narzędzi			
Czy stwierdzono naruszenie przepisów przez statek?		Tak		Nie	Jeżeli tak, należy wypełnić pełny formularz weryfikacji inspekcji w porcie. Jeżeli nie, należy wypełnić formularz bez szczegółów dotyczących plomby NAFO.		
1.1.2. C2. Szczegółowe dane dotyczące włoków rozpornicowych							
Numer plomby NAFO				Czy plomba jest nienaruszona?		Tak	Nie
Rodzaj narzędzi							
Dodatki							
Odstępy między prętami kratownicy w mm							
Rodzaj oczek sieci							
Średni rozmiar oczek w sieci (w mm)							
Część włoka							
Skrzydła włoka							
Część główna włoka							
Element przedłużający							
Worek włoka							
D. UWAGI KAPITANA							
<p>Ja,, niżej podpisany, kapitan statku, niniejszym potwierdzam, że w dniu dzisiejszym otrzymałem kopię niniejszego sprawozdania. Mój podpis nie oznacza potwierdzenia żadnej części niniejszego sprawozdania, z wyjątkiem moich własnych ewentualnych uwag.</p> <p>Podpis: Data:</p>							

E. NARUSZENIE PRZEPISÓW I DALSZE POSTĘPOWANIE			
E.1 Inspekcja na morzu			
Naruszenia przepisów stwierdzone w wyniku inspekcji na obszarze podlegającym regulacji NAFO			
Podmiot dokonujący inspekcji	Data inspekcji	Rejon	Odesłanie prawne do środków ochrony zasobów i jej egzekwowania NAFO, które naruszono
E.2 Naruszenia stwierdzone w wyniku inspekcji w porcie			
a) Potwierdzenie naruszeń stwierdzonych podczas inspekcji na morzu			
Odesłanie prawne do środków ochrony zasobów i jej egzekwowania NAFO, które naruszono		Odesłanie prawne do przepisów krajowych, które naruszono	
b) Naruszenia stwierdzone w trakcie inspekcji na morzu, ale których nie udało się potwierdzić podczas inspekcji w porcie			
Uwagi:			
c) Inne naruszenia stwierdzone podczas inspekcji w porcie			
Odesłanie prawne do środków ochrony zasobów i jej egzekwowania NAFO, które naruszono		Odesłanie prawne do przepisów krajowych, które naruszono	
Uwagi:			
F. KOPIĘ OTRZYMUJĄ			
Kopia dla państwa bandery	Kopia dla Sekretarza NEAFC	Kopia dla Sekretarza Wykonawczego NAFO	

⁽¹⁾ Statki rybackie, którym nie przyznano numeru IMO, podają zewnętrzny numer rejestracyjny.

⁽²⁾ W przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku, dla każdego statku przekazyującego stosuje się odrębny formularz.

⁽³⁾ Kody gatunków FAO – załącznik V NEAFC – załącznik II NAFO.

⁽⁴⁾ Postać produktów – dodatek 1 do załącznika IV NEAFC – załącznik XX (C) NAFO.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK XV

FORMULARZE ZGŁOSZENIA KONTROLI PAŃSTWA PORTU

A – PSC 1

FORMULARZ KONTROLI PROWADZONEJ PRZEZ PAŃSTWO PORTU – PSC 1								
CZĘŚĆ A: Wypełnia kapitan statku. Wypełnić czarnym kolorem								
Nazwa statku:	Numer IMO ⁽¹⁾ :		Radiowy sygnał wywoławczy:		Państwo bandery:			
Adres e-mail:	Numer telefonu:		Numer faksu:		Numer inmarsat:			
Port wyładunku lub przeładunku:								
Przewidywany czas przybycia:		Data:	Godzina (UTC):					
Całkowity połów na statku – wszystkie obszary					Połów do wyładunku ⁽²⁾			
Gatunek ⁽³⁾	Produkt ⁽⁴⁾	Obszar połowu			Współczynnik przeliczeniowy	Masa produktu (kg)	Masa produktu (kg)	
		Obszar objęty Konwencją NEAFC (podobszary i rejony ICES)	Obszar podlegający regulacji NAFO (podrejon)	Inne obszary				
CZĘŚĆ B: Wyłącznie do użytku urzędowego – wypełnia państwo bandery								
Państwo bandery statku udziela odpowiedzi na następujące pytania, zaznaczając rubrykę »Tak« lub »Nie«					Obszar objęty Konwencją NEAFC		Obszar podlegający regulacji NAFO	
					Tak	Nie	Tak	Nie
a) Statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków								
b) Ilości na statku zostały odpowiednio zgłoszone i uwzględnione przy obliczeniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego, które mogą mieć zastosowanie								
c) Statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał upoważnienie do połowów w zadeklarowanych obszarach								
d) Obecność statku rybackiego na obszarze zadeklarowanych połowów została zweryfikowana zgodnie z danymi VMS								
Potwierdzenie państwa bandery: Potwierdzam, że poniższe informacje są kompletne, prawdziwe i poprawne zgodnie z moją wiedzą i przekonaniem.								
Nazwisko i tytuł:				Data:				
Podpis:								
CZĘŚĆ C: Wyłącznie do użytku urzędowego – wypełnia państwo portu								
Nazwa państwa portu:								
Zezwolenie:		Tak		Nie		Data:		
Podpis:				Urzędowa pieczęć:				

⁽¹⁾ Statki rybackie, którym nie przyznano numeru IMO, podają zewnętrzny numer rejestracyjny.

⁽²⁾ Jeżeli to konieczne, stosuje się dodatkowy formularz lub formularze.

⁽³⁾ Kody gatunków FAO – załącznik V NEAFC – załącznik II NAFO.

⁽⁴⁾ Postać produktów – dodatek 1 do załącznika IV NEAFC – załącznik XX (C) NAFO.

B – PSC 2

FORMULARZ KONTROLI PROWADZONEJ PRZEZ PAŃSTWO PORTU – PSC 2								
CZĘŚĆ A: Wypełnia kapitan statku. Dla każdego statku przekazującego należy wypełnić odrębny formularz. Wypełnić czarnym kolorem								
Nazwa statku:	Numer IMO ⁽¹⁾ :		Radiowy sygnał wywoławczy:	Państwo bandery:				
Adres e-mail:	Numer telefonu:		Numer faksu:	Numer inmarsat:				
Port wyladunku lub przeladunku:								
Przewidywany czas przybycia:		Data:	Godzina (UTC):					
Informacje dotyczące połowu odnośnie do statku przekazującego * Dla każdego statku przekazującego należy wypełnić odrębny formularz *								
Nazwa statku	Numer IMO ⁽¹⁾		Radiowy sygnał wywoławczy	Państwo bandery				
Całkowity połów na statku – wszystkie obszary					Połów do wyladunku ⁽²⁾			
Gatunek ⁽³⁾	Produkt ⁽⁴⁾	Obszar połowu			Współczynnik przeliczeniowy	Masa produktu (kg)	Masa produktu (kg)	
		Obszar objęty Konwencją NEAFC (podobszary i rejony ICES)	Obszar podlegający regulacji NAFO (podrejon)	Inne obszary				
CZĘŚĆ B: Wyłącznie do użytku urzędowego – wypełnia państwo bandery								
Państwo bandery statku udziela odpowiedzi na następujące pytania, zaznaczając rubrykę »Tak« lub »Nie«					Obszar objęty Konwencją NEAFC		Obszar podlegający regulacji NAFO	
					Tak	Nie	Tak	Nie
a) Statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków								
b) Ilości na statku zostały odpowiednio zgłoszone i uwzględnione przy obliczeniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego, które mogą mieć zastosowanie								
c) Statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał upoważnienie do połowów w zadeklarowanych obszarach								
d) Obecność statku rybackiego na obszarze zadeklarowanych połowów została zweryfikowana zgodnie z danymi VMS								
Potwierdzenie państwa bandery: Potwierdzam, że poniższe informacje są kompletne, prawdziwe i poprawne zgodnie z moją wiedzą i przekonaniem.								
Nazwisko i tytuł:					Data:			
Podpis:				Urzędowa pieczęć:				
CZĘŚĆ C: Wyłącznie do użytku urzędowego – wypełnia państwo portu								
Nazwa państwa portu:								
Zezwolenie:		Tak		Nie		Data:		
Podpis:				Urzędowa pieczęć:				

⁽¹⁾ Statki rybackie, którym nie przyznano numeru IMO, podają zewnętrzny numer rejestracyjny.⁽²⁾ Jeżeli to konieczne, stosuje się dodatkowy formularz lub formularze.⁽³⁾ Kody gatunków FAO – załącznik V NEAFC – załącznik II NAFO.⁽⁴⁾ Postać produktów – dodatek 1 do załącznika IV NEAFC – Załącznik XX (C) NAFO."

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK XVI

WZORY PROTOKOŁU ZWIADÓW RYBACKICH W NOWYCH OBSZARACH POŁOWÓW, W KTÓRYCH NARZĘDZIE POŁOWOWE PRAWDOPODOBNIĘ DOTKNIE DNA MORKIEGO**I. Państwo członkowskie składa Sekretariatowi NAFO za pośrednictwem Komisji powiadomienie o zamiarze prowadzenia zwiadów rybackich**

Plan odłowu	Plan ograniczania ryzyka	Monitorowanie połowów	Gromadzenie danych
Gatunek docelowy	Środki zapobiegające znacznemu niekorzystnemu oddziaływaniu na wrażliwe ekosystemy morskie	Określić i odnotować wszystkie gatunki złowione przez statek do najniższego możliwego poziomu taksonomicznego	Dane są gromadzone i zapisywane znormalizowanym formacie
Daty połowów		100 % pokrycia satelitarne	
Opis obszaru, w którym będą prowadzone połowy		100 % obecność obserwatorów	
Oczekiwany nakład połowowy			
Rodzaj stosowanego(-ych) dennego(-ych) narzędzia (narzędzi) połowowego(-ych)			

II. Państwo członkowskie przedkłada Sekretariatowi NAFO za pośrednictwem Komisji sprawozdanie z rejsuWCZEŚNIEJSZE POWIADOMIENIE O ZAMIARZE PROWADZENIA ZWIADÓW RYBACKICH ⁽¹⁾

NAZWA STATKU:

PAŃSTWO BANDERY STATKU:

PRZEWIDYWANE MIEJSCE(-A) PROWADZENIA ZWIADÓW RYBACKICH (W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

PRZEWIDYWANE DATY PROWADZENIA ZWIADÓW RYBACKICH:

CZY PODEJMOWANO JUŻ WCZEŚNIEJ DZIAŁANIA POŁOWOWE W PRZYLEGLYCH OBSZARACH (JEŻELI TAK, PROSZĘ PODAĆ ŹRÓDŁO INFORMACJI):

GŁĘBOKOŚCI, JAKIE PRZEWIDUJE SIĘ NAPOTKAĆ W TRAKCIE ZWIADÓW RYBACKICH:

CZY ISTNIEJĄ MAPY SIEDLISK W DANYM OBSZARZE – JEŻELI TAK, PROSZĘ PODAĆ ŹRÓDŁO(-A):

CZY DOSTĘPNE SĄ KLUCZE TAKSONOMICZNE OKREŚLAJĄCE POTENCJALNIE WRAŻLIWE GATUNKI – JEŻELI TAK, PROSZĘ PODAĆ ŹRÓDŁO(-A):

ZNANE WRAŻLIWE EKOSYSTEMY MORSKIE ⁽²⁾ W OBSZARACH, W KTÓRYCH MAJĄ BYĆ PROWADZONE POŁOWY:

ŚRODKI ŁAGODZĄCE ZAPOBIEGAJĄCE ZNACZNEMU NIEKORZYSTNEMU ODDZIAŁYWANIU NA WRAŻLIWE EKOSYSTEMY MORSKIE, JEŻELI ZOSTANĄ ONE NAPOTKANE:

⁽¹⁾ Mianem zwiadów rybackich określa się wszelkie połowy denne w nowych obszarach lub za pomocą narzędzia dennego, z którego nie korzystano wcześniej w danym obszarze.⁽²⁾ Odniesienie do międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami dalekomorskimi.

CZY ISTNIEJĄ MAPY BATYMETRYCZNE W OBSZARZE ZWIADÓW – JEŻELI TAK, PROSZĘ PODAĆ ŹRÓDŁO(-A):

CZY ISTNIEJĄ NAUKOWE INFORMACJE NA TEMAT RYBOŁÓWSTWA W OBSZARZE ZWIADÓW – JEŻELI TAK, PROSZĘ PODAĆ ŹRÓDŁO(-A):

POSZUKIWANE GATUNKI DOCELOWE:

RODZAJ(E) NARZĘDZI, JAKI(-E) PROPONUJE SIĘ STOSOWAĆ (PROSZĘ OKREŚLIĆ) W POSZCZEGÓLNYCH OBSZARACH (W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

III. Sprawozdanie z rejsu zwiadów rybackich ⁽¹⁾ przedstawione przez państwo członkowskie radzie naukowej NAFO

NAZWA STATKU:

PAŃSTWO BANDERY STATKU:

MIEJSCE(-A) PROWADZENIA POŁOWÓW (W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

DATY PROWADZENIE POŁOWÓW:

GŁĘBOKOŚCI NAPOTKANE W TRAKCIE POŁOWÓW (WYKAZ DLA KAŻDEGO ZACIĄGU, W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

CAŁKOWITA LICZBA GODZIN/OBSZAR POŁOWU (WYKAZ DLA KAŻDEGO ZACIĄGU, W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

RODZAJ(-E) NARZĘDZI STOSOWANYCH (PROSZĘ OKREŚLIĆ) W POSZCZEGÓLNYCH OBSZARACH (W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

NAPOTKANE WRAŻLIWE EKOSYSTEMY MORSKIE ⁽²⁾ (WYKAZ DLA KAŻDEGO ZACIĄGU, W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

PODJĘTE ŚRODKI ŁAGODZĄCE ZAPOBIEGAJĄCE ZNACZNEMU NIEKORZYSTNEMU ODDZIAŁYWANIU NA WRAŻLIWE EKOSYSTEMY MORSKIE, JEŻELI ZOSTANĄ ONE NAPOTKANE:

WYKAZ WSZYSTKICH ORGANIZMÓW (ZATRZYMANÝCH, PRZYŁOWIONÝCH) ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA STATKU (OKREŚLIĆ DO NAJNIŻSZEJ POZIOMY TAKSONOMICZNEJ):

WYKAZ POTENCJALNYCH BIOINDYKATORÓW ⁽³⁾ ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA STATKU W PODZIALE NA MIEJSCE ZŁOWIENIA (W TYM DŁUGOŚĆ I SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA):

WYKAZ ORGANIZMÓW ZATRZYMANÝCH DO POBRANIA PRÓBEK BIOLOGICZNYCH (NP. DŁUGOŚĆ, MASA, PŁEĆ, WIEK):

Uwaga: Dostarczanie danych powinno mieć znormalizowaną formę, np. przyjętą w programach dotyczących obecności obserwatorów naukowych na statkach.

⁽¹⁾ Mianem zwiadów rybackich określa się wszelkie połowy denne w nowych obszarach lub za pomocą narzędzia dennego, z którego nie korzystano wcześniej w danym obszarze.

⁽²⁾ Odniesienie do międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami dalekomorskimi.

⁽³⁾ Odniesienie do załącznika 1 do międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami dalekomorskimi.”

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 680/2009**z dnia 27 lipca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 60 i 301,

uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/652/WPZiB z dnia 7 sierpnia 2008 r. zmieniające wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1110/2008 ⁽²⁾ zmieniające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 ⁽³⁾ wprowadziło dodatkowe środki ograniczające zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/652/WPZiB, a w szczególności obowiązek wcześniejszego powiadamiania w odniesieniu do wywozu pewnych towarów do Iranu lub przywozu tych towarów z tego państwa.
- (2) Z przyczyn technicznych w okresie przejściowym przewidziano odstępstwa od przepisów dotyczących realizacji tego obowiązku wcześniejszego powiadamiania. Ponieważ złożoność przepisów wykonawczych tego środka spowodowała nieprzewidziane opóźnienia

w jego realizacji, okres przejściowy należy wydłużyć do dnia 31 grudnia 2010 r.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 423/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 4a akapity czwarty i piąty rozporządzenia (WE) nr 423/2007 otrzymują brzmienie:

„Do dnia 31 grudnia 2010 r. przywozowe i wywozowe deklaracje skrócone oraz wymagane dodatkowe informacje, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być przedstawiane w formie pisemnej, przy użyciu informacji handlowych, portowych lub transportowych, pod warunkiem że informacje te zawierają niezbędne dane.

Od dnia 1 stycznia 2011 r. wymagane dodatkowe informacje, o których mowa w niniejszym artykule, przedstawiane są w formie pisemnej lub w deklaracjach skróconych, odpowiednio przywozowych i wywozowych.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 58.⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 103 z 20.4.2007, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 681/2009

z dnia 27 lipca 2009 r.

kończące przegląd pod kątem „nowego eksportera” dotyczący rozporządzenia Rady (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Malezji, ponownie nakładające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i kończące rejestrację tego przywozu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POPRZEDNIA PROCEDURA

- (1) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 192/2007⁽²⁾, w następstwie przeglądu wygaśnięcia, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Malezji. Obowiązującym środkiem jest stawka cła w wysokości 160,1 EUR/tonę, z wyłączeniem kilku wymienionych z nazwy przedsiębiorstw podlegających indywidualnym stawkom cła. Zgodnie z tym samym rozporządzeniem cło antydumpingowe nałożono również na przywóz PET pochodzących z Indii, Indonezji, Republiki Korei, Tajlandii i Tajwanu. Pierwotne środki zostały wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000⁽³⁾ w następstwie dochodzenia („dochodzenie pierwotne”).

B. OBECNA PROCEDURA**1. Wniosek o dokonanie przeglądu**

- (2) Komisja otrzymała następnie wniosek złożony przez Eastman Chemical (Malaysia) SDN.BHD („wnioskodawca”) o wszczęcie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” dotyczącego rozporządzenia (WE) nr 192/2007 zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawca twierdził, że nie dokonywał wywozu niektórych PET do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie którego określono środki antydumpingowe, to znaczy w okresie od dnia 1 października 1998 r. do dnia 30 września 1999 r. („pierwotny okres objęty dochodzeniem”), oraz że nie jest powiązany z jakimkolwiek producentem eksportującym niektóre

PET, podlegające powyższym środkom antydumpingowym. Wnioskodawca twierdził również, że rozpoczął wywóz określonych niektórych PET do Wspólnoty po upływie pierwotnego okresu objętego dochodzeniem.

2. Wszczęcie przeglądu pod kątem „nowego eksportera”

- (3) Komisja zbadała dowody *prima facie* przedłożone przez wnioskodawcę i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag zainteresowanemu przemysłowi wspólnotowemu Komisja wszczęła, w drodze rozporządzenia (WE) nr 1082/2008⁽⁴⁾, przegląd rozporządzenia (WE) nr 192/2007 w odniesieniu do wnioskodawcy.

- (4) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1082/2008 zniesiono cło antydumpingowe w wysokości 160,1 EUR/tonę nałożone rozporządzeniem (WE) nr 192/2007 na przywóz niektórych PET wyprodukowanych i sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, organom celnym polecono podjęcie odpowiednich kroków celem rejestracji takiego przywozu.

3. Produkt objęty postępowaniem

- (5) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak w postępowaniu pierwotnym, tzn. PET o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, objęty kodem CN 3907 60 20.

4. Zainteresowane strony

- (6) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu wnioskodawcę, przemysł wspólnotowy oraz przedstawicieli kraju wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (7) Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia dumpingu oraz przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 296 z 5.11.2008, s. 5.

5. Okres objęty dochodzeniem

- (8) Okres objęty dochodzeniem w zakresie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” obejmował okres od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.

C. WYCOFANIE WNIOSKU O PRZEGLĄD POD KĄTEM „NOWEGO EKSPORTERA”

- (9) Pismem z dnia 22 kwietnia 2009 r. skierowanym do Komisji wnioskodawca formalnie wycofał swój wniosek o przegląd pod kątem „nowego eksportera”, nie podając szczegółowego uzasadnienia.
- (10) W tych okolicznościach Komisja nie mogła ustalić indywidualnego marginesu dumpingu i stawki cła wnioskodawcy. W związku z tym stwierdzono, że przywóz do Wspólnoty PET o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, objętego kodem CN 3907 60 20, pochodzącego z Malezji oraz wyprodukowanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez Eastman Chemical (Malaysia) SDN.BHD, powinien podlegać ogólnokrajowej stawce cła, mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Malezji (160,1 EUR/tonę), nałożonej rozporządzeniem (WE) nr 192/2007, oraz że należy ponownie nałożyć tę stawkę cła.

D. POBRANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (11) W świetle powyższych ustaleń cło antydumpingowe mające zastosowanie do Eastman Chemical (Malaysia) SDN.BHD nakłada się z mocą wsteczną od daty rozpoczęcia przeglądu na przywóz produktu objętego postępowaniem, który poddano obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1082/2008.

E. UJAWNIENIE I OKRES OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (12) Wnioskodawca i inne zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano ponownie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między

innymi z Malezji, wyprodukowanych i sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez Eastman Chemical (Malaysia) SDN.BHD, oraz pobrać to cło z mocą wsteczną na przywóz podlegający rejestracji. Uwagi zainteresowanych stron rozważono i uwzględniono w stosownych przypadkach.

- (13) Niniejszy przegląd nie ma wpływu na datę wygaśnięcia środków nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 192/2007 zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zakończony zostaje przegląd pod kątem „nowego eksportera”, wszczęty w drodze rozporządzenia (WE) nr 1082/2008, a na przywóz określony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1082/2008 nakłada się cło antydumpingowe mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 192/2007, do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Malezji.

2. Niniejszym nakłada się ze skutkiem od dnia 6 listopada 2008 r. cło antydumpingowe mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 192/2007, do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Malezji, na przywóz niektórych politereftalanów etylenu zarejestrowany na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1082/2008.

3. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1082/2008.

4. O ile nie postanowiono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 682/2009

z dnia 27 lipca 2009 r.

kończące częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) We wrześniu 2006 r. rozporządzeniem (WE) nr 1425/2006⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej. Rozporządzenie zostało ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 189/2009⁽³⁾. W przypadku ośmiu przedsiębiorstw objętych indywidualnymi stawkami celnymi stawki te wynoszą od 4,3 % do 12,8 %. Dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych stawkami indywidualnymi cło wynosi 8,4 %, a cło rezydualne wynosi 28,8 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) W dniu 25 marca 2008 r. Komisja otrzymała od jednego z producentów eksportujących niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Wniosek ten został złożony przez CeDo Shanghai Limited („CeDo Shanghai” lub „wnioskodawca”).
- (4) Wnioskodawca twierdził między innymi, że oferowane przez niego ceny eksportowe przy przywozie niektórych worków i toreb plastikowych do Wspólnoty znacznie wzrosły i że są one znacznie wyższe od skonstruowanej wartości normalnej opartej na kosztach produkcji wnio-

skodawcy w Chińskiej Republice Ludowej oraz że poskutkowało to zmniejszeniem lub zniesieniem dumpingu. W związku z powyższym dalsze nakładanie środków na istniejących poziomach, opartych na wcześniej określonym poziomie dumpingu, nie jest już konieczne w celu skompensowania dumpingu.

3. Wszczęcie postępowania

- (5) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła, w drodze publikacji zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do CeDo Shanghai.

- (6) Dochodzenie w sprawie dumpingu obejmowało okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, jak również przedstawicieli przemysłu wspólnotowego oraz przedstawicieli kraju wywozu o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (8) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt, którego dotyczy rozporządzenie Rady (WE) nr 1425/2006 z późniejszymi zmianami, mianowicie worki i torby plastikowe, w których zawartość polietylenu odpowiada co najmniej 20 % wagi oraz których grubość nie przekracza 100 mikrometrów (µm), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, objęte kodami CN ex 3923 29 00, ex 3923 29 10 oraz ex 3923 29 90 (kody TARIC 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 oraz 3923 29 90 20).

C. WYCOFANIE WNIOSKU I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (9) Pismem z dnia 24 marca 2009 r. skierowanym do Komisji przedsiębiorstwo CeDo Shanghai oficjalnie wycofało swój wniosek dotyczący wszczęcia częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 176 z 11.7.2008, s. 9.

- (10) Rozważono, czy kontynuowanie dochodzenia z urzędu byłoby uzasadnione. Komisja uznała, że zakończenie dochodzenia nie będzie miało wpływu na obowiązujące środki antidumpingowe i nie będzie ono sprzeczne z interesem Wspólnoty. Z tych względów dochodzenie powinno zostać zakończone.
- (11) Strony zainteresowane zostały poinformowane o zamiarze zakończenia dochodzenia i miały możliwość przedstawienia uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.
- (12) Stwierdza się zatem, że przegląd dotyczący przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej powinien

zostać zakończony bez zmiany obowiązujących środków antidumpingowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd tymczasowy środków antidumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, wszczęty na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zostaje niniejszym zakończony bez zmiany obowiązujących środków antidumpingowych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 683/2009**z dnia 28 lipca 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	27,8
	XS	31,8
	ZZ	29,8
0707 00 05	TR	99,3
	ZZ	99,3
0709 90 70	TR	98,0
	ZZ	98,0
0805 50 10	AR	62,4
	UY	54,8
	ZA	64,3
	ZZ	60,5
0806 10 10	EG	156,7
	MA	167,9
	TR	113,8
	US	141,6
	ZA	127,0
	ZZ	141,4
0808 10 80	AR	82,3
	BR	85,5
	CL	85,9
	CN	97,1
	NZ	86,0
	US	105,4
	ZA	88,6
	ZZ	90,1
0808 20 50	AR	111,9
	CL	75,5
	TR	146,4
	ZA	112,4
	ZZ	111,6
0809 10 00	TR	156,4
	ZZ	156,4
0809 20 95	CA	324,1
	TR	265,4
	US	270,6
	ZZ	286,7
0809 30	TR	152,8
	ZZ	152,8
0809 40 05	BA	58,0
	ZZ	58,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 684/2009

z dnia 24 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającą dyrektywę 92/12/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy dokonywane jest na podstawie elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, do którego stosuje się system komputerowy ustanowiony decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi⁽²⁾.
- (2) Ponieważ system komputerowy ma na celu umożliwienie śledzenia i monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, niezbędne jest ustanowienie struktury i treści komunikatów elektronicznych stosowanych w odniesieniu do takich przemieszczeń.
- (3) W szczególności, ponieważ przemieszczenia mają odbywać się na podstawie elektronicznego dokumentu administracyjnego, należy określić strukturę i treść komunikatów stanowiących ten dokument. Niezbędne jest też ustalenie struktury i treści komunikatów stanowiących raport odbioru i raport wywozu.
- (4) Zgodnie z dyrektywą 2008/118/WE elektroniczny dokument administracyjny może zostać anulowany, miejsce przeznaczenia wyrobów zmienione, a przemieszczenie wyrobów akcyzowych podzielone. Niezbędne jest zatem określenie struktury i treści komunikatów dotyczących anulowania elektronicznego dokumentu administracyjnego, zmiany miejsca przeznaczenia i podziału przemieszczenia oraz określenie zasad i procedur stosowanych w odniesieniu do wymiany komunikatów dotyczących unieważnienia, zmiany miejsca przeznaczenia i podziału.

- (5) Niezbędne jest też określenie struktury dokumentów w formie papierowej, o których mowa w art. 26 i 27 dyrektywy 2008/118/WE, które stosuje się, gdy system komputerowy jest niedostępny.
- (6) Ponieważ przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zastępują przepisy określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2719/92 z dnia 11 września 1992 r. w sprawie towarzyszącego dokumentu urzędowego dotyczącego przepływu w ramach systemu zawieszenia podatku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym⁽³⁾, rozporządzenie to należy uchylić.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Podatku Akcyzowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa środki dotyczące:

- a) struktury i treści komunikatów elektronicznych wymienianych za pośrednictwem systemu komputerowego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, do celów art. 21–25 tej dyrektywy;
- b) zasad i procedur stosowanych przy wymianie komunikatów, o których mowa w lit. a);
- c) struktury dokumentów w formie papierowej, o których mowa w art. 26 i 27 dyrektywy 2008/118/WE.

Artykuł 2

Obowiązki związane z komunikatami wymienianymi za pośrednictwem systemu komputerowego

Treść i struktura komunikatów wymienianych dla celów art. 21–25 dyrektywy 2008/118/WE jest zgodna z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli do wypełnienia niektórych pól danych w tych komunikatach wymagane są kody, stosuje się kody wymienione w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.⁽³⁾ Dz.U. L 276 z 19.9.1992, s. 1.

Artykuł 3

Formalności poprzedzające rozpoczęcie przemieszczania wyrobów akcyzowych

1. Projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego przesłany zgodnie z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE i elektroniczny dokument administracyjny, któremu nadano administracyjny numer referencyjny zgodnie z art. 21 ust. 3 akapit trzeci tej dyrektywy, są zgodne z wymogami określonymi w tabeli 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego przesyła się nie wcześniej niż 7 dni przed datą wskazaną w tym dokumencie jako data wysyłki wyrobów akcyzowych.

Artykuł 4

Anulowanie elektronicznego dokumentu administracyjnego

1. Wysyłający, który chce anulować elektroniczny dokument administracyjny zgodnie z art. 21 ust. 7 dyrektywy 2008/118/WE, wypełnia pola projektu komunikatu o anulowaniu i przedstawia go właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki. Projekt komunikatu o anulowaniu jest zgodny z wymogami określonymi w tabeli 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projekcie komunikatu o anulowaniu.

Jeżeli dane te są prawidłowe, organy te dodają w komunikacie o anulowaniu datę i godzinę zatwierdzenia, przekazują tę informację wysyłającemu i przesyłają komunikat o anulowaniu właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia. Jeżeli dane te są nieprawidłowe, wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany.

3. Po otrzymaniu komunikatu o anulowaniu właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia przesyłają komunikat o anulowaniu odbiorcy, jeżeli odbiorcą jest uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca.

Artykuł 5

Komunikaty dotyczące zmiany miejsca przeznaczenia przemieszczanych wyrobów akcyzowych

1. Wysyłający, który chce zmienić miejsce przeznaczenia zgodnie z art. 21 ust. 8 dyrektywy 2008/118/WE lub uzupełnić miejsce przeznaczenia zgodnie z art. 22 ust. 2 tej dyrektywy, wypełnia pola projektu komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia i przedstawia go właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki. Projekt komunikatu o zmianie miejsca prze-

znaczenia jest zgodny z wymogami określonymi w tabeli 3 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projekcie komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia.

Jeżeli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki:

a) dodają do komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia datę i godzinę zatwierdzenia i numer porządkowy oraz informują o tym wysyłającego;

b) uzupełniają oryginalny elektroniczny dokument administracyjny zgodnie z informacjami zawartymi w komunikacie o zmianie miejsca przeznaczenia.

Jeżeli uzupełnienie obejmuje zmianę państwa członkowskiego przeznaczenia lub zmianę odbiorcy, w odniesieniu do uzupełnionego elektronicznego dokumentu administracyjnego stosuje się art. 21 ust. 4 i 5 dyrektywy 2008/118/WE.

3. Jeżeli uzupełnienie, o którym mowa w ust. 2 lit. b), obejmuje zmianę państwa członkowskiego przeznaczenia, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują komunikat o zmianie miejsca przeznaczenia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia wymienionym w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym.

Organy te informują odbiorcę wymienionego w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym o zmianie miejsca przeznaczenia, stosując „zawiadomienie o zmianie miejsca przeznaczenia” zgodne z wymogami określonymi w tabeli 4 załącznika I.

4. Jeżeli uzupełnienie, o którym mowa w ust. 2 lit. b), obejmuje zmianę miejsca dostawy wymienionego w grupie danych nr 7 elektronicznego dokumentu administracyjnego, ale nie obejmuje zmiany państwa członkowskiego przeznaczenia ani odbiorcy, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przekazują komunikat o zmianie miejsca przeznaczenia właściwym organom państwa członkowskiego przeznaczenia wymienionym w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym.

Te organy przekazują komunikat o zmianie miejsca przeznaczenia odbiorcy.

5. Jeżeli dane w projekcie komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia są nieprawidłowe, wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany.

6. Jeżeli uzupełniony elektroniczny dokument administracyjny zawiera nowego odbiorcę w tym samym państwie członkowskim przeznaczenia co w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym, właściwe organy tego państwa członkowskiego informują odbiorcę wymienionego w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym o zmianie miejsca przeznaczenia, stosując „zawiadomienie o zmianie miejsca przeznaczenia” zgodne z wymogami określonymi w tabeli 4 załącznika I.

Artykuł 6

Komunikaty dotyczące podziału przemieszczanych wyrobów akcyzowych

1. Wysyłający, który chce dokonać podziału przemieszczenia wyrobów akcyzowych zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/118/WE, wypełnia pola projektu komunikatu o podziale dla każdego miejsca przeznaczenia i przedstawia go właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki. Projekt komunikatu o czynnościach związanych z podziałem jest zgodny z wymogami określonymi w tabeli 5 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przeprowadzają elektroniczną weryfikację danych zawartych w projektach komunikatów o podziale.

Jeżeli dane te są prawidłowe, właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki:

- a) tworzą nowy elektroniczny dokument administracyjny dla każdego miejsca przeznaczenia, który zastępuje oryginalny elektroniczny dokument administracyjny;
- b) tworzą dla oryginalnego elektronicznego dokumentu administracyjnego „powiadomienie o podziale” zgodne z wymogami określonymi w tabeli 4 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;
- c) wysyłają zawiadomienie o podziale do wysyłającego i właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia wymienionych w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym.

Art. 21 ust. 3 akapit trzeci i art. 21 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2008/118/WE stosuje się w odniesieniu do każdego nowego elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w lit. a).

3. Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia wymienione w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym przekazują zawiadomienie o podziale odbiorcy wymienionemu w oryginalnym elektronicznym dokumencie administracyjnym, jeżeli odbiorcą jest uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca.

4. Jeżeli dane w projekcie komunikatu o podziale są nieprawidłowe, wysyłający jest o tym bezzwłocznie informowany.

Artykuł 7

Formalności kończące przemieszczanie wyrobów akcyzowych

Raport odbioru przedstawiony zgodnie z art. 24 dyrektywy 2008/118/WE i raport wywozu przedstawiony zgodnie z art. 25 tej dyrektywy są zgodne z wymogami określonymi w tabeli 6 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Procedury awaryjne

1. Dokument w formie papierowej, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/118/WE, nosi tytuł „Awaryjny dokument towarzyszący stosowany przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy”. Wymagane dane przedstawia się w formie elementów danych wyrażonych w ten sam sposób jak w elektronicznym dokumencie administracyjnym. Wszystkie elementy danych oraz grupy danych i podgrupy danych, w których występują, identyfikuje się za pomocą liczb i liter w kolumnie A i kolumnie B tabeli 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 5 dyrektywy 2008/118/WE, przekazywane przez wysyłającego właściwym organom państwa członkowskiego wysyłki, przedstawia się w postaci danych wyrażonych w ten sam sposób jak odpowiednio w komunikacie o zmianie miejsca przeznaczenia lub w komunikacie o podziale. Wszystkie dane oraz grupy danych i podgrupy danych, w których występują, identyfikuje się za pomocą liczb i liter w kolumnie A i kolumnie B tabeli 3 lub tabeli 5 załącznika I do niniejszego rozporządzenia odpowiednio do danego przypadku.

3. Dokumenty w formie papierowej, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/118/WE, noszą tytuł „Awaryjny raport odbioru / raport wywozu stosowany przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy”. Wymagane dane przedstawia się w postaci danych wyrażonych w ten sam sposób co odpowiednio w raporcie odbioru lub raporcie wywozu. Wszystkie dane oraz grupy danych i podgrupy danych, w których występują, identyfikuje się za pomocą liczb i liter w kolumnie A i kolumnie B tabeli 6 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 2719/92 traci moc ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2010 r. Rozporządzenie to stosuje się jednak nadal do przemieszczeń, o których mowa w art. 46 dyrektywy 2008/118/WE.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2010 r., z wyjątkiem art. 6, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

KOMUNIKATY ELEKTRONICZNE STOSOWANE DO CELÓW PRZEMIESZCZANIA WYROBÓW AKCYZOWYCH W PROCEDURZE ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY

NOTY WYJAŚNIAJĄCE

1. Dane zawarte w komunikatach elektronicznych stosowanych do celów systemu komputerowego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, tworzą grupy danych i w stosownych przypadkach podgrupy danych. Szczegóły dotyczące danych i ich stosowania są przedstawione w tabelach od 1 do 6, gdzie:
- a) w kolumnie A podaje się kod numeryczny (numer) przypisany do każdej grupy i podgrupy danych; każdą podgrupę poprzedza numer porządkowy (pod)grupy danych, której jest częścią (na przykład: jeżeli grupa danych jest oznaczona numerem 1, to podgrupa danych tej grupy numerem 1.1, a podgrupa danych tej podgrupy numerem 1.1.1);
 - b) w kolumnie B podaje się kod alfabetyczny (literę) przypisany do każdego elementu (pod)grupy danych;
 - c) w kolumnie C określa się (pod)grupę danych lub element danych;
 - d) w kolumnie D podaje się każdą (pod)grupę danych lub element danych wraz z wartością wskazującą, czy wprowadzenie odpowiednich danych jest:
 - „R” (required – obowiązkowe), co oznacza, że dane muszą być wprowadzone. Jeżeli (pod)grupa danych jest „O” (optional – fakultatywna) lub „C” (conditional – warunkowa), wprowadzenie elementów danych z tej grupy nadal może być „R” (required – obowiązkowe), jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego zdecydowały, że dane z tej (pod)grupy muszą zostać wypełnione lub jeżeli warunek ma zastosowanie,
 - „O” (optional – fakultatywne), co oznacza, że wprowadzenie danych jest fakultatywne dla osoby, która przekazuje komunikat (wysyłający lub odbiorca), poza sytuacją, w której państwo członkowskie postanowiło, że dane są obowiązkowe zgodnie z opcją podaną w kolumnie E dla niektórych fakultatywnych (pod)grup danych lub elementów danych,
 - „C” (conditional – warunkowe), co oznacza, że użycie (pod)grupy danych lub elementu danych zależy od innych (pod)grup danych lub elementów danych zawartych w tym samym komunikacie,
 - „D” (dependent – zależne), co oznacza, że zastosowanie (pod)grupy danych lub elementu danych zależy od warunku, którego nie może sprawdzić system komputerowy, jak przewidziano w kolumnach E i F;
 - e) w kolumnie E podaje się warunek (warunki) w odniesieniu do danych, których wprowadzenie jest warunkowe, określa się zastosowanie w stosownych przypadkach danych fakultatywnych lub zależnych oraz wskazuje się, jakie dane muszą być dostarczone przez właściwe organy;
 - f) w kolumnie F, jeśli to konieczne, podaje się wyjaśnienia dotyczące wypełnienia komunikatu;
 - g) w kolumnie G podaje się:
 - w odniesieniu do niektórych (pod)grup – liczbę poprzedzającą znak „x” wskazującą ile razy (pod)grupę danych można powtórzyć w komunikacie (wartość domyślna – 1), oraz
 - w odniesieniu do wszystkich elementów danych poza elementami danych wskazującymi czas lub datę – cechy określające rodzaj i długość danych. Kody rodzajów danych są następujące:
 - a alfabetyczny
 - n numeryczny
 - an alfanumeryczny.
- Cyfra następująca po kodzie wskazuje dopuszczalną długość danego elementu danych. Fakultatywne dwie kropki przed wskaźnikiem długości oznaczają, że dane nie mają ustalonej długości, ale mogą zawierać maksymalnie liczbę cyfr określoną wskaźnikiem długości. Przecinek w długości danych oznacza, że dane mogą zawierać liczby dziesiętne, cyfra przed przecinkiem oznacza całkowitą długość atrybutu, a cyfra po przecinku oznacza maksymalną liczbę cyfr dziesiętnych po przecinku.
- W odniesieniu do danych wskazujących czas lub datę „date”, „time” lub „dateTime” oznaczające datę, czas lub datę i czas, muszą być podane przy zastosowaniu normy ISO 8601 określającej zapisywanie daty i czasu dnia.

2. W tabelach 1–6 stosuje się następujące skróty:

- e-AD: elektroniczny dokument administracyjny,
- ARC: administracyjny numer referencyjny,
- SEED: System Wymiany Danych dotyczących Akcyzy (elektroniczna baza danych, o której mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2073/2004 ⁽¹⁾),
- Kod CN: Kod Nomenklatury Scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 1.

Tabela 1

(o której mowa w art. 3 ust. 1 i w art. 8 ust.1)

Projekt elektronicznego dokumentu administracyjnego i elektroniczny dokument administracyjny

A	B	C	D	E	F	G
		Rodzaj komunikatu	R		<p>Możliwe wartości są następujące:</p> <p>1 = Standardowe zgłoszenie (stosowane we wszystkich przypadkach poza przypadkami, w których zgłoszenie dotyczy wywozu z odprawą uproszczoną w miejscu)</p> <p>2 = Zgłoszenie w przypadku wywozu z odprawą uproszczoną w miejscu (zastosowanie art. 283 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾)</p> <p>Rodzaj komunikatu nie może występować w dokumencie e-AD, do którego został przypisany ARC, ani w dokumencie w formie papierowej, o którym mowa w art. 8 ust.1 niniejszego rozporządzenia.</p>	n1
1		Nagłówek dokumentu e-AD	R			
	a	Kod rodzaju miejsca przeznaczenia	R		<p>Należy podać miejsce przeznaczenia przemieszczenia, stosując jedną z następujących wartości:</p> <p>1 = Skład podatkowy (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (i) dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>2 = Zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>3 = Tymczasowo zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>4 = Dostawa bezpośrednia (art.17 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>5 = Odbiorca zwolniony (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>6 = Wywóz (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2008/118/WE)</p> <p>8 = Nieznane miejsce przeznaczenia (nieznany odbiorca, art. 22 dyrektywy 2008/118/WE)</p>	n1
	b	Czas przewozu	R		Należy podać normalny okres czasu konieczny do przewozu, biorąc pod uwagę środek transportu i odległość, wyrażony w godzinach (H) albo dniach (D) poprzedzających dwucyfrową liczbę. (Przykłady: H12 lub D04). Wskazana wartość „H” powinna być mniejsza lub równa 24. Wskazana wartość „D” powinna być mniejsza lub równa 92.	an3
	c	Organizacja przewozu	R		<p>Należy określić podmiot odpowiedzialny za zorganizowanie pierwszego środka transportu, stosując jedną z następujących wartości:</p> <p>1 = Wysyłający</p> <p>2 = Odbierający</p> <p>3 = Właściciel wyrobów</p> <p>4 = Inne</p>	n1

A	B	C	D	E	F	G
	d	ARC	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu dokumentu e-AD.	Zob. wykaz kodów w pkt 2 załącznika II.	an21
	e	Data i czas zatwierdzenia dokumentu e-AD	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu dokumentu e-AD.	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime
	f	Numer porządkowy	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu dokumentu e-AD i przy każdej zmianie miejsca przeznaczenia.	Przy wstępnym zatwierdzeniu każdego dokumentu e-AD stworzonego przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki przyjmuje się 1, a następnie przy każdej zmianie miejsca przeznaczenia wartość tę zwiększa się o 1.	n..5
	g	Data i czas zatwierdzenia uzupełnienia	C	Datę i czas zatwierdzenia komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia z tabeli 3 podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki w przypadku zmiany miejsca przeznaczenia.	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime
	h	Znacznik zgłoszenia w trybie odroczonym	D	„R” w przypadku zgłoszenia dokumentu e-AD dotyczącego przemieszczenia, które rozpoczęło się na podstawie dokumentu w formie papierowej, o którym mowa w art. 8 ust. 1.	Możliwe wartości: 0 = fałszywe 1 = = prawdziwe Wartość „fałszywe” jest wartością domyślną. Ten element danych nie może występować w dokumencie e-AD, do którego został przypisany ARC, ani w dokumencie w formie papierowej, o którym mowa w art. 8 ust. 1.	n1
2		PODMIOT Wysyłający	R			
	a	Numer akcyzowy podmiotu	R		Należy podać ważny numer akcyzowy SEED uprawnionego prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego.	an13
	b	Nazwa podmiotu	R			an..182

A	B	C	D	E	F	G
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
3		PODMIOT – Miejsce wysyłki	C	„R”, jeżeli kod rodzaju miejsca rozpoczęcia procedury w polu 9d ma wartość „1”.		
	a	Numer składu podatkowego	R		Należy podać ważny numer akcyzowy SEED składu podatkowego wysyłki.	an13
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	O			an..182
	c	Ulica	O			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	O			an..10
	f	Miejscowość	O			an..50
	g	NAD_LNG	O		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
4		URZĄD wysyłki – Przywóz	C	„R”, jeżeli kod rodzaju miejsca rozpoczęcia procedury w polu 9d ma wartość „2”.		
	a	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu celnego przywozu. Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
5		PODMIOT Odbierający	C	„R”, poza rodzajem komunikatu „2 – zgłoszenie w przypadku wywozu z odprawą uproszczoną w miejscu” lub kodem rodzaju miejsca przeznaczenia 8. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)		
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 4. — „O” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 6. — Nie stosuje się w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 5. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)	W przypadku kodu rodzaju przeznaczenia: — 1, 2, 3 i 4: należy podać ważny numer akcyzowy SEED uprawnionego prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcy, — 6: należy podać numer identyfikacyjny VAT podmiotu reprezentującego wysyłającego w urzędzie wywozu.	an..16
	b	Nazwa podmiotu	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
6		UZUPEŁNIENIE – PODMIOT Odbierający	C	„R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 5. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)		
	a	Kod państwa członkowskiego	R		Należy podać państwo członkowskie przeznaczenia, stosując kod państwa członkowskiego zawarty w wykazie kodów w pkt 3 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
	b	Numer seryjny świadectwa zwolnienia	D	„R”, jeżeli numer seryjny wymienia się w świadectwie zwolnienia z podatku akcyzowego ustanowionym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (2)		an..255
7		PODMIOT Miejsce dostawy	C	— „R” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1 i 4. — „O” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 5. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)	Należy podać rzeczywiste miejsce dostawy wyrobów akcyzowych.	
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” w przypadku kodu rodzaju przeznaczenia 1. — „O” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 5. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)	W przypadku kodu rodzaju przeznaczenia: — 1: należy podać ważny numer akcyzowy SEED składu podatkowego przeznaczenia, — 2, 3 i 5: należy podać numer identyfikacyjny VAT lub inny numer identyfikacyjny.	an..16
	b	Nazwa podmiotu	C	— „R” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 5. — „O” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 4. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)		an..182
	c	Ulica	C	W polu 7c, 7e i 7f:		an..65
	d	Numer domu	O	— „R” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3, 4 i 5.		an..11
	e	Kod pocztowy	C	— „O” w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1.		an..10
	f	Miejscowość	C	(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)		an..50
	g	NAD_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
8		URZĄD Miejsce dostawy – Urząd celny	C	„R” w przypadku wywozu (kod rodzaju miejsca przeznaczenia 6). <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a)</i>		
	a	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu wywozu, w którym zostanie złożone zgłoszenie wywozowe zgodnie z art. 161 ust. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽³⁾ . Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
9		Dokument e-AD	R			
	a	Lokalny numer referencyjny	R		Niepowtarzalny numer seryjny przypisany przez wysyłającego dokumentowi e-AD, który to numer identyfikuje przesyłkę w ewidencji wysyłającego.	an..22
	b	Numer faktury	R		Należy podać numer faktury dotyczącej wyrobów. Jeżeli faktura nie została jeszcze przygotowana, należy podać numer potwierdzenia dostawy lub innego dokumentu przewozowego.	an..35
	c	Data faktury	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tej danej jako „R”.	Data dokumentu wskazana w polu 9b.	Date
	d	Kod rodzaju miejsca pochodzenia rozpoczęcia przemieszczenia	R		W przypadku miejsca rozpoczęcia przemieszczenia możliwe są następujące wartości: 1 = Rozpoczęcie – skład podatkowy (w sytuacjach, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/118/WE) 2 = Rozpoczęcie – przywóz (w sytuacji, o której mowa w art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/118/WE)	n1
	e	Data wysyłki	R		Data rozpoczęcia przemieszczenia zgodnie z art. 20 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE. Ta data nie może być późniejsza niż 7 dni po dniu przesłania projektu dokumentu e-AD. Data wysyłki może być przesłaną datą w przypadku, o którym mowa w art. 26 dyrektywy 2008/118/WE.	Date
	f	Czas wysyłki	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.	Czas rozpoczęcia przemieszczenia zgodnie z art. 20 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE. Czas podaje się według czasu lokalnego.	Time
	g	Nadrzędny ARC	D	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu nowych dokumentów e-AD, po uprzednim zatwierdzeniu komunikatu o podziale (tabela 5).	Podany ARC jest to ARC zastąpionego dokumentu e-AD.	an21

A	B	C	D	E	F	G
9.1		SAD PRZYWOZU	C	„R”, jeżeli kod rodzaju miejsca rozpoczęcia procedury w polu 9d ma wartość „2”.		9X
	a	Numer dokumentu SAD przywozu	R	Numer dokumentu SAD podaje wysyłający w momencie przesyłania projektu dokumentu e-AD lub właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu dokumentu e-AD.	Należy podać numer (numery) jednolitego dokumentu administracyjnego (jednolitych dokumentów administracyjnych) zastosowanego (zastosowanych), na podstawie których dokonano dopuszczenia przedmiotowych wyrobów do swobodnego obrotu.	an..21
10		URZĄD – Właściwy urząd w miejscu wysyłki	R			
	a	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu właściwych organów w państwie członkowskim wysyłki odpowiedzialnego za kontrolę akcyzy w miejscu wysyłki. Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
11		GWARANCJA DOTYCZĄCA PRZEMIESZCZENIA	R			
	a	Kod rodzaju gwaranta	R		Należy określić podmiot (podmioty) odpowiedzialny (odpowiedzialne) za wniesienie gwarancji, stosując kod rodzaju gwaranta zawarty w wykazie kodów w pkt 6 załącznika II.	n..4
12		PODMIOT Gwarant	C	„R”, jeżeli ma zastosowanie jeden z następujących kodów rodzaju gwaranta: 2, 3, 12, 13, 23, 24, 34, 123, 124, 134, 234 lub 1234. (Zob. kod rodzaju gwaranta w wykazie kodów w pkt 6 załącznika II)	Należy podać dane przewoźnika lub właściciela wyrobów, jeżeli wnoszą oni gwarancję.	2X
	a	Numer akcyzowy podmiotu	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.	Należy podać ważny numer akcyzowy SEED lub numer identyfikacyjny VAT przewoźnika lub właściciela wyrobów akcyzowych.	an13
	b	Numer VAT	O			an..35

A	B	C	D	E	F	G
	c	Nazwa podmiotu gospodarczego	C	W przypadku 12c, d, f i g: „O”, jeżeli jest podany numer akcyzowy podmiotu, w przeciwnym razie „R”.		an..182
	d	Ulica	C			an..65
	e	Numer domu	O			an..11
	f	Kod pocztowy	C			an..10
	g	Miejscowość	C			an..50
	h	NAD_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
13		TRANSPORT	R			
	a	Kod rodzaju transportu	R		Należy podać rodzaj transportu w momencie rozpoczęcia przemieszczenia, stosując kody zawarte w wykazie kodów w pkt 7 załącznika II.	n..2
14		PODMIOT Organizator transportu	C	„R” w celu identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za zorganizowanie pierwszego środka transportu, jeżeli wartość w polu 1c ma wartość „3” lub „4”.		
	a	Numer VAT	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.		an..35
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10

A	B	C	D	E	F	G
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
15		PODMIOT Pierwszy przewoźnik	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.	Należy podać dane podmiotu dokonującego przewozu pierwszym środkiem transportu.	
	a	Numer VAT	O			an..35
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
16		SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE TRANSPORTU	R			99X
	a	Kod jednostki transportowej	R		Należy podać kod (kody) jednostki transportowej dotyczący (dotyczące) rodzaju transportu wskazanego w polu 13a. Zob. wykaz kodów w pkt 8 załącznika II.	n..2
	b	Oznaczenie jednostek transportowych	R		Należy wpisać numer rejestracyjny jednostki transportowej (jednostek transportowych).	an..35
	c	Oznaczenie pieczęci handlowej (zabezpieczenia urzędowego)	D	„R”, jeżeli stosuje się pieczęci handlowe (zabezpieczenia urzędowe).	Należy podać identyfikację pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), jeżeli są one stosowane do opieczętowania jednostki transportowej.	an..35
	d	Informacje o pieczęci (zabezpieczeniu urzędowym)	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące tych pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), np. rodzaj stosowanej pieczęci.	an..350

A	B	C	D	E	F	G
	e	Informacja o pieczęci_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	f	Dodatkowe informacje	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące transportu, np. dane kolejnych przewoźników, informacje dotyczące kolejnych jednostek transportowych.	an..350
	g	Dodatkowe informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
17	e-AD Wyroby		R		Dla każdego wyrobu wchodzącego w skład przesyłki należy stosować odrębną grupę danych.	999x
	a	Numer identyfikacyjny pozycji towarowej	R		Należy podać niepowtarzalny numer porządkowy, zaczynając od 1.	n..3
	b	Kod wyrobu akcyzowego	R		Należy podać właściwy kod wyrobu akcyzowego, zob. wykaz kodów w pkt 11 załącznika II.	an4
	c	Kod CN	R		Należy podać kod CN mający zastosowanie w dniu wysyłki.	n8
	d	Ilość	R		Należy podać ilość (wyrażoną w jednostce miary powiązanej z kodem wyrobu – zob. tabele w pkt 11 i 12 załącznika II). W przypadku przemieszczenia do zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, ilość nie może przewyższać ilości, do której odebrania zarejestrowany odbiorca jest upoważniony. W przypadku przemieszczenia do zwolnionej organizacji, o której mowa w art. 12 dyrektywy 2008/118/WE, ilość nie może przewyższać ilości zarejestrowanej w świadectwie zwolnienia z podatku akcyzowego.	n..15,3
	e	Masa brutto	R		Należy podać masę brutto przesyłki (wyroby akcyzowe wraz z opakowaniem).	n..15,2
	f	Masa netto	R		Należy podać masę wyrobów akcyzowych bez opakowania (w przypadku alkoholu i napojów alkoholowych, wyrobów energetycznych i w przypadku wszystkich wyrobów tytoniowych poza papierosami).	n..15,2
	g	Zawartość alkoholu	C	„R”, jeżeli ma zastosowanie do danego wyrobu akcyzowego.	Należy podać zawartość alkoholu (procentową zawartość objętościową w temperaturze 20 °C) jeśli jest wymagana, zgodnie z wykazem kodów w pkt 11 załącznika II.	n..5,2

A	B	C	D	E	F	G
	h	Stopień Plato	D	„R”, jeżeli państwo członkowskie wysyłki lub państwo członkowskie przeznaczenia ustalają podatek na piwo na podstawie stopnia Plato.	W przypadku piwa należy podać stopień Plato, jeżeli państwo członkowskie wysyłki lub państwo członkowskie przeznaczenia ustalają podatek na piwo na tej podstawie. Zob. wykaz kodów w pkt 11 załącznika II.	n..5,2
	i	Znaki akcyzy	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące znaków akcyzy wymaganych przez państwo członkowskie przeznaczenia.	an..350
	j	Znak akcyzy_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	k	Znak akcyzy	D	„R”, jeżeli stosuje się znaki akcyzy.	Należy podać „1”, jeżeli wyroby zawierają znaki akcyzy lub są nimi opatrzone lub „0”, jeżeli nie zawierają znaków akcyzy lub nie są nimi opatrzone.	n1
	l	Miejsce pochodzenia	O		To pole można zastosować w celu zaświadczenia: 1) w przypadku niektórych win – odnoszącego się do chronionej nazwy miejsca pochodzenia lub chronionej nazwy geograficznej zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym; 2) w przypadku niektórych napojów alkoholowych – odnoszącego się do miejsca produkcji zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym; 3) w przypadku piwa warzonego przez niezależny mały browar określony w dyrektywie Rady 92/83/EWG (*), na które browar ten zamierza wnioskować o obniżoną stawkę podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia. Zaświadczenie należy wyrazić w następujący sposób: „Niniejszym zaświadcza się, że opisany wyrób został wytworzony w niezależnym małym browarze.”; 4) w przypadku alkoholu etylowego destylowanego przez małą gorzelnię określoną w dyrektywie Rady 92/83/EWG, na który ta gorzelnia zamierza wnioskować o obniżoną stawkę podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia. Zaświadczenie należy wyrazić w następujący sposób: „Niniejszym zaświadcza się, że opisany wyrób został wytworzony w małej gorzelnii.”.	an..350
	m	Miejsce pochodzenia_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	n	Wielkość producenta	O		W przypadku piwa lub napojów spirytusowych, których dotyczy zaświadczenie zawarte w polu 17l (Miejsce pochodzenia), należy podać roczną produkcję z poprzedniego roku wyrażoną odpowiednio w hektolitrach piwa lub hektolitrach czystego alkoholu.	n..15
	o	Gęstość	C	„R”, jeżeli ma zastosowanie do danego wyrobu akcyzowego.	Należy podać gęstość w temperaturze 15 °C, jeśli ma zastosowanie, zgodnie z tabelą wykazu kodów w pkt 11 załącznika II.	n..5,2

A	B	C	D	E	F	G
	p	Opis handlowy	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o wymagalności tych danych. „R” w przypadku przewozu luzem win, o których mowa w pkt 1–9, 15 i 16 załącznika IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 ⁽⁵⁾ , których opis handlowy powinien zawierać fakultatywne dane szczególne określone w art. 60 tego rozporządzenia, pod warunkiem że są one umieszczone na etykiecie lub planuje się umieszczenie ich na etykiecie.	Należy podać opis handlowy wyrobów w celu identyfikacji przewożonych wyrobów.	an..350
	q	Opis handlowy_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	r	Marka wyrobów	D	„R” jeżeli wyroby akcyzowe posiadają znak towarowy. Państwo członkowskie wysyłki może postanowić, że podanie nazwy marki przewożonych wyrobów nie jest konieczne, jeżeli marka podana jest na fakturze lub w innym dokumencie handlowym, o którym mowa w polu 9b.	Należy podać markę wyrobów, jeżeli ma to zastosowanie.	an..350
	s	Marka wyrobów_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
17.1		OPAKOWANIE	R			99x
	a	Kod rodzaju opakowań	R		Należy podać rodzaj opakowania, stosując jeden z kodów z wykazu kodów w pkt 9 załącznika II.	a2
	b	Liczba opakowań	C	„R”, jeżeli oznaczone jako „policzalne”.	Należy podać liczbę opakowań, jeżeli są one policzalne zgodnie z wykazem kodów w pkt 9 załącznika II.	n..15
	c	Oznaczenie pieczęci handlowej (zabezpieczenia urzędowego)	D	„R”, jeżeli stosuje się pieczęci handlowe (zabezpieczenia urzędowe).	Należy podać oznaczenie pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), jeżeli są one stosowane do opieczętowania opakowań.	an..35
	d	Informacje o pieczęci (zabezpieczeniu urzędowym)	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące tych pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), np. rodzaj stosowanych pieczęci.	an..350

A	B	C	D	E	F	G
	e	Informacje o pieczęci_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
17.2		WYRÓB WINIARSKI	D	„R” w przypadku wyrobów winiarskich wymienionych w części XII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽⁶⁾		
	a	Kategoria wyrobu winiarskiego	R		W przypadku wyrobów winiarskich wymienionych w części XII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 należy podać następujące wartości: 1 = Wino bez chronionej nazwy miejsca pochodzenia lub chronionej nazwy geograficznej 2 = Wino odmianowe bez chronionej nazwy miejsca pochodzenia lub chronionej nazwy geograficznej 3 = Wino z chronioną nazwą miejsca pochodzenia lub chronioną nazwą geograficzną 4 = Wino importowane 5 = Inne	n1
	b	Kod strefy uprawy winorośli	D	„R” w przypadku wyrobów winiarskich luzem (objętość nominalna większa niż 60 litrów).	Należy podać strefę uprawy winorośli, z której pochodzi przewożony wyrób, zgodnie z załącznikiem IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008.	n..2
	c	Kraj trzeci pochodzenia	C	„R”, jeżeli kategoria wyrobu winiarskiego w polu 17.2a ma wartość „4” (wino przywożone).	Należy podać „kod kraju” wymieniony w wykazie kodów w pkt 4 załącznika II.	a2
	d	Inne informacje	O			an..350
	e	Inne informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
17.2.1		Kod CZYNNOŚCI ZWIĄZANYCH Z WINEM	D	„R” w przypadku wyrobów winiarskich luzem (objętość nominalna większa niż 60 litrów).		99x
	a	Kod czynności związanych z winem	R		Należy podać co najmniej jeden kod czynności związanych z winem zgodnie z wykazem zawartym w pkt B ppkt 1.4 lit. b) załącznika VI do rozporządzenia Komisji (WE) nr 436/2009 ⁽⁷⁾	n..2

A	B	C	D	E	F	G
18		DOKUMENT – zaświadczenie	O			9x
	a	Krótki opis dokumentu	C	„R”, chyba że stosuje się pole danych 18c.	Należy podać opis wszelkich zaświadczeń, które odnoszą się do przewożonych wyrobów, np. zaświadczeń dotyczących miejsca pochodzenia, o których mowa w polu 17l.	an..350
	b	Krótki opis dokumentu_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	c	Numer dokumentu	C	„R”, chyba że stosuje się pole danych 18a.	Należy podać identyfikator wszelkich zaświadczeń, które odnoszą się do przewożonych wyrobów.	an..350
	d	Numer dokumentu_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

- (¹) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.
(²) Dz.U. L 8 z 11.1.1996, s. 11.
(³) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.
(⁴) Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21.
(⁵) Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.
(⁶) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
(⁷) Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15.

Tabela 2

(o której mowa w art. 4 ust. 1)

Anulowanie

A	B	C	D	E	F	G
1		Dokument e-AD PRZEMIESZCZENIA WYROBÓW AKCYZOWYCH	R			
	a	ARC	R		Należy podać ARC dokumentu e-AD, o którego anulowanie się wnosi.	an21
2		ANULOWANIE	R			
	a	Przyczyna anulowania	R		Należy podać przyczynę anulowania dokumentu e-AD, stosując kody zawarte w wykazie kodów w pkt 10 załącznika II.	n1
3		ATRYBUT	R			
	a	Data i czas zatwierdzenia anulowania	C	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu komunikatu o anulowaniu.	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime

Tabela 3

(o której mowa w art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2)

Zmiana miejsca przeznaczenia

A	B	C	D	E	F	G
1	ATRYBUT		R			
	<i>a</i>	Data i czas zatwierdzenia zmiany miejsca przeznaczenia	C	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia.	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime
2	Uzupełnienie dokumentu e-AD		R			
	<i>a</i>	Numer porządkowy	C	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki po zatwierdzeniu projektu komunikatu o zmianie miejsca przeznaczenia.	Przy wstępnym zatwierdzeniu dokumentu e-AD przyjmuje się 1, a następnie przy każdej zmianie miejsca przeznaczenia wartość tę zwiększa się o 1.	n..5
	<i>b</i>	ARC	R		Należy podać ARC dokumentu e-AD, dla którego zmieniono miejsce przeznaczenia.	an21
	<i>c</i>	Czas przewozu	D	„R”, jeżeli czas przewozu ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Należy podać normalny okres czasu konieczny do przewozu, biorąc pod uwagę środek transportu i odległość, wyrażony w godzinach (H) albo dniach (D) poprzedzających dwucyfrową liczbę. (Przykłady: H12 lub D04). Wskazana wartość dla „H” powinna być mniejsza lub równa 24. Wskazana wartość dla „D” powinno być mniejsza lub równa 92.	an3
	<i>d</i>	Zmieniona organizacja przewozu	D	„R”, jeżeli osoba odpowiedzialna za zorganizowanie przewozu ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Należy określić podmiot odpowiedzialny za zorganizowanie transportu, stosując jedną z następujących wartości: 1 = Wysyłający 2 = Odbierający 3 = Właściciel wyrobów 4 = Inna osoba	N1
	<i>e</i>	Numer faktury	D	„R”, jeżeli faktura ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Należy podać numer faktury dotyczącej wyrobów. Jeżeli faktura nie została jeszcze przygotowana, należy podać numer potwierdzenia dostawy lub innego dokumentu przewozowego.	an..35
	<i>f</i>	Data faktury	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”, jeżeli numer faktury ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Data dokumentu wskazana w polu 2e.	date
	<i>g</i>	Kod rodzaju transportu	D	„R”, jeżeli rodzaj transportu ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Należy podać rodzaj transportu, stosując kody zawarte w wykazie kodów w pkt 7 załącznika II.	n..2

A	B	C	D	E	F	G
3		ZMIENIONE Miejsce przeznaczenia	R			
	a	Kod rodzaju miejsca przeznaczenia	R		Należy podać nowe miejsce przeznaczenia przemieszczenia, stosując jedną z następujących wartości: 1 = Skład podatkowy (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (i) dyrektywy 2008/118/WE) 2 = Zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) dyrektywy 2008/118/WE) 3 = Tymczasowo zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE) 4 = Dostawa bezpośrednia (art. 17 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE) 6 = Wywóz (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2008/118/WE)	n1
4		PODMIOT Nowy odbiorca	D	„R”, jeżeli odbiorca ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.		
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 6. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)	Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia: — 1, 2, 3 i 4: należy podać ważny numer akcyzowy SEED uprawnionego prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcy, — 6: należy podać numer identyfikacyjny VAT podmiotu reprezentującego wysyłającego w urzędzie wywozu.	an..16
	b	Nazwa podmiotu	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
5		PODMIOT Miejsce dostawy	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2 i 3. (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)	Należy podać rzeczywiste miejsce dostawy wyrobów akcyzowych.	

A	B	C	D	E	F	G
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2 i 3. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)</i>	Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia: — 1: należy podać ważny numer akcyzowy SEED składu podatkowego przeznaczenia, — 2 i 3: należy podać numer identyfikacyjny VAT lub inny numer identyfikacyjny.	an..16
	b	Nazwa podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2 i 3. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 4. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)</i>		an..182
	c	Ulica	C	W polu 5c, 5e i 5f:		an..65
	d	Numer domu	O	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 4.		an..11
	e	Kod pocztowy	C	— „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1.		an..10
	f	Miejscowość	C	<i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)</i>		an..50
	g	NAD_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
6		URZĄD Miejsce dostawy – Urząd celny	C	„R” w przypadku wywozu (kod rodzaju miejsca przeznaczenia 6). <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 3a)</i>		
	a	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu wywozu, w którym zostanie złożone zgłoszenie wywozowe, zgodnie z art. 161 ust. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92. Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
7		PODMIOT Nowy organizator transportu	C	„R” w celu identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za zorganizowanie transportu, jeżeli wartość w polu 2d ma wartość „3” lub „4”.		
	a	Numer VAT	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.		an..35
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182

A	B	C	D	E	F	G
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
8		PODMIOT Nowy przewoźnik	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”, jeżeli przewoźnik ulega zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.	Dane nowego podmiotu dokonującego transportu.	
	a	Numer VAT	O			an..35
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
9		SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE TRANSPORTU	D	„R”, jeżeli szczegóły dotyczące transportu ulegają zmianie w związku ze zmianą miejsca przeznaczenia.		99x
	a	Kod jednostki transportowej	R		Należy podać kod (kody) jednostki transportowej dotyczący (dotyczące) rodzaju transportu wskazanego w polu 2g, Zob. wykaz kodów w pkt 8 załącznika II.	n..2
	b	Oznaczenie jednostek transportowych	R		Należy wpisać numer rejestracyjny jednostki transportowej (jednostek transportowych).	an..35
	c	Oznaczenie pieczęci handlowej (zabezpieczenia urzędowego)	D	„R”, jeżeli stosuje się pieczęci handlowe (zabezpieczenia urzędowe).	Należy podać oznaczenie pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych, jeżeli są one stosowane do opieczętowania jednostki transportowej.	an..35
	d	Informacje o pieczęci (zabezpieczeniu urzędowym)	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące tych pieczęci handlowych (zabezpieczenia urzędowego), np. rodzaj stosowanej pieczęci.	an..350
	e	Informacje o pieczęci_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	Należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	f	Dodatkowe informacje	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące transportu, np. identyfikacja kolejnych przewoźników, informacje dotyczące kolejnych jednostek transportowych.	an..350
	g	Dodatkowe informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

Tabela 4

(o której mowa w art. 5 ust. 3 akapit drugi, art. 5 ust. 6 i art. 6 ust. 2 lit. b))

Powiadomienie o zmianie miejsca przeznaczenia/Powiadomienie o podziale

A	B	C	D	E	F	G
1		POWIADOMIENIE AKCYZOWE	R			
	<i>a</i>	Rodzaj powiadomienia	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia (w przypadku powiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia) lub państwa członkowskiego wysyłki (w przypadku powiadomienia o podziale).	Należy podać przyczynę powiadomienia, stosując jedną z następujących wartości: 1 = Zmiana miejsca przeznaczenia 2 = Podział	n1
	<i>b</i>	Data i czas powiadomienia	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia (w przypadku powiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia) lub państwa członkowskiego wysyłki (w przypadku powiadomienia o podziale).	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime
	<i>c</i>	ARC	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia (w przypadku powiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia) lub państwa członkowskiego wysyłki (w przypadku powiadomienia o podziale).	Należy podać ARC dokumentu e-AD, którego dotyczy dostarczone powiadomienie.	an21
2		PODRZĘDNY ARC	C	„R”, jeżeli rodzaj powiadomienia w polu 1a ma wartość 2. Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.		9x
	<i>a</i>	ARC	R	Podają właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki.		an21

Tabela 5

(o której mowa w art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 2)

Podział przesyłki

A	B	C	D	E	F	G
1		Podział dokumentu e-AD	R			
	a	Nadrzędny ARC	R		Należy podać ARC dokumentu e-AD, który ma zostać podzielony. Zob. wykaz kodów w pkt 2 załącznika II.	an21
2		ZMIENIONE Miejsce przeznaczenia	R			
	a	Kod rodzaju miejsca przeznaczenia	R		Należy podać miejsce przeznaczenia przemieszczenia, stosując jedną z następujących wartości: 1 = Skład podatkowy (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (i) dyrektywy 2008/118/WE) 2 = Zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) dyrektywy 2008/118/WE) 3 = Tymczasowo zarejestrowany odbiorca (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE) 4 = Dostawa bezpośrednia (art.17 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE) 6 = Wywóz (art. 17 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2008/118/WE) 8 = Nieznane miejsce przeznaczenia (nieznany odbiorca; art. 22 dyrektywy 2008/118/WE).	n1
3		Szczegóły dotyczące podziału dokumentu e-AD	R			9x
	a	Lokalny numer referencyjny	R		Niepowtarzalny numer seryjny przypisany przez wysyłającego dokumentowi e-AD, który to numer identyfikuje przesyłkę w ewidencji wysyłającego.	an..22
	b	Czas przewozu	D	„R”, jeżeli czas przewozu ulega zmianie w wyniku czynności związanych z podziałem.	Należy podać normalny okres czasu konieczny do przewozu, biorąc pod uwagę środek transportu i odległość, wyrażony w godzinach (H) albo dniach (D) poprzedzających dwucyfrową liczbę. (Przykłady: H12 lub D04). Wskazana wartość dla „H” powinna być mniejsza lub równa 24. Wskazana wartość dla „D” powinna być mniejsza lub równa 92.	an3
	c	Zmieniona organizacja przewozu	D	„R”, jeżeli osoba odpowiedzialna za zorganizowanie przewozu ulega zmianie w wyniku czynności związanych z podziałem.	Należy określić podmiot odpowiedzialny za zorganizowanie pierwszego środka transportu, stosując jedną z następujących wartości: 1 = Wysyłający 2 = Odbierający 3 = Właściciel wyrobów 4 = Inna osoba	n1

A	B	C	D	E	F	G
4		PODMIOT Nowy odbiorca	D	„R”, jeżeli odbiorca ulega zmianie w wyniku czynności związanych z podziałem.		
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 6. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a)</i>	Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia: — 1, 2, 3 i 4: należy podać ważny numer akcyzowy SEED uprawnionego prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcy, — 6: należy podać numer identyfikacyjny VAT podmiotu reprezentującego wysyłającego w urzędzie wywozu.	an..16
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
5		PODMIOT Miejsce dostawy	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2 i 3. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a).</i>		
	a	Identyfikacja podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2 i 3. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a)</i>	Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia: — 1: należy podać ważny numer akcyzowy SEED składu podatkowego przeznaczenia, — 2 i 3: należy podać numer identyfikacyjny VAT lub inny numer identyfikacyjny.	an..16
	b	Nazwa podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2 i 3. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 4. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a)</i>		an..182

A	B	C	D	E	F	G
	c	Ulica	C	W polu 5c, 5e i 5f:		an..65
	d	Numer domu	O	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 4.		an..11
	e	Kod pocztowy	C	— „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1.		an..10
	f	Miejscowość	C	(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a)		an..50
	g	NAD_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
6		URZĄD Miejsce dostawy – Urząd celny	C	„R” w przypadku wywozu (zmieniony kod rodzaju miejsca przeznaczenia 6). (Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 2a)		
	a	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu wywozu, w którym zostanie złożone zgłoszenie wywozowe, zgodnie z art. 161 ust. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92. Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
7		PODMIOT Nowy organizator transportu	C	„R” w celu identyfikacji podmiotu odpowiedzialnego za zorganizowanie transportu, jeżeli wartość w polu 3c ma wartość „3” lub „4”.		
	a	Numer VAT	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”.		an..35
	b	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
8	PODMIOT Nowy przewoźnik	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o oznaczeniu tych danych jako „R”, jeżeli przewoźnik ulega zmianie w wyniku czynności związanych z podziałem.	Dane nowego podmiotu dokonującego transportu.		
	<i>a</i>	Numer VAT	O			an..35
	<i>b</i>	Nazwa podmiotu gospodarczego	R			an..182
	<i>c</i>	Ulica	R			an..65
	<i>d</i>	Numer domu	O			an..11
	<i>e</i>	Kod pocztowy	R			an..10
	<i>f</i>	Miejscowość	R			an..50
	<i>g</i>	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
9	SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE TRANSPORTU	D	„R”, jeżeli szczegóły dotyczące transportu uległy zmianie w wyniku czynności związanych z podziałem.			99X
	<i>a</i>	Kod jednostki transportowej	R		Należy podać kod (kody) jednostki transportowej. Zob. wykaz kodów w pkt 8 załącznika II.	n..2
	<i>b</i>	Oznaczenie jednostek transportowych	R		Należy wpisać numer rejestracyjny jednostki transportowej (jednostek transportowych).	an..35
	<i>c</i>	Oznaczenie pieczęci handlowej (zabezpieczenia urzędowego)	D	„R”, jeżeli stosuje się pieczęci handlowe (zabezpieczenia urzędowe).	Należy podać oznaczenie pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), jeżeli są one stosowane do opieczętowania jednostki transportowej.	an..35
	<i>d</i>	Informacje o pieczęci (zabezpieczeniu urzędowym)	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące tych pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), np. rodzaj stosowanej pieczęci.	an..350
	<i>e</i>	Kod języka informacji o pieczęci	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	<i>f</i>	Dodatkowe informacje	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące transportu, np. identyfikacja kolejnych przewoźników, informacje dotyczące kolejnych jednostek transportowych.	an..350
	<i>g</i>	Dodatkowe informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
10	e-AD Wyroby		R		Dla każdego wyrobu wchodzącego w skład przesyłki należy stosować odrębną grupę danych.	999x
	<i>a</i>	Numer identyfikacyjny pozycji towarowej	R		Należy podać niepowtarzalny numer porządkowy, zaczynając od 1.	n..3
	<i>b</i>	Kod wyrobu akcyzowego	R		Należy podać właściwy kod wyrobu akcyzowego. Zob. wykaz kodów w pkt 11 załącznika II.	an..4
	<i>c</i>	Kod CN	R		Należy podać kod CN mający zastosowanie w dniu zgłoszenia czynności związanych z podziałem	n8
	<i>d</i>	Ilość	R		Należy podać ilość (wyrażoną w jednostce miary powiązanej z kodem wyrobu – zob. tabele w pkt 11 i 12 załącznika II). W przypadku przemieszczenia do zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 19 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE, ilość nie może przewyższać ilości, do której odebrania zarejestrowany odbiorca jest upoważniony. W przypadku przemieszczenia do zwolnionej organizacji, o której mowa w art. 12 dyrektywy 2008/118/WE, ilość nie może przewyższać ilości zarejestrowanej w świadectwie zwolnienia z podatku akcyzowego.	n..15,3
	<i>e</i>	Masa brutto	R		Należy podać masę brutto przesyłki (wyroby akcyzowe wraz z opakowaniem).	n..15,2
	<i>f</i>	Masa netto	R		Należy podać masę wyrobów akcyzowych bez opakowania.	n..15,2
	<i>i</i>	Znak akcyzy	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące znaków akcyzy wymaganych przez państwo członkowskie przeznaczenia.	an..350
	<i>j</i>	Znak akcyzy_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
	<i>k</i>	Znak akcyzy	D	„R”, jeżeli stosuje się znaki akcyzy	Należy podać „1”, jeżeli wyroby zawierają znaki akcyzy lub są nimi opatrzone, lub „0”, jeżeli nie zawierają znaków akcyzy lub nie są nimi opatrzone.	n1
	<i>o</i>	Gęstość	C	„R”, jeżeli ma zastosowanie do danego wyrobu akcyzowego.	Należy podać gęstość w temperaturze 15 °C, jeśli ma zastosowanie, zgodnie z tabelą wykazu kodów w pkt 11 załącznika II.	n..5,2
	<i>p</i>	Opis handlowy	O	Państwo członkowskie wysyłki może zdecydować o wymagalności tych danych.	Należy podać opis handlowy wyrobów w celu identyfikacji przewożonych wyrobów.	an..350
	<i>q</i>	Opis handlowy_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

A	B	C	D	E	F	G
	r	Marka wyrobów	D	„R”, jeżeli wyroby akcyzowe posiadają nazwę marki.	Należy podać markę wyrobów, jeżeli ma to zastosowanie.	an..350
	s	Marka wyrobów_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
11		OPAKOWANIE				99x
	a	Kod rodzaju opakowań	R		Należy podać rodzaj opakowania, stosując jeden z kodów z wykazu kodów w pkt 9 załącznika II.	a2
	b	Liczba opakowań	C	„R”, jeżeli oznaczone jako „policzalne”.	Należy podać liczbę opakowań, jeżeli są one policzalne zgodnie z wykazem kodów w pkt 9 załącznika II.	n..15
	c	Oznaczenie pieczęci handlowej (zabezpieczenia urzędowego)	D	„R”, jeżeli stosuje się pieczęci handlowe (zabezpieczenia urzędowe).	Należy podać oznaczenie pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), jeżeli są one stosowane do opieczętowania opakowań.	an..35
	d	Informacje o pieczęci (zabezpieczeniu urzędowym)	O		Należy podać wszelkie dodatkowe informacje dotyczące tych pieczęci handlowych (zabezpieczeń urzędowych), np. rodzaj stosowanej pieczęci.	an..350
	e	Informacje o pieczęci_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

Tabela 6

(o której mowa w art. 7 i art. 8 ust. 3)

Raport odbioru/raport wywozu

A	B	C	D	E	F	G
1		CECHA	R			
	a	Data i czas zatwierdzenia raportu odbioru/wywozu	C	Podają właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia/wywozu po zatwierdzeniu raportu odbioru/raportu wywozu.	Czas podaje się według czasu lokalnego.	dateTime
2		PRZEMIESZCZENIE WYROBÓW AKCYZOWYCH dokument e-AD	R			
	a	ARC	R		Należy podać ARC dokumentu e-AD. Zob. wykaz kodów w pkt 2 załącznika II.	an21

A	B	C	D	E	F	G
	b	Numer porządkowy	R		Należy podać numer porządkowy dokumentu e-AD.	n..5
3		PODMIOT Odbierający	R			
	a	Identyfikacja podmiotu	C	<ul style="list-style-type: none"> — „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 6. — Nie stosuje się w przypadku kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 5. <p><i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i></p>	<p>Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1, 2, 3 i 4 należy podać ważny numer akcyzowy SEED uprawnionego prowadzącego skład lub zarejestrowanego odbiorcy, — 6: należy podać numer identyfikacyjny VAT podmiotu reprezentującego wysyłającego w urzędzie wywozu. 	an..16
	b	Nazwa podmiotu	R			an..182
	c	Ulica	R			an..65
	d	Numer domu	O			an..11
	e	Kod pocztowy	R			an..10
	f	Miejscowość	R			an..50
	g	NAD_LNG	R		W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
4		PODMIOT Miejsce dostawy	C	<ul style="list-style-type: none"> — „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1 i 4. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 5. <p><i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i></p>	Należy podać rzeczywiste miejsce dostawy wyrobów akcyzowych.	
	a	Identyfikacja podmiotu	C	<ul style="list-style-type: none"> — „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3 i 5. <p><i>(Zob. kody rodzaju przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i></p>	<p>Dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1: należy podać ważny numer akcyzowy SEED składu podatkowego przeznaczenia, — 2, 3 i 5: należy podać numer identyfikacyjny VAT lub inny numer identyfikacyjny. 	an..16

A	B	C	D	E	F	G
	<i>b</i>	Nazwa podmiotu	C	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3 i 5. — „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 4. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i>		an..182
	<i>c</i>	Ulica	C	W polu 4c, 4e i 4f:		an..65
	<i>d</i>	Numer domu	O	— „R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 2, 3, 4 i 5.		an..11
	<i>e</i>	Kod pocztowy	C	— „O” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1.		an..10
	<i>f</i>	Miejscowość	C	<i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i>		an..50
	<i>g</i>	NAD_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
5		URZĄD – Właściwy urząd w miejscu dostawy	C	„R” dla kodu rodzaju miejsca przeznaczenia 1, 2, 3, 4, 5 i 8. <i>(Zob. kody rodzaju miejsca przeznaczenia w polu 1a tabeli 1)</i>		
	<i>a</i>	Numer referencyjny urzędu	R		Należy podać kod urzędu właściwych organów w państwie członkowskim przeznaczenia odpowiedzialnego za kontrolę akcyzy w miejscu przeznaczenia. Zob. wykaz kodów w pkt 5 załącznika II.	an8
6		RAPORT Odbioru/ Wywozu	R			
	<i>a</i>	Data przybycia wyrobów akcyzowych	R		Data zakończenia przemieszczenia zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE.	Date
	<i>b</i>	Ogólne wyniki odbioru	R		Możliwe wartości są następujące: 1 = Odbiór bez zastrzeżeń 2 = Odbiór z zastrzeżeniami 3 = Odmowa odbioru 4 = Odmowa przyjęcia części przesyłki 21 = Zgoda na wyprowadzenie bez zastrzeżeń 22 = Zgoda na wyprowadzenie z zastrzeżeniami 23 = Odmowa wyprowadzenia	n..2

A	B	C	D	E	F	G
	c	Dodatkowe informacje	O		Należy podać dodatkowe informacje dotyczące odbioru wyrobów akcyzowych.	an..350
	d	Dodatkowe informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2
7		RAPORT Odbioru/ Wywozu – Wyroby	C	„R”, jeżeli wartość ogólnych wyników odbioru jest inna niż 1 i 21 (zob. pole 6b).		999X
	a	Numer identyfikacyjny pozycji towarowej	R		Należy podać niepowtarzalny numer identyfikacyjny pozycji towarowej w powiązonym dokumencie e-AD (pole 17a tabeli I) odnoszącym się do wyrobu akcyzowego, do którego ma zastosowanie jeden z kodów innych niż 1 i 21.	n..3
	b	Niedobór lub nadwyżka	D	„R”, jeżeli wykryto niedobór lub nadwyżkę w danej pozycji towarowej.	Możliwe wartości są następujące: S = Niedobór E = Nadwyżka	a1
	c	Stwierdzony niedobór lub nadwyżka	C	„R”, jeżeli podano wskaźnik w polu 7b.	Należy podać ilość (wyrażoną w jednostkach miary związanych z kodem wyrobu – zob. tabele w pkt 11 i 12 załącznika II).	n..15,3
	d	Kod wyrobu akcyzowego	R		Należy podać właściwy kod wyrobu akcyzowego. Zob. wykaz kodów w pkt 11 załącznika II.	an4
	e	Ilość nieprzyjęta	C	„R”, jeżeli kod ogólnych wyników odbioru ma wartość 4 (zob. pole 6b).	Należy podać ilość nieprzyjętych wyrobów akcyzowych dla każdego wpisu w dokumencie, którego to dotyczy (wyrażoną w jednostkach miary związanych z kodem wyrobu – zob. tabele w pkt 11 i 12 załącznika II).	n..15,3
7.1		RODZAJ ZASTRZEŻEŃ	D	„R” dla każdego wpisu w dokumencie, do którego ma zastosowanie kod ogólnych wyników odbioru 2, 3, 4, 22 lub 23 (zob. pole 6b).		9X
	a	Rodzaj zastrzeżeń	R		Możliwe są następujące wartości: 0 = Inne 1 = Nadwyżka 2 = Niedobór 3 = Wyroby uszkodzone 4 = Uszkodzona pieczęć 5 = Zgłoszone przez ECS (system kontroli wywozu) 6 = Błędne dane w co najmniej jednej pozycji towarowej	n1

A	B	C	D	E	F	G
	<i>b</i>	Dodatkowe informacje	C	— „R”, jeżeli kod powodu niezadowolonia ma wartość 0. — „O”, jeżeli kod powodu niezadowolonia ma wartość 3, 4 lub 5. (Zob. pole 7.1a)	Należy podać dodatkowe informacje dotyczące odbioru wyrobów akcyzowych.	an..350
	<i>c</i>	Dodatkowe informacje_LNG	C	„R”, jeżeli stosuje się odpowiednie pole tekstowe.	W celu określenia języka stosowanego w tej grupie danych należy podać kod języka zawarty w wykazie kodów w pkt 1 załącznika II.	a2

ZAŁĄCZNIK II
(o którym mowa w art. 2)

Wykaz kodów

1. KODY JĘZYKA

Kody stanowią wyciąg z normy ISO 639-1 (kody alfa-2); ponadto dodano dwa niewystępujące w normie kody oznaczające przystosowanie do alfabetu łacińskiego wersji języków, które posługują się alfabetem niełacińskim, tj:

— bt – bułgarski (znaki łacińskie)

— gr – grecki (znaki łacińskie)

Kod	Opis
bg	bułgarski
bt	bułgarski (znaki łacińskie)
cs	czeski
da	duński
nl	niderlandzki
en	angielski
et	estoński
fi	fiński
fr	francuski
ga	irlandzki
gr	grecki (znaki łacińskie)
de	niemiecki
el	grecki
hu	węgierski
it	włoski
lv	łotewski
lt	litewski
mt	maltański
pl	polski
pt	portugalski
ro	rumuński
sk	słowacki
sl	słoweński
es	hiszpański
sv	szwedzki

2. ADMINISTRACYJNY NUMER REFERENCYJNY

Pole	Zawartość	Rodzaj pola	Przykłady
1	Rok	Numeryczne 2	05
2	Kod identyfikacyjny państwa członkowskiego, w którym pierwotnie przedstawiono dokument e-AD	Alfabetyczne 2	ES
3	Niepowtarzalny kod nadany na szczeblu krajowym	Alfanumeryczne 16	7R19YTE17UIC8J45
4	Cyfra kontrolna	Numeryczne 1	9

Pole 1 zawiera dwie ostatnie cyfry roku formalnego zatwierdzenia przemieszczenia.

W polu 3 należy podać niepowtarzalny kod identyfikacyjny dla każdego przemieszczenia w ramach Systemu Przemieszczania Wyrobów Akcyzowych (EMCS). Za sposób wykorzystania tego pola odpowiadają organy państw członkowskich, ale każde przemieszczenie w ramach EMCS musi posiadać niepowtarzalny numer.

W polu 4 podaje się cyfrę kontrolną dla całego ARC, która pomaga w wykryciu błędów przy wprowadzaniu ARC.

3. PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Muszą być tożsame z kodami państw członkowskich określonymi w ISO wg kodu alfa 2 ⁽¹⁾ (ISO 3166) ograniczonymi do państw członkowskich, z wyjątkiem:

- Grecji, w przypadku której należy stosować EL zamiast GR,
- Zjednoczonego Królestwa, w przypadku którego należy stosować GB zamiast UK.

4. KODY KRAJÓW

Należy stosować kody normy ISO wg kodu alfa 2 (ISO 3166).

5. NUMER REFERENCYJNY URZĘDU CELNEGO (COR)

COR składa się z kodu identyfikacyjnego państwa członkowskiego (zob. wykaz kodów w pkt 3) poprzedzającego 6-znakowy krajowy numer alfanumeryczny, np. IT0830AB.

6. KOD RODZAJU GWARANTA

Kod	Opis
1	Wysyłający
2	Przewoźnik
3	Właściciel wyrobów akcyzowych
4	Odbierający
12	Wspólna gwarancja wysyłającego i przewoźnika
13	Wspólna gwarancja wysyłającego i właściciela wyrobów akcyzowych
14	Wspólna gwarancja wysyłającego i odbierającego
23	Wspólna gwarancja przewoźnika i właściciela wyrobów akcyzowych
24	Wspólna gwarancja przewoźnika i odbierającego
34	Wspólna gwarancja właściciela wyrobów akcyzowych i odbierającego
123	Wspólna gwarancja wysyłającego, przewoźnika i właściciela wyrobów akcyzowych
124	Wspólna gwarancja wysyłającego, przewoźnika i odbierającego
134	Wspólna gwarancja wysyłającego, właściciela wyrobów akcyzowych i odbierającego
234	Wspólna gwarancja przewoźnika, właściciela wyrobów akcyzowych i odbierającego
1234	Wspólna gwarancja wysyłającego, przewoźnika, właściciela wyrobów akcyzowych i odbierającego

⁽¹⁾ Zalecenia dla ułatwień handlowych EKG ONZ nr 3, trzecia edycja, przyjęte przez Grupę Roboczą ds. Ułatwiania Procedur w Handlu Międzynarodowym Europejskiej Komisji Gospodarczej, Genewa, styczeń 1996, ECE/TRADE/201.

7. KOD RODZAJU TRANSPORTU

Kod	Opis
0	Inne
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłka pocztowa
7	Stałe instalacje przesyłowe
8	Żegluga śródlądowa

8. KOD JEDNOSTKI TRANSPORTOWEJ

Kod	Opis
1	Kontener
2	Pojazd
3	Przyczepa/naczepa
4	Ciągnik

9. KODY OPAKOWAŃ

Należy stosować kody zawarte w polu 31 załącznika 38 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

10. KOD PRZYCZYNY ANULOWANIA

Kod	Opis
0	Inne
1	Błąd wpisu
2	Przerwanie transakcji handlowej
3	Duplikat dokumentu e-AD
4	Przemieszczenie nie rozpoczęło się w dniu wysyłki

11. WYRÓB AKCYZOWY

KWA	KAT	JED-NOS-TKA	Opis	A	P	G
T200	T	4	Papierosy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 95/59/WE (1)	N	N	N
T300	T	4	Cygara i cygaretki w rozumieniu art. 3 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 95/59/WE	N	N	N
T400	T	1	Tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów w rozumieniu art. 6 dyrektywy 95/59/WE	N	N	N
T500	T	1	Inny tytoń przeznaczony do palenia zgodnie z art. 5 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 95/59/WE	N	N	N
B000	B	3	Piwo w rozumieniu art. 2 dyrektywy 92/83/EWG	T	T	N

KWA	KAT	JED-NOS-TKA	Opis	A	P	G
W200	W	3	Wino niemusujące i niemusujące napoje przefermentowane inne niż wino i piwo w rozumieniu art. 8 pkt 1 i art. 12 pkt 1 dyrektywy 92/83/EWG	T	N	N
W300	W	3	Wino musujące i musujące napoje przefermentowane inne niż wino i piwo w rozumieniu art. 8 pkt 2 i art. 12 pkt 2 dyrektywy 92/83/EWG	T	N	N
1000	I	3	Produkty pośrednie w rozumieniu art. 17 dyrektywy 92/83/EWG	T	N	N
S200	S	3	Napoje spirytusowe w rozumieniu art. 20 tiret pierwsze, drugie i trzecie dyrektywy 92/83/EWG	T	N	N
S300	S	3	Alkohol etylowy w rozumieniu art. 20 tiret pierwsze dyrektywy 92/83/EWG, objęty kodami CN 2207 i 2208 inny niż napoje spirytusowe (S200)	T	N	N
S400	S	3	Częściowo denaturowany alkohol w rozumieniu art. 20 dyrektywy 92/83/EWG, będący alkoholem, który został poddany denaturyzacji, ale nie spełnia jeszcze warunków umożliwiających korzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 27 ust. 1 lit. a) lub b) tej dyrektywy, inny niż napoje spirytusowe (S200)	T	N	N
S500	S	3	Wyroby zawierające alkohol etylowy w rozumieniu art. 20 tiret pierwsze dyrektywy 92/83/EWG, objęte kodami CN innymi niż 2207 i 2208	T	N	N
E200	E	2	Oleje pochodzenia roślinnego i zwierzęcego – wyroby objęte kodami CN 1507–1518, jeżeli są one przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe (art. 20 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE (?))	N	N	T
E300	E	2	Oleje mineralne (wyroby energetyczne) – wyroby objęte kodami CN 2707 10, 2707 20, 2707 30, i 2707 50 (art. 20 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E410	E	2	Benzyna ołowiowa objęta kodami CN 2710 11 31, 2710 11 51 i 2710 11 59 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E420	E	2	Benzyna bezołowiowa objęta kodami CN 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 i 2710 11 49 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E430	E	2	Olej napędowy nieznakowany objęty kodami CN 2710 19 41–2710 19 49 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E440	E	2	Olej napędowy znakowany objęty kodami CN 2710 19 41–2710 19 49 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E450	E	2	Nafta nieznakowana objęta kodami CN 2710 19 21 i 2710 19 25 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E460	E	2	Nafta znakowana objęta kodami CN 2710 19 21 i 2710 19 25 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E470	E	1	Ciężki olej opałowy objęty kodami 2710 19 61–2710 19 69 (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	N
E480	E	2	Produkty objęte kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25, 2710 19 29 przemieszczane w handlu luzem (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E490	E	2	Produkty objęte kodami CN 2710 11–2710 19 69 niewymienione wyżej, z wyjątkiem wyrobów objętych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25, 2710 19 29 innych niż wyroby przemieszczane w handlu luzem (art. 20 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T

KWA	KAT	JED-NOS-TKA	Opis	A	P	G
E500	E	1	Skroplone gazy pochodzenia naftowego i inne węglowodory gazowe (LPG) objęte kodami 2711 12 11–2711 19 00 (art. 20 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	N
E600	E	1	Węglowodory alifatyczne nasycone objęte kodem CN 2901 10 (art. 20 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	N
E700	E	2	Węglowodory cykliczne objęte kodami CN 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 i 2902 44 (art. 20 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E800	E	2	Produkty objęte kodem CN 2905 11 00 (metanol (alkohol metylowy)), niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe (art. 20 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E910	E	2	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych o zawartości objętościowej estrów (FAMAE) wynoszącej co najmniej 96,5 %, objęte kodem CN 3824 90 99 (art. 20 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T
E920	E	2	Produkty objęte kodem CN 3824 90 99, jeżeli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe – inne niż monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych o zawartości objętościowej estrów (FAMAE) wynoszącej co najmniej 96,5 % (art. 20 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2003/96/WE)	N	N	T

(¹) Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40.

(²) Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

Uwaga: Kody CN stosowane w tabeli w odniesieniu do wyrobów energetycznych pochodzą z rozporządzenia Komisji (WE) nr 2031/2001 (Dz.U. L 279 z 23.10.2001)

Legenda kolumn:

KWA Kod wyrobu akcyzowego

KAT Kategoria wyrobu akcyzowego

JEDNOSTKA Jednostka miary (z wykazu 12)

A: Należy podać zawartość alkoholu (Tak/Nie)

P: Można podać stopień Plato (Tak/Nie)

G: Należy podać gęstość w temperaturze 15 °C (Tak/Nie)

12. JEDNOSTKI MIARY

Kod jednostki miary	Opis
1	Kg
2	Litr (temperatura 15 °C)
3	Litr (temperatura 20 °C)
4	1 000 sztuk

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 685/2009**z dnia 28 lipca 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 666/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 29 lipca 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	31,34	1,88
1701 11 90 ⁽¹⁾	31,34	5,86
1701 12 10 ⁽¹⁾	31,34	1,75
1701 12 90 ⁽¹⁾	31,34	5,43
1701 91 00 ⁽²⁾	33,93	8,27
1701 99 10 ⁽²⁾	33,93	4,16
1701 99 90 ⁽²⁾	33,93	4,16
1702 90 95 ⁽³⁾	0,34	0,32

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/84/WE

z dnia 28 lipca 2009 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fluorku siarczyny jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu prac, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten zawiera fluorek siarczyny.
- (2) Dyrektywa Komisji 2006/140/WE⁽³⁾ włączyła fluorek siarczyny jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „Środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 fluorek siarczyny został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 18, insektycydy, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (4) Szwecja została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 19 czerwca 2007 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (5) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 20 lutego 2009 r. wyniki analizy zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (6) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające fluorek siarczyny stosowane jako insektycydy spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Włączenie fluorku siarczyny do załącznika I jest zatem uzasadnione w celu stworzenia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających fluorek siarczyny jako insektycydów, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (7) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny należy wprowadzić wymóg, by zezwolenia dotyczące stosowania produktów zawierających fluorek siarczyny jako insektycydów były wydawane wyłącznie w odniesieniu do stosowania przez przeszkolonych profesjonalistów zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt i) lit. e) dyrektywy 98/8/WE oraz by na poziomie wydawania zezwoleń na takie produkty stosowane były szczególne środki zmniejszające ryzyko, aby zapewnić bezpieczeństwo użytkowników i osób trzecich.
- (8) Ponadto właściwe jest wprowadzenie wymogu stałego monitorowania stężenia fluorku siarczyny w oddalonych warstwach troposfery i regularnego przekazywania jego wyników Komisji.
- (9) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną fluorek siarczyny na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz, aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 78.

- (11) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielanie, zmienianie lub cofanie zezwoleń na produkty biobójcze należące do typu 18 zawierające fluorek sulfurylu tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

ZAAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję „nr 1”:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
			„994 g/kg	z dnia 1 lipca 2011 r.	30 czerwca 2013 r.	30 czerwca 2021 r.	18	<p>Państwa członkowskie dbają o to, by zezwolenia spełniały następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Produkty będą sprzedawane jedynie profesjonalistom przeszkolonym w zakresie ich stosowania i używane tylko przez nich. (2) Należy podjąć odpowiednie działania w celu ochrony podmiotów przeprowadzających fumigację i osób trzecich podczas fumigacji i odpowietrzania budynków lub innych zamkniętych przestrzeni. (3) Etykiety i/lub karty danych dotyczących bezpieczeństwa muszą informować, że przed fumigacją wszelkich zamkniętych przestrzeni należy usunąć wszelkie artykuły żywnościowe. (4) Stężenie fluorku siarki w oddalonych warstwach troposfery jest monitorowane. (5) Państwa członkowskie gwarantują również, że sprawozdania z monitorowania, o którym mowa w pkt 4, są przekazywane przez posiadaczy zezwoleń bezpośrednio Komisji co pięć lat, począwszy od ostatnich pięciu lat po wydaniu pozwolenia. Granica wykrywalności dla analizy wynosi co najmniej 0,5 ppt (równowartość 2,1 ng fluorku siarki/m³ z powietrza w troposferze)."

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI, zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 lipca 2009 r.

**ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego
wyrobom włókienniczym**

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4595)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/567/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne może być przyznawane produktom wykazującym cechy, dzięki którym wnoszą one znaczący wkład w poprawę istotnych aspektów środowiskowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że szczegółowe kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego, opracowane na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, należy ustalić dla poszczególnych grup produktów.
- (3) Stanowi ono również, że przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ma nastąpić w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla danej grupy produktów.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono w odpowiednim czasie przegląd kryteriów

ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ustanowionych w decyzji Komisji 1999/178/WE z dnia 17 lutego 1999 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego wyrobom włókienniczym⁽²⁾ zmienionej decyzją 2002/371/WE z dnia 15 maja 2002 r. ustanawiającą ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego wyrobom włókienniczym⁽³⁾. Wymienione kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

- (5) W świetle tego przeglądu w celu uwzględnienia rozwoju naukowego oraz tendencji na rynku należy zmienić definicję grupy produktów i określić nowe kryteria ekologiczne.
- (6) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (7) Należy zatem zastąpić decyzję 1999/178/WE.
- (8) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne dla wyrobów włókienniczych w oparciu o kryteria zawarte w decyzji 1999/178/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na doprowadzenie ich produktów do zgodności ze zmienionymi kryteriami i wymogami. Producentom należy umożliwić również składanie wniosków w oparciu o kryteria określone w decyzji 1999/178/WE lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji do czasu utraty mocy przez tę decyzję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 5.3.1999, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 133 z 18.5.2002, s. 29.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

nicze muszą spełniać kryteria określone w załączniku do niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „wyroby włókiennicze” obejmuje:

- a) odzież z materiałów włókienniczych oraz galanterię: odzież i galanterię (na przykład chustki, szaliki, torby, torby na zakupy, plecaki, paski itp.) zawierające wagowo co najmniej 90 % włókien tekstylnych;
- b) wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz: wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz zawierające wagowo co najmniej 90 % włókien tekstylnych. Do tej grupy zaliczają się również maty i dywany. Wykładziny podłogowe oraz pokrycia ścienne włókiennicze są wyłączone z tej grupy;
- c) włókna, przędzę oraz tkaniny (w tym trwałe nietkane) przeznaczone do użytku w odzieży z materiałów włókienniczych oraz galanterii lub wyrobach włókienniczych do dekoracji wnętrz.

Przedmiotowa grupa produktów nie obejmuje materiałów włókienniczych, które zostały poddane działaniu produktów biobójczych, z wyjątkiem przypadków, w których produkty biobójcze wymieniono w załączniku IA do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w których odnośna substancja nadaje materiałom włókienniczym dodatkowe właściwości zmierzające bezpośrednio do ochrony zdrowia ludzkiego (np. produkty biobójcze dodawane do siatek i odzieży z materiałów włókienniczych w celu odstraszania komarów, pcheł, roztoczy lub alergenów) oraz w których substancja czynna jest dopuszczona do odnośnego zastosowania zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 98/8/WE.

W odniesieniu do „odzieży z materiałów włókienniczych oraz galanterii” oraz w odniesieniu do „wyrobów włókienniczych do dekoracji wnętrz”: w obliczeniach procentowej zawartości włókien tekstylnych nie trzeba uwzględniać puchu, pierza, membran oraz powłoczeń.

Artykuł 2

Aby produkty należące do grupy produktów „wyroby włókiennicze” uzyskały wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, wyroby włókiennicze

Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „wyroby włókiennicze” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „wyroby włókiennicze” przydziela się numer kodu „016”.

Artykuł 5

Decyzja 1999/178/WE traci moc.

Artykuł 6

1. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „wyroby włókiennicze”, złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 1999/178/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „wyroby włókiennicze”, złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej przed dniem 31 grudnia 2009 r., mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 1999/178/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne jest przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 1999/178/WE, może ono być używane przez dwanaście miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 4.4.1998, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cele kryteriów

Celem niniejszych kryteriów jest w szczególności propagowanie redukcji zanieczyszczenia wody związanego z kluczowymi procesami łańcucha produkcyjnego wyrobów włókienniczych, w tym produkcji włókien, przędzenia, tkania, dziania, bielienia, barwienia oraz wykańczania.

Kryteria ustalane są na poziomach sprzyjających promowaniu znakowania wyrobów włókienniczych wywierających mniejszy wpływ na środowisko.

Wymogi oceny i weryfikacji

Szczegółowe wymogi oceny i weryfikacji są wskazane w ramach każdego kryterium.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, przyjmuje się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy, od jego dostawcy (dostawców) lub od ich dostawcy (dostawców) itp.

W stosownych przypadkach można stosować inne metody badawcze niż metody wskazane dla każdego kryterium, jeżeli ich równoważność została zaakceptowana przez właściwy organ dokonujący oceny wniosku.

Jednostkę funkcjonalną, do której należy odnosić dane początkowe i wyjściowe, stanowi 1 kg wyrobów włókienniczych w warunkach normalnych (65 % RH \pm 4 % i 20 °C \pm 2 °C; warunki te szczegółowo określono w normie ISO 139 Tekstyli — Klimat normalny do aklimatyzacji i badań).

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków i monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniły wdrożenie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub ISO 14001 (*uwaga*: wdrożenie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

KRYTERIA EKOLOGICZNE

Kryteria dzieli się na trzy główne kategorie dotyczące włókien tekstylnych, procesów i chemikaliów oraz przydatności do użycia.

KRYTERIA DOTYCZĄCE WŁÓKIEN TEKSTYLNICH

Kryteria dotyczące włókien są określone w niniejszej sekcji dla włókien akrylowych, bawełnianych oraz innych naturalnych celulozowych włókien nasiennych, elastanu, lnu i innych włókien łykowych, wełny potnej i innych włókien keratynowych, sztucznych włókien celulozowych, poliamidu, poliestru i polipropylenu.

Dopuszcza się również inne włókna, dla których nie ustalono kryteriów dotyczących włókien, z wyjątkiem włókien mineralnych, włókien szklanych, włókien metalowych, włókien węglowych i innych włókien nieorganicznych.

Kryteria określone w niniejszej sekcji w odniesieniu do danego rodzaju włókna nie muszą być spełnione, jeżeli włókno to stanowi mniej niż 5 % całkowitej masy włókien tekstylnych w produkcji. Podobnie spełnienie tych kryteriów nie jest konieczne, jeżeli włókna pochodzą z recyklingu. W tym kontekście włókna pochodzące z recyklingu określa się jako włókna pochodzące jedynie ze ścinków od producentów wyrobów włókienniczych i odzieży lub z odpadów pokonsumpcyjnych (włókienniczych lub innych). Co najmniej 85 % wagowo wszystkich włókien w produkcji musi być jednak zgodnych z odpowiednimi kryteriami dotyczącymi włókien, jeżeli takie istnieją, lub pochodzić z recyklingu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe informacje dotyczące składu wyrobu włókienniczego.

1. Włókna akrylowe

- 1.1. Resztkowa zawartość akrylonitrylu w surowcu włókienniczym opuszczającym włókienniczy zakład produkcyjny wynosi mniej niż 1,5 mg/kg.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badania przeprowadzonego przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ekstrakcja przy użyciu wrzącej wody i oznaczenie ilościowe przy zastosowaniu kapilarnej chromatografii gazowo-cieczowej.

- 1.2. Emisje akrylonitrylu do atmosfery (podczas polimeryzacji oraz do czasu uzyskania roztworu gotowego do przędzenia), wyrażone jako średnia roczna, wynoszą mniej niż 1 g/kg wytworzonego włókna.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

2. **Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne (w tym kapok)**

Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne (zwane dalej bawełną) nie zawierają więcej niż 0,05 ppm (czułość dozwolonej metody badawczej) każdej z następujących substancji: aldryny, kaptafolu, chlordanu, DDT, dieldryny, endryny, heptachloru, heksachlorobenzenu, heksachlorocykloheksanu (izomery pełne), 2,4,5-T, chlordimeformu, chlorobenzylatu, dinoseb i jego soli, monokrotofosu, pentachlorofenolu, toksafenu, metamidofosforanów, metyloparationu, parationu, fosfamidonu. Badanie należy przeprowadzić na surowej bawełnie – zanim zostanie poddana obróbce na mokro – w odniesieniu do każdej partii bawełny lub dwa razy w ciągu roku, jeżeli otrzymuje się więcej niż dwie partie bawełny rocznie.

Wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli ponad 50 % zawartości bawełny stanowi bawełna produkowana metodami ekologicznymi lub bawełna surowa, to znaczy certyfikowana przez niezależną organizację jako wyprodukowana zgodnie z wymogami produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾.

Wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli możliwe jest przedstawienie dokumentacji dowodowej określającej tożsamość rolników, którzy produkują co najmniej 75 % bawełny wykorzystywanej w produkcie końcowym, wraz z oświadczeniem tych rolników stwierdzającym, że wymienionych wyżej substancji nie stosowano na polach ani na krzewach bawełny, z których zebrano przedmiotową bawełnę, ani na samej bawełnie.

Jeżeli co najmniej 95 % bawełny w jednym produkcie stanowi bawełna ekologiczna, to znaczy certyfikowana przez niezależną organizację jako wyprodukowana zgodnie z wymogami dotyczącymi produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, wnioskodawca może obok oznakowania ekologicznego umieścić oznaczenie „bawełna ekologiczna”. Jeżeli bawełna ekologiczna stanowi 70–95 % bawełny w jednym produkcie, może on zostać opatrzony oznaczeniem „wyprodukowany z xy % bawełny ekologicznej”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dowód certyfikacji ekologicznej, dokumenty potwierdzające niestosowanie wyżej wymienionych substancji przez rolników lub sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących metod badawczych: odpowiednio US EPA 8081 A (pestycydy chloroorganiczne przy zastosowaniu ekstrakcji ultradźwiękami lub w aparacie Soxhleta oraz apolarnych rozpuszczalników (izooktan lub heksan)), 8151 A (chlorowane herbicydy przy użyciu metanolu), 8141 A (związki fosforoorganiczne) lub 8270 C (półlotne związki organiczne).

Co najmniej 3 % bawełny ekologicznej, to znaczy certyfikowanej przez niezależną organizację jako wyprodukowana zgodnie z wymogami produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, musi być wykorzystywane w stosunku rocznym.

Wnioskodawca dostarcza:

- informacje dotyczące jednostki certyfikującej,
- oświadczenie wskazujące odsetek certyfikowanej bawełny ekologicznej wykorzystanej w stosunku rocznym do produkcji wyrobów włókienniczych z oznakowaniem ekologicznym.

Właściwy organ może zwrócić się o przedstawienie dalszej dokumentacji umożliwiającej mu ocenę, czy zostały spełnione wymagania systemu norm i certyfikacji.

3. **Elastan**

- 3.1. Nie stosuje się związków organotyny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

- 3.2. Emisje aromatycznych dwuizocyjanianów do atmosfery podczas polimeryzacji i produkcji włókien, mierzone na etapach procesu produkcji, na których występują, w tym także emisje lotne wyrażone jako średnia roczna, wynoszą mniej niż 5 mg/kg wytworzonego włókna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

4. **Len i inne włókna łykowe (w tym konopie, juta oraz ramia)**

Len i inne włókna łykowe nie mogą być uzyskiwane poprzez rosenie wodą, chyba że woda ściekowa z rosenia zostanie uzdatniona w sposób powodujący zmniejszenie zawartości chemicznego zapotrzebowania tlenu COD lub całkowitego węgla organicznego TOC o co najmniej 75 % w przypadku włókien konopi oraz o co najmniej 95 % w przypadku lnu i pozostałych włókien łykowych.

Ocena i weryfikacja: Jeżeli stosuje się rosenie wodą, wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 6060 (COD).

5. **Wełna potna i inne włókna keratynowe (w tym wełna owcza, wełna wielbłądzia, wełna z alpaki, wełna kozia)**

5.1. Całkowita zawartość następujących substancji nie przekracza 0,5 ppm: γ -heksachlorocykloheksan (lindan), α -heksachlorocykloheksan, β -heksachlorocykloheksan, δ -heksachlorocykloheksan, aldryna, dieldryna, endryna, p,p'-DDT, p,p'-DDD.

5.2. Całkowita zawartość następujących substancji nie przekracza 2 ppm: diazynon, propertamfos, chlorofenowinfos, dichlorofention, chloropiryfos, fenchlorfos, etion, pirimifos metylowy.

5.3. Całkowita zawartość następujących substancji nie przekracza 0,5 ppm: cypermetryna, deltametryna, fenwalerat, cyhalotryna, flumetryna.

5.4. Całkowita zawartość następujących substancji nie przekracza 2 ppm: diflubenzuron, triflumuron, dicyklanil.

Badanie należy przeprowadzić na surowej wełnie – zanim zostanie poddana obróbce na mokro – dla każdej partii wełny albo dwa razy w ciągu roku, jeżeli otrzymuje się więcej niż dwie partie wełny rocznie.

Wymogi te (szczegółowo określone w pkt 5.1, 5.2, 5.3 i 5.4 i traktowane oddzielnie) nie mają zastosowania, jeżeli możliwe jest przedstawienie dokumentacji dowodowej określającej tożsamość rolników, którzy produkują co najmniej 75 % przedmiotowej wełny lub włókien keratynowych, wraz z oświadczeniem tych rolników stwierdzającym, że wymienionych wyżej substancji nie stosowano na danych polach lub zwierzętach.

Ocena i weryfikacja pkt 5.1, 5.2, 5.3 i 5.4: Wnioskodawca dostarcza dokumentację wskazaną powyżej lub sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: IWTO Draft Test Method 59 (projekt metody badawczej 59 Międzynarodowej Organizacji Tekstylnej).

5.5. W przypadku ścieków z czyszczenia odprowadzanych do kanału ściekowego zawartość COD odprowadzonego do kanału ściekowego nie przekracza 60 g/kg wełny potnej, a ścieki uzdatnia się poza zakładem w sposób powodujący zmniejszenie zawartości COD, wyrażonej jako średnia roczna, co najmniej o dalsze 75 %.

W przypadku ścieków z czyszczenia uzdatnianych w zakładzie i odprowadzanych do wód powierzchniowych zawartość COD odprowadzona do wód powierzchniowych nie przekracza 45 g/kg wełny potnej. Współczynnik pH ścieków odprowadzonych do wód powierzchniowych wynosi 6–9 (chyba że pH wód przyjmujących nie mieści się w tym zakresie), a temperatura wynosi poniżej 40 °C (chyba że temperatura wody przyjmującej jest wyższa od tej wartości). Zakład czyszczenia wełny opisuje szczegółowo uzdatnianie ścieków z czyszczenia i monitoruje w sposób ciągły poziomy COD.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednie dane oraz sprawozdania z badań związanych z tym kryterium i przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 6060.

6. **Sztuczne włókna celulozowe (w tym wiskoza, liocel, włókna octanowe, kupro, włókna trójoctanowe)**

6.1. Poziom AOX (adsorbowlanych związków chloroorganicznych) we włóknach nie przekracza 250 ppm.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 11480.97 (spalanie kontrolowane oraz mikrokulometria).

6.2. W przypadku włókien wiskozowych zawartość siarki w emisji do atmosfery związków siarki pochodzących z przetwarzania w toku procesu produkcyjnego włókna, wyrażona jako średnia roczna, nie przekracza 120 g/kg wytworzonego włókna ciągłego oraz 30 g/kg wytworzonego włókna staplowego. Jeżeli w danym zakładzie wytwarza się oba rodzaje włókien, całkowity poziom ich emisji nie może przekroczyć odpowiadającej im średniej ważonej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

- 6.3. W przypadku włókien wiskozowych emisja cynku uwalnianego z zakładu produkcyjnego do wody, wyrażona jako średnia roczna, nie przekracza 0,3 g/kg.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

- 6.4. W przypadku włókien kupro zawartość miedzi w wodzie ściekowej odprowadzanej z zakładu, wyrażona jako średnia roczna, nie przekracza 0,1 ppm.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

7. **Poliamid**

Emisja N₂O następująca przy wytwarzaniu monomerów, wyrażona jako średnia roczna, nie przekracza 10 g/kg wytworzonych włókien poliamidu 6 oraz 50 g/kg wytworzonego poliamidu 6,6.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

8. **Poliester**

- 8.1. Ilość antymonu we włóknach poliestrowych nie przekracza 260 ppm. Jeżeli nie używa się antymonu, obok oznakowania ekologicznego wnioskodawca może umieścić oznaczenie „nie zawiera antymonu” (lub tekst równoznaczny).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu albo sprawozdania z badań przeprowadzonych przy użyciu następującej metody badawczej: oznaczanie bezpośrednie za pomocą spektrometrii atomowej absorpcyjnej. Badanie przeprowadza się na surowcu włókienniczym przed jakimkolwiek przetworzeniem na mokro.

- 8.2. Emisje lotnych związków organicznych podczas polimeryzacji i produkcji włókien poliestru, mierzone na etapach procesu produkcji, na których występują, w tym także emisje lotne wyrażone jako średnia roczna, nie przekraczają 1,2 g/kg wytworzonej żywicy poliestrowej (lotne związki organiczne są to związki organiczne charakteryzujące się w temperaturze 293,15 K ciśnieniem pary rzędu 0,01 kPa lub wyższym lub wykazujące podobną lotność w określonych warunkach użytkowania).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

9. **Polipropylen**

Nie stosuje się pigmentów ołowiowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

KRYTERIA DOTYCZĄCE PROCESÓW I CHEMIKALIÓW

Kryteria określone w niniejszej sekcji stosuje się w odpowiednich przypadkach na wszystkich etapach produkcji wyrobu, w tym także produkcji włókien. Dopuszcza się jednak, aby włókna odzyskane w wyniku recyklingu zawierały pewne barwniki lub inne substancje wykluczone na podstawie tych kryteriów, ale tylko jeżeli zastosowano je w poprzednim cyklu życia włókien.

10. **Środki pomocnicze i wykańczalnicze dla włókien i przędzy**

- 10.1. Klejonka: co najmniej 95 % (suchej masy) substancji składowych w preparatach stosowanych do klejenia przędzy ulega biodegradacji w wystarczającym stopniu lub jest poddawane recyklingowi.

Uwzględnia się całkowitą ilość każdego składnika.

Ocena i weryfikacja: W tym kontekście substancję uważa się za „ulegającą biodegradacji w wystarczającym stopniu”:

- jeżeli podczas badania jedną z następujących metod: OECD 301 A, OECD 301 E, ISO 7827, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B lub ISO 9888 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 70 % w ciągu 28 dni,
- lub jeżeli podczas badania jedną z następujących metod: OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 302 C, OECD 301 D, ISO 10707, OECD 301 F, ISO 9408, ISO 10708 lub ISO 14593 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 60 % w ciągu 28 dni,
- lub jeżeli podczas badania jedną z następujących metod: OECD 303 lub ISO 11733 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 80 % w ciągu 28 dni,
- lub w przypadku substancji, dla których te metody badawcze nie mają zastosowania, jeżeli przedstawiono dowody na równoważny poziom biodegradacji.

Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację, karty charakterystyki, sprawozdania z badań i/lub oświadczenia wskazujące metody badawcze i wyniki określone wyżej oraz wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wszystkich użytych preparatów stosowanych do klejenia.

10.2. Dodatki roztworu przedzalniczego, dodatki przedzalniczne i środki przygotowujące do przedzenia wstępnego (w tym oleje gręplujące, wykończenia przedzalniczne i smary): co najmniej 90 % (suchej masy) substancji składowych charakteryzuje się wystarczającym stopniem biodegradacji lub możliwości wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków.

Wymóg ten nie ma zastosowania do środków przygotowujących do wtórnego przedzenia (natłustki, środki kondycjonujące), olejów stożkujących, olejów do snowania i skręcania, wosków, olejów dziewiarskich, olejów silikonowych i substancji nieorganicznych. Uwzględnia się całkowitą ilość każdego składnika.

Ocena i weryfikacja: W tym kontekście substancję uważa się za „charakteryzującą się wystarczającym stopniem biodegradacji lub możliwości wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków”:

- jeżeli podczas badania jedną z wymienionych metod: OECD 301 A, OECD 301 E, ISO 7827, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B lub ISO 9888 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 70 % w ciągu 28 dni,
- lub jeżeli podczas badania jedną z wymienionych metod: OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 302 C, OECD 301 D, ISO 10707, OECD 301 F, ISO 9408, ISO 10708 lub ISO 14593 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 60 % w ciągu 28 dni,
- lub jeżeli podczas badania jedną z wymienionych metod: OECD 303 lub ISO 11733 wykazuje procentową degradację rzędu co najmniej 80 % w ciągu 28 dni,
- lub w przypadku substancji, dla których te metody badawcze nie mają zastosowania, jeżeli przedstawiono dowody na równoważny poziom biodegradacji.

Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację, karty charakterystyki, sprawozdania z badań i/lub oświadczenia wskazujące metody badawcze i wyniki określone wyżej oraz wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wszystkich użytych dodatków lub środków przygotowujących.

10.3. Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w części wyrobu z oleju mineralnego jest niższa niż 3 % wagowo.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację, karty charakterystyki, karty produktu lub oświadczenia wskazujące zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych lub niestosowanie produktów zawierających oleje mineralne.

11. Produkty biobójcze lub biostatyczne

Podczas transportu lub przechowywania produktów i półproduktów nie używa się chlorofenoli (ich soli lub estrów), PCB ani związków organotyny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu tych substancji lub związków w przędzy, tkaninie i wyrobie końcowym. Jeżeli oświadczenie to podlega weryfikacji, stosuje się następującą metodę badawczą i próg: ekstrakcja w odpowiednich przypadkach, derywatywacja za pomocą bezwodnika octowego, oznaczanie za pomocą kapilarnej chromatografii gazowo-cieczowej z detekcją wychwytu elektronu, wartość graniczna 0,05 ppm.

12. Odbarwianie lub depigmentacja

Do odbarwiania lub depigmentacji nie stosuje się soli metali ciężkich (z wyjątkiem soli żelaza) ani formaldehydu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

13. Obciążanie

Do obciążania przędzy lub tkanin nie używa się związków ceru.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

14. Wszystkie chemikalia i preparaty chemiczne

Nie używa się alkilofenoli oksyetylowanych (AFEO), alkilobenzenosulfonianu sodu (LAS), bis(uwodornionego alkilu lojowego) chlorku dimetylowego amoniaku (DTDMAC), distearylowego dimetylowego chlorku amoniaku (DSDMAC), di(łoju ulepszanego) dimetylowego chlorku amoniaku (DHTDMAC), czteroocianu etylenodwuaminy (EDTA) oraz pentaocianu dietylenotrójaminy (DTPA) i nie są one składnikami żadnych zastosowanych preparatów lub substancji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

15. Detergenty, zmiękczacze włókien i czynniki kompleksujące

W każdym zakładzie przetwarzania na mokro co najmniej 95 % wagowo zmiękczaczy włókien, czynników kompleksujących oraz detergentów charakteryzuje się wystarczającym stopniem biodegradacji lub możliwości wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków.

Wyjątek od tej reguły w każdym zakładzie przetwarzania na mokro stanowią środki powierzchniowo czynne w detergentach i zmiękczacach włókien, które powinny ulegać całkowitej biodegradacji tlenowej.

Ocena i weryfikacja: Określenie „charakteryzuje się wystarczającym stopniem biodegradacji lub możliwości wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków” jest zdefiniowane powyżej w ramach kryterium dotyczącego środków pomocniczych i wykończalniczych do włókien i przędzy. Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację, karty charakterystyki, sprawozdania z badań i/lub oświadczenia wskazujące metody badawcze i wyniki określone wyżej oraz wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wszystkich użytych detergentów, środków do zmiękczenia tkanin i czynników kompleksujących.

Określenie „całkowita biodegradacja tlenowa” należy interpretować zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację, karty charakterystyki, sprawozdania z badań i/lub oświadczenia wskazujące metody badawcze i wyniki określone wyżej oraz wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wszystkich użytych środków powierzchniowo czynnych w detergentach i środków do zmiękczenia tkanin.

16. Środki bielące: Środki zawierające chlor są wykluczone z wybielania przędzy, tkanin i produktów końcowych

Wymóg ten nie ma zastosowania do produkcji sztucznych włókien celulozowych. (Zob. kryterium 6.1).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację o wykluczeniu z użycia środków bielących zawierających chlor.

17. Zanieczyszczenia w barwnikach: Substancja barwiąca wykazująca powinowactwo z włóknami (rozpuszczalna lub nierozpuszczalna)

Poziomy zanieczyszczeń jonowych w stosowanych barwnikach nie przekraczają następujących wartości: Ag 100 ppm, As 50 ppm, Ba 100 ppm, Cd 20 ppm, Co 500 ppm, Cr 100 ppm, Cu 250 ppm, Fe 2 500 ppm, Hg 4 ppm, Mn 1 000 ppm, Ni 200 ppm, Pb 100 ppm, Se 20 ppm, Sb 50 ppm, Sn 250 ppm, Zn 1 500 ppm.

Metal stanowiący integralną część molekuly barwnikowej (np. barwniki metalokompleksowe, niektóre barwniki reaktywne itp.) nie jest uwzględniany w ocenie zgodności z podanymi wartościami, które dotyczą jedynie zanieczyszczeń.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności.

18. Zanieczyszczenia w pigmentach: Nierozpuszczalna substancja barwiąca niewykazująca powinowactwa z włóknami

Poziomy zanieczyszczeń jonowych w używanych pigmentach nie przekraczają następujących wartości: As 50 ppm, Ba 100 ppm, Cd 50 ppm, Cr 100 ppm, Hg 25 ppm, Pb 100 ppm, Se 100 ppm, Sb 250 ppm, Zn 1 000 ppm.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

19. Barwienie chromową zaprawą farbiarską

Nie zezwala się na barwienie chromową zaprawą farbiarską.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

20. Barwniki metalokompleksowe

Jeśli używa się barwników metalokompleksowych na bazie miedzi, chromu lub niklu:

20.1. W przypadku barwienia celulozowego, gdzie częścią receptury barwnika są barwniki metalokompleksowe, do oczyszczalni ścieków (na terenie zakładu produkcyjnego lub poza nim) odprowadza się mniej niż 20 % każdego z zastosowanych barwników metalokompleksowych (wsad do procesu).

W przypadku wszystkich pozostałych procesów barwienia, gdzie barwniki metalokompleksowe stanowią część receptury barwnika, do oczyszczalni ścieków (na terenie zakładu produkcyjnego lub poza nim) odprowadza się mniej niż 7 % każdego z zastosowanych barwników metalokompleksowych (wsad do procesu).

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu lub dokumentację oraz sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących metod badawczych: ISO 8288 dla Cu, Ni; EN 1233 dla Cr.

20.2. Emisje do wody po oczyszczeniu nie przekraczają: 75 mg/kg Cu (włókno, przędza lub tkanina); 50 mg/kg Cr; 75 mg/kg Ni.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu lub dokumentację oraz sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących metod badawczych: ISO 8288 dla Cu, Ni; EN 1233 dla Cr.

21. Barwniki azowe

Nie stosuje się barwników azowych, które mogą spowodować rozszczepienie którejkolwiek z następujących amin aromatycznych:

4-aminodwufenyl	(92-67-1)
Benzydyna	(92-87-5)
4-chloro-o-toluidyna	(95-69-2)
2-naftyłamina	(91-59-8)
o-amino-azotoluen	(97-56-3)
2-amino-4-azotoluen	(99-55-8)
p-chloroanilina	(106-47-8)
2,4-diaminoanizol	(615-05-4)
4,4'-diaminodwufenylometan	(101-77-9)
3,3'-dichlorobenzydyna	(91-94-1)
3,3'-dimetoksybenzydyna	(119-90-4)
3,3'-dimetylobenzydyna	(119-93-7)
3,3'-dimetyl-4,4'-diaminodiphenylmethane	(838-88-0)
p-krezydyna	(120-71-8)
4,4'-tlenodwuanilina	(101-80-4)

4,4'-tiodwunilina	(139-65-1)
o-toluidyna	(95-53-4)
2,4-diaminotoluen	(95-80-7)
2,4,5-trimetyloanilina	(137-17-7)
4-aminoazobenzen	(60-09-3)
o-anizydyna	(90-04-0)
2,4-ksylidyna	
2,6-ksylidyna	

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu tych barwników. Jeżeli oświadczenie to podlega weryfikacji, stosuje się następującą normę: EN 14 362-1 i 2 (*uwaga:* możliwe jest uzyskanie wyników pozornie dodatnich w odniesieniu do obecności 4-aminoazobenzenu, dlatego też zaleca się potwierdzenie).

22. Barwniki rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość

22.1. Nie stosuje się następujących barwników:

- C.I. Czerwień zasadowa 9,
- C.I. Niebieski zawieszony 1,
- C.I. Czerwień kwasowa 26,
- C.I. Fiolet zasadowy 14,
- C.I. Pomarańczowy zawieszony 11,
- C. I. Czerń bezpośrednia 38,
- C. I. Niebieski bezpośredni 6,
- C. I. Czerwień bezpośrednia 28,
- C. I. Żółty zawieszony 3.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu takich barwników.

22.2. Nie zezwala się na stosowanie substancji barwiących lub preparatów barwiących zawierających wagowo więcej niż 0,1 % substancji, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którekolwiek z następujących określeń ryzyka (lub ich połączenia):

- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),
- R49 (może powodować raka w następstwie narażenia drogą oddechową),

- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (możliwe ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (możliwe ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian w stanie zdrowia),

zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽¹⁾.

Ewentualnie można rozważyć klasyfikację zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾. W tym przypadku nie dopuszcza się dodawania do surowców substancji lub preparatów, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którykolwiek ze zwrotów określających rodzaj zagrożenia (lub ich połączenia): H351, H350, H340, H350i, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu takich barwników.

23. Barwniki potencjalnie uczulające

Nie stosuje się następujących barwników:

— C.I. Niebieski zawieszinowy 3	C.I. 61 505
— C.I. Niebieski zawieszinowy 7	C.I. 62 500
— C.I. Niebieski zawieszinowy 26	C.I. 63 305
— C.I. Niebieski zawieszinowy 35	
— C.I. Niebieski zawieszinowy 102	
— C.I. Niebieski zawieszinowy 106	
— C.I. Niebieski zawieszinowy 124	
— C.I. Brąz zawieszinowy 1	
— C.I. Pomarańczowy zawieszinowy 1	C.I. 11 080
— C.I. Pomarańczowy zawieszinowy 3	C.I. 11 005
— C.I. Pomarańczowy zawieszinowy 37	
— C.I. Pomarańczowy zawieszinowy 76
(wcześniej oznaczony jako pomarańczowy 37)	
— C.I. Czerwień zawieszinowa 1	C.I. 11 110
— C.I. Czerwień zawieszinowa 11	C.I. 62 015
— C.I. Czerwień zawieszinowa 17	C.I. 11 210
— C.I. Żółty zawieszinowy 1	C.I. 10 345
— C.I. Żółty zawieszinowy 9	C.I. 10 375
— C.I. Żółty zawieszinowy 39	
— C.I. Żółty zawieszinowy 49	

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu tych barwników.

24. Chlorowcowane nośniki poliestru

Nie stosuje się nośników chlorowcowanych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu.

25. Nadruk

25.1. Stosowane farby drukarskie nie zawierają więcej niż 5 % lotnych związków organicznych, takich jak spirytus mineralny (lotne związki organiczne są to wszelkie związki organiczne charakteryzujące się w temperaturze 293,15 K ciśnieniem pary 0,01 kPa lub wyższym lub wykazujące podobną lotność w określonych warunkach użytkowania).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie stwierdzające, że nie dokonano nadruku, lub dostarcza właściwą dokumentację wykazującą zgodność wraz z deklaracją zgodności.

25.2. Nie zezwala się na nadruk na bazie plastizolu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie stwierdzające, że nie dokonano nadruku, lub dostarcza właściwą dokumentację wykazującą zgodność wraz z deklaracją zgodności.

26. Formaldehyd

Zawartość wolnego lub uwalnianego w wyniku hydrolizy formaldehydu w tkaninie końcowej nie przekracza 20 ppm w produktach przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci poniżej 3. roku życia, 30 ppm dla produktów użytkowanych w bezpośrednim kontakcie ze skórą i 75 ppm dla wszystkich pozostałych produktów.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie stwierdzające, że produkty zawierające formaldehyd nie były stosowane, lub dostarcza sprawozdanie z badania przeprowadzonego przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 14184-1.

27. Odprowadzanie ścieków z przetwarzania na mokro

27.1. Ścieki z zakładów przetwarzania na mokro (z wyjątkiem zakładów piorących wełnę potną oraz zakładów rosznienia lnu zwyczajnego) zawierają podczas odprowadzania po oczyszczeniu (w zakładzie lub poza nim) poniżej 20 g/kg cyklooktadienu wyrażonego jako średnia roczna.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody ISO 6060, wykazujące zgodność z tym kryterium, wraz z deklaracją zgodności.

27.2. Jeżeli ścieki są oczyszczane w zakładzie i odprowadzane bezpośrednio do wody, ich współczynnik pH wynosi 6–9 (chyba że współczynnik pH wody przyjmującej nie mieści się w tym zakresie), a temperatura wynosi poniżej 40 °C (chyba że temperatura wody przyjmującej jest wyższa od tej wartości).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację i sprawozdania z badań wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

28. Środki zmniejszające palność

W produkcji mogą być stosowane wyłącznie środki zmniejszające palność, które są chemicznie powiązane z włóknem polimerowym lub z powierzchnią włókien (reaktywne środki zmniejszające palność). Jeżeli do zastosowanych środków zmniejszających palność można przypisać którekolwiek z poniższych oznaczeń ryzyka „R”, te reaktywne środki zmniejszające palność powinny przy zastosowaniu zmienić swój charakter chemiczny i nie podlegać już klasyfikacji w ramach żadnej z tych kategorii oznaczeń ryzyka „R” (mniej niż 0,1 % środka zmniejszającego palność obrabianej przędzy lub tkaniny może pozostać w postaci stwierdzonej przed zastosowaniem):

- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),

- R49 (może powodować raka w następstwie narażenia drogą oddechową),
- R50 (działa bardzo toksycznie na organizmy wodne),
- R51 (działa toksycznie na organizmy wodne),
- R52 (działa szkodliwie na organizmy wodne),
- R53 (może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (możliwe ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (możliwe ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian w stanie zdrowia),

zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Wyklucza się środki zmniejszające palność, które są jedynie fizycznie wymieszane z włóknem polimerowym lub z powłokami włókienniczymi (dodatkowe środki zmniejszających palność).

Eventualnie można rozważyć klasyfikację zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008. W tym przypadku nie dopuszcza się dodawania do surowców substancji lub preparatów, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którykolwiek ze zwrotów określających rodzaj zagrożenia (lub ich połączenia): H351, H350, H340, H350i, H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie stwierdzające, że dodatkowe środki zmniejszające palność nie zostały zastosowane i w stosownych przypadkach wskazuje, które reaktywne środki zmniejszające palność zostały użyte, oraz dostarcza dokumentację (taką jak karty charakterystyki) i/lub oświadczenia stwierdzające, że te środki zmniejszające palność są zgodne z niniejszym kryterium.

29. Środki wykończeniowe zapobiegające filcowaniu

Chlorowcowane substancje lub preparaty stosuje się jedynie do taśm wełnianych i luźnej wełny oczyszczonej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu (chyba że stosowanie dotyczy taśm wełnianych i luźnej wełny oczyszczonej).

30. Środki wykończeniowe do tkanin

Określenie „środki wykończeniowe” obejmuje wszystkie zabiegi fizyczne i chemiczne nadające tkaninom szczególne właściwości, takie jak miękkość, wodoodporność i łatwa pielęgnacja.

Nie zezwala się na stosowanie substancji lub preparatów wykończeniowych zawierających wagowo więcej niż 0,1 % substancji, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którekolwiek z poniższych określeń ryzyka (lub ich połączenia):

- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),
- R49 (może powodować raka w następstwie narażenia drogą oddechową),
- R50 (działa bardzo toksycznie na organizmy wodne),

- R51 (działa toksycznie na organizmy wodne),
- R52 (działa szkodliwie na organizmy wodne),
- R53 (może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (możliwe ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (możliwe ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian w stanie zdrowia),

zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Ewentualnie można rozważyć klasyfikację zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008. W tym przypadku nie dopuszcza się dodawania do surowców substancji lub preparatów, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którykolwiek ze zwrotów określających rodzaj zagrożenia (lub ich połączenia): H351, H350, H340, H350i, H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie stwierdzające, że środki wykończeniowe nie zostały zastosowane, lub wskazuje, które środki wykończeniowe zostały zastosowane, oraz dostarcza dokumentację (taką jak karty charakterystyki) i/lub oświadczenia stwierdzające, że te środki wykończeniowe spełniają niniejsze kryterium.

31. Wypełniacze

- 31.1. Substancje wypełniające zawierające włókna tekstylne spełniają w odpowiednich przypadkach kryteria przewidziane dla włókien tekstylnych (1–9).
- 31.2. Substancje wypełniające spełniają kryterium 11 dotyczące produktów biobójczych lub biostatycznych oraz kryterium 26 dotyczące formaldehydu.
- 31.3. Detergenty oraz pozostałe chemikalia stosowane do prania wypełniaczy (puch, pierze, włókna naturalne lub syntetyczne) spełniają kryterium 14 dotyczące chemikaliów pomocniczych oraz kryterium 15 dotyczące detergentów, zmiękczaczy włókien i środków kompleksujących.

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

32. Powłoczenia, laminaty i membrany

- 32.1. Produkty wykonane z poliuretanu spełniają kryterium określone w pkt 3.1 dotyczące cyny organicznej oraz kryterium określone w pkt 3.2 dotyczące emisji do atmosfery aromatycznych dwuizocyjanianów.

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

- 32.2. Produkty wykonane z poliestru spełniają kryterium określone w pkt 8.1 dotyczące ilości antymonu oraz kryterium określone w pkt 8.2 dotyczące emisji lotnych związków organicznych podczas polimeryzacji.

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

- 32.3. Powłoczeń, laminatów i membran nie produkuje się przy użyciu plastyfikatorów lub rozpuszczalników, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którekolwiek z poniższych określeń ryzyka (lub ich połączenia):

- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),

- R49 (może powodować raka w następstwie narażenia drogą oddechową),
- R50 (działa bardzo toksycznie na organizmy wodne),
- R51 (działa toksycznie na organizmy wodne),
- R52 (działa szkodliwie na organizmy wodne),
- R53 (może powodować długo utrzymujące się niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (możliwe ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (możliwe ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian w stanie zdrowia),

zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 67/548/EWG.

Ewentualnie można uwzględnić klasyfikację zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008. W tym przypadku nie dopuszcza się dodawania do surowców substancji lub preparatów, którym przypisano lub którym można przypisać w czasie składania wniosku którykolwiek ze zwrotów określających rodzaj zagrożenia (lub ich połączenia): H351, H350, H340, H350i, H400, H410, H411, H412, H413, H360F, H360D, H361f, H361d, H360FD, H361fd, H360Fd, H360Df, H341.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu takich plastyfikatorów lub rozpuszczalników.

32.4. Emisje lotnych związków organicznych do atmosfery nie mogą przekraczać 10 g C/kg.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację i sprawozdania z badań wykazujące spełnienie tego kryterium wraz z deklaracją zgodności.

33. Zużycie energii i wody

Wnioskodawca dostarcza dane dotyczące zużycia wody i energii w zakładach produkcyjnych zajmujących się przetwarzaniem na mokro.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca jest proszony o dostarczenie powyższych informacji.

KRYTERIA PRZYDATNOŚCI DO STOSOWANIA

Do przędzy barwionej, tkaniny końcowej (tkanin końcowych) lub produktu końcowego stosuje się następujące kryteria wraz z badaniami przeprowadzanymi w odpowiednich przypadkach.

34. Zmiany wymiarowe zachodzące podczas prania i suszenia

Zmiany wymiarowe po praniu i suszeniu nie przekraczają:

- plus/minus 2 % dla zasłon oraz tkanin obiciowych, które można prać i zdejmować,
- więcej niż minus 8 % lub plus 4 % dla pozostałych wyrobów tkanych i trwałych wyrobów nietkanych, innych wyrobów dzianych lub tkanin ręcznikowych niestrzyżonych.

Kryterium to nie ma zastosowania do:

- włókien lub przędzy,

- produktów z wyraźnym oznakowaniem „pranie na sucho” lub równoznacznym określeniem (o ile jest to standardowy sposób oznakowywania takich produktów),
- tkanin obiciowych, których nie można zdejmować ani prać.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących norm: EN ISO 6330 i ISO 5077, w następujący sposób: 3 prania w temperaturach oznaczonych na wyrobie z odwirowaniem po każdym cyklu prania, chyba że na wyrobie podano inne procedury suszenia.

35. Odporność wybarwień na pranie

Odporność wybarwień kształtuje się co najmniej na poziomie 3–4 w zakresie zmiany koloru i na co najmniej 3–4 poziomie w odniesieniu do barwienia.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów z wyraźnym oznakowaniem „pranie na sucho” lub równoznacznym określeniem (o ile jest to standardowy sposób oznakowywania takich produktów), do produktów białych lub produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków, ani niebędących tkaninami obiciowymi, których nie można prać.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej normy EN: ISO 105 C06 (pranie pojedyncze w temperaturze oznaczonej na wyrobie, proszkiem nadboranowym).

36. Odporność wybarwień na potliwość (kwasową, zasadową)

Odporność wybarwień na potliwość (kwasową i zasadową) kształtuje się co najmniej na poziomie 3–4 (zmiana koloru oraz barwienie).

Jeżeli tkaniny są koloru ciemnego (standardowa głębia koloru > 1/1) i są wykonane z wełny regenerowanej lub zawierają więcej niż 20 % jedwabiu, dopuszcza się jednak poziom 3.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków, do tkanin obiciowych, zasłon lub podobnych materiałów włókienniczych przeznaczonych do wystroju wnętrz.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej normy EN: ISO 105 E04 (kwasowe i alkaliczne, porównanie z tkaniną wielowłókienną).

37. Odporność wybarwień na tarcie mokre

Odporność wybarwień na tarcie mokre kształtuje się co najmniej na poziomie 2–3. W przypadku drelichu barwionego na kolor indygo dopuszcza się jednak poziom 2.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej normy EN: ISO 105 X12.

38. Odporność wybarwień na tarcie suche

Odporność wybarwień na tarcie suche kształtuje się co najmniej na poziomie 4.

W przypadku drelichu barwionego na kolor indygo dopuszcza się jednak poziom 3–4.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych, i nieposiadających nadruków, zasłon lub podobnych materiałów włókienniczych przeznaczonych do wystroju wnętrz.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej normy EN: ISO 105 X12.

39. Odporność wybarwień na światło

W przypadku tkanin obiciowych, zasłon lub draperii poziom odporność na światło kształtuje się co najmniej na poziomie 5. W przypadku wszystkich pozostałych produktów odporność wybarwień na światło kształtuje się co najmniej na poziomie 4.

W przypadku tkanin obiciowych, zasłon lub draperii o jasnych kolorach (standardowa głębia koloru < 1/12) oraz wykonanych z ponad 20 % wełny lub innych włókien keratynowych lub więcej niż 20 % jedwabiu, lub więcej niż 20 % lnu, lub pozostałych włókien łykowych dopuszcza się poziom 4.

Wymóg ten nie ma zastosowania do pokryć materacy, pokrowców na materace lub bielizny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej normy EN: ISO 105 B02.

40. **Informacje umieszczane na oznakowaniu ekologicznym**

Pole 2 oznakowania ekologicznego zawiera następującą treść:

- sprzyja wykorzystywaniu włókien odnawialnych,
- produkt trwały i wysokiej jakości,
- obniżona zawartość substancji niebezpiecznych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza próbkę opakowania produktu zawierającego oznakowanie wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 lipca 2009 r.****ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego bibule***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4596)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/568/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne może być przyznawane produktom wykazującym cechy, dzięki którym wnoszą one znaczący wkład w poprawę istotnych aspektów środowiskowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że szczegółowe kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego, opracowane na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, należy ustalić dla poszczególnych grup produktów.
- (3) Stanowi ono również, że przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ma nastąpić w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla danej grupy produktów.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono we właściwym czasie przegląd kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, ustanowionych w decyzji Komisji 2001/405/WE z dnia 4 maja 2001 r. ustanawiającej kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowych oznakowań ekologicznych dla produktów z bibuły⁽²⁾. Wymienione kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 4 stycznia 2010 r.
- (5) W świetle tego przeglądu w celu uwzględnienia rozwoju naukowego oraz tendencji na rynku należy zmienić definicję grupy produktów i określić nowe kryteria ekologiczne.

- (6) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (7) Ponadto, aby uściślić, że produkty objęte dyrektywą Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych⁽³⁾ powinny być wyłączone z zakresu odnośnej grupy produktów, należy zmodyfikować definicję grupy produktów zawartą w decyzji 2001/405/WE.
- (8) Należy zatem zastąpić decyzję 2001/405/WE.
- (9) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne dla bibuły w oparciu o kryteria zawarte w decyzji 2001/405/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na doprowadzenie ich produktów do zgodności ze zmienionymi kryteriami i wymogami. Producentom należy umożliwić również składanie wniosków w oparciu o kryteria określone w decyzji 2001/405/WE lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji do czasu utraty mocy przez tę decyzję.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „bibuła” obejmuje arkusze lub zwoje bibuły przeznaczonej do celów higieny osobistej, wchłaniania cieczy lub czyszczenia zabrudzonych powierzchni. Produkt z bibuły składa się z jednej warstwy lub kilku warstw papieru krepowanego lub tłoczonego. Zawartość włókien w produkcie musi wynosić co najmniej 90 %.

Omawiana grupa produktów nie obejmuje poniższych produktów:

- a) nawilżonych chusteczek i artykułów sanitarnych;
- b) produktów z bibuły laminowanych innymi materiałami niż bibuła;
- c) produktów, o których mowa w dyrektywie 76/768/EWG w sprawie kosmetyków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 29.5.2001, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

Artykuł 2

Aby produkty należące do grupy produktów „bibuła” uzyskały wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, bibuła musi spełniać kryteria określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „bibuła” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „bibuła” przydziela się numer kodu „004”.

Artykuł 5

Decyzja 2001/405/WE traci moc.

Artykuł 6

1. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „bibuła”, złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2001/405/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „bibuła”, złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej przed dniem 4 stycznia 2010 r., mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2001/405/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne jest przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2001/405/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cele kryteriów

Niniejsze kryteria mają na celu w szczególności:

- zmniejszanie ilości substancji toksycznych i eutroficznych uwalnianych do wody,
- zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym oraz zagrożeń związanych z wykorzystaniem energii (globalne ocieplenie, zakwaszenie, zubożenie warstwy ozonowej, wyczerpywanie nieodnawialnych źródeł energii) poprzez zmniejszenie zużycia energii i uwalniania trujących substancji do atmosfery,
- zmniejszenie szkód w środowisku naturalnym lub zagrożeń związanych ze stosowaniem niebezpiecznych chemikaliów,
- zachęcanie do wykorzystywania włókien odnawialnych,
- zastosowanie zasad zrównoważonej gospodarki mającej na celu ochronę lasów.

Kryteria te są ustalone na poziomach promujących oznakowanie produktów z bibuły mających mniejszy wpływ na środowisko naturalne.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, sprawozdań z przeprowadzonych badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawcy lub dostawców, lub od ich dostawcy lub dostawców itp.

W stosownych przypadkach można wykorzystać metody badań inne niż wskazane dla poszczególnych kryteriów, jeżeli są one dopuszczone jako równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek.

Jeżeli jest to możliwe, badania powinny przeprowadzać należycie akredytowane laboratoria, które spełniają ogólne wymogi określone w normie EN ISO 17025.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków i monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniły wdrożenie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub ISO 14001 (*uwaga*: wdrożenie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

KRYTERIA EKOLOGICZNE

Kryteria ekologiczne obejmują produkcję masy papierniczej, w tym wszystkie składowe procesy cząstkowe od momentu, kiedy włókno surowe/papier odzyskany w wyniku recyklingu przekracza bramy zakładu do momentu, kiedy masa papiernicza opuszcza celulozownię. W odniesieniu do procesu produkcji papieru – wszystkie procesy cząstkowe, od mielenia masy papierniczej (rozdrabniania papieru odzyskanego w wyniku recyklingu) po nawijanie papieru na rolki.

Nie włącza się tutaj transportu, przetwarzania ani pakowania masy papierniczej, papieru czy surowców.

Włókna odzyskane w wyniku recyklingu definiuje się jako włókna otrzymywane poprzez recykling używanego papieru i tektury pochodzących z etapów drukowania lub wykorzystania przez konsumentów. Definicja nie obejmuje zakupionego ani własnego braku maszynowego z produkcji włókien pierwotnych.

1. Emisje do wody i atmosfery**a) Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT), fosfor (P), siarka (S), tlenki azotu (NOx)**

W odniesieniu do każdego z tych parametrów emisje z produkcji masy papierniczej i papieru do atmosfery i/lub wody wyraża się w punktach (P_{ChZT} , P_{P} , P_{S} , P_{NOx}), tak jak to opisano poniżej:

Żaden pojedynczy punkt P_{COD} , P_p , P_s , P_{NOx} nie może przekroczyć wartości 1,5.

Suma całkowita punktów ($P_{\text{suma}} = P_{\text{ChZT}} + P_p + P_s + P_{\text{NOx}}$) nie może przekroczyć wartości 4,0.

Obliczenia wartości P_{ChZT} dokonuje się w następujący sposób (obliczenia wartości P_p , P_s i P_{NOx} dokonuje się w dokładnie taki sam sposób przy użyciu odpowiednich wartości referencyjnych).

Dla każdej wykorzystanej wartości „i” masy papierniczej powiązane mierzone emisje ChZT ($\text{ChZT}_{\text{masa},i}$ wyrażone w kilogramach na tonę masy papierniczej wysuszonej na powietrzu – TSP) ważone są zgodnie z proporcjami wykorzystanej masy papierniczej (masa_i w odniesieniu do tony bibuły wysuszonej na powietrzu). Ważoną emisję ChZT w odniesieniu do masy dodaje się do mierzonej emisji ChZT z produkcji papieru, co daje sumę emisji ChZT – $\text{ChZT}_{\text{suma}}$.

Ważona wartość referencyjna ChZT w odniesieniu do produkcji masy obliczana jest w ten sam sposób – jako suma wykorzystanych ważonych wartości referencyjnych w odniesieniu do każdej masy i dodanych do wartości referencyjnej w odniesieniu do produkcji papieru, co daje całkowitą wartość referencyjną ChZT – $\text{ChZT}_{\text{refsuma}}$. Wartości referencyjne w odniesieniu do każdego rodzaju masy oraz produkcji papieru podane są w tabeli 1.

Suma emisji ChZT dzielona jest przez sumę wartości referencyjnych ChZT w następujący sposób:

$$P_{\text{COD}} = \frac{\text{COD}_{\text{total}}}{\text{COD}_{\text{reftotal}}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}, i * (\text{COD}_{\text{pulp},i})] + \text{COD}_{\text{papermachine}}}{\sum_{i=1}^n [\text{pulp}, i * (\text{COD}_{\text{refpulp},i})] + \text{COD}_{\text{refpapermachine}}}$$

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji w odniesieniu do różnych rodzajów masy papierniczej oraz w odniesieniu do produkcji papieru

(kg/TSP) (1)

Rodzaj masy papierniczej/Papier	Emisje			
	ChZT _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NOx _{ref}
Masa papiernicza chemiczna (zawierająca substancje inne niż siarczan)	18,0	0,045	0,6	1,6
Masa papiernicza chemiczna (zawierająca siarczan)	25,0	0,045	0,6	1,6
Niebielona masa papiernicza chemiczna	10,0	0,02	0,6	1,6
CTMP (masa papiernicza chemo-termo-mechaniczna)	15,0	0,01	0,3	0,3
Masa włóknista odzyskana w wyniku recyklingu	3,0	0,01	0,03	0,3
Bibuła	2,0	0,01	0,03	0,5

(1) TSP = Tona suszona na powietrzu oznacza 90 % zawartości suchej masy w masie papierniczej. Rzeczywista zawartość suchej masy w masie papierniczej wynosi zazwyczaj ok. 95 %. W obliczeniach wartości referencyjne w odniesieniu do masy papierniczej dostosowuje się w taki sposób, by odpowiadały zawartości suchych włókien w papierze, która wynosi zazwyczaj ponad 90 %.

W przypadku kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w tym samym zakładzie emisje NOx i S są przyznawane i obliczane według następującego wzoru:

$$\text{Udział emisji z produkcji energii elektrycznej} = 2 \times (\text{MWh}(\text{elektryczność})) / [2 \times \text{MWh}(\text{elektryczność}) + \text{MWh}(\text{ciepło})]$$

Energia elektryczna w powyższym wzorze to energia elektryczna netto, która nie obejmuje części roboczej energii elektrycznej wykorzystywanej w elektrowni do produkcji energii, tzn. ta część, która dostarczana jest z elektrowni w celu wyprodukowania masy papierniczej/papieru.

Ciepło w powyższym wzorze to ciepło netto, które nie obejmuje części roboczej ciepła wykorzystywanej w elektrowni do produkcji energii, tzn. ciepło netto to ta część, która dostarczana jest z elektrowni w celu wyprodukowania masy papierniczej/papieru.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą obejmującą sprawozdania z przeprowadzonych badań sporządzone przy wykorzystaniu konkretnych metod badawczych w odniesieniu do każdego parametru oraz ekwiwalentu, jak wskazano poniżej:

ChZT: ISO 6060; DIN 38409 część 41, NFT 90101 ASTM D 125283, Dr Lang LCK 114, Hack lub WTW

P: EN ISO 6878, APAT IRSA CNR 4110 lub Dr Lange LCK 349

NOx: ISO 11564

S(utlen.): EPA nr 8;

S(red.): EPA nr 16 A

Zawartość S w ropie naftowej: ISO 8754

Zawartość S w węglu: ISO 351.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera informacje na temat częstotliwości przeprowadzania pomiarów oraz na temat obliczania wartości punktów w odniesieniu do ChZT, P, S oraz NOx. Obejmuje ona wszystkie emisje S i NOx powstające przy produkcji masy papierniczej i papieru, w tym parę powstałą poza zakładem produkcyjnym, z wyjątkiem emisji związanych z produkcją energii elektrycznej. Pomiary obejmują kotły odzysknicowe, wapienniki, kotły parowe oraz piece do spielania gazów o silnym zapachu. Uwzględnia się emisje rozproszone. Podawane wartości emisji siarki do powietrza zawierają zarówno emisje tlenków siarki, jak i siarki zredukowanej (sulfid dime-tylowy, merkaptan metylowy, siarkowodór i inne). Emisje siarki związane z produkcją energii cieplnej z ropy naftowej, węgla i innych paliw zewnętrznych o znanej zawartości siarki można obliczyć zamiast dokonywać pomiarów; emisje te należy uwzględnić

Pomiary emisji do wody przeprowadzane są na próbkach niefiltrowanych i wzburzanych po oczyszczeniu w zakładzie albo po oczyszczeniu w publicznej oczyszczalni. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym przez 12 miesięcy. W przypadku nowego lub przebudowanego zakładu produkcyjnego, jeśli pomiary emisji za okres 12 miesięcy nie są dostępne, wyniki opiera się o pomiary przeprowadzane codziennie przez 45 kolejnych dni po ustabilizowaniu wartości emisji z zakładu.

b) AOX

Średnia ważona wartość AOX (adsorbowalnych związków chloroorganicznych) uwalnianych przy wytwarzaniu mas papierniczych wykorzystywanych w produkcie z bibuły z oznakowaniem ekologicznym nie może przekraczać 0,12 kg/TSP papieru. Emisje AOX z poszczególnych mas papierniczych wykorzystanych do produkcji papieru nie mogą przekraczać 0,25 kg/TSP masy papierniczej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z przeprowadzonych badań przy zastosowaniu następującej metody badawczej: AOX ISO 9562 (1989) od dostawcy masy papierniczej wraz ze szczegółowymi obliczeniami wskazującymi zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera wskazanie częstotliwości przeprowadzania pomiarów. AOX mierzy się jedynie w odniesieniu do tych procesów, w których do bielenia masy papierniczej wykorzystuje się związki chloru. Nie ma konieczności przeprowadzania pomiaru zawartości AOX w ściekach z niezintegrowanej produkcji papieru ani w ściekach z produkcji masy papierniczej bez bielenia lub jeśli bielenie przeprowadza się przy użyciu substancji pozbawionych chloru.

Pomiary przeprowadza się na próbkach niefiltrowanych i wzburzanych po oczyszczeniu w zakładzie albo po oczyszczeniu w publicznej oczyszczalni. Okres pomiarów oparty jest na cyklu produkcyjnym przez 12 miesięcy. W przypadku nowego lub przebudowanego zakładu produkcyjnego, jeśli pomiary emisji za okres 12 miesięcy nie są dostępne, wyniki opiera się o pomiary przeprowadzane codziennie przez 45 kolejnych dni po ustabilizowaniu wartości emisji z zakładu.

c) CO₂

Emisje dwutlenku węgla ze źródeł nieodnawialnych, w tym z produkcji energii elektrycznej (odbywającej się na terenie zakładu lub poza nim) nie mogą przekroczyć 1 500 kg na TSP produkowanego papieru.

Paliwo wykorzystywane przy przetwarzaniu bibuły na produkt oraz do transportu przy dystrybucji tego produktu, mas papierniczych lub innych surowców nie jest uwzględniane w obliczeniach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Wnioskodawca przedstawia dane dotyczące emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Obejmują one emisje ze wszystkich źródeł nieodnawialnych wykorzystywanych przy produkcji masy papierniczej i papieru, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Przy obliczaniu emisji dwutlenku węgla z paliw wykorzystuje się poniższe współczynniki emisji:

Tabela 2

Paliwo	Emisja CO ₂	Jednostka
Węgiel	95	g CO ₂ kopalny/MJ
Ropa naftowa	73	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 1	74	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 2–5	77	g CO ₂ kopalny/MJ
Skroplony gaz ropopochodny	62,40	g CO ₂ kopalny/MJ
Gaz ziemny	56	g CO ₂ kopalny/MJ
Energia elektryczna z sieci	400	g CO ₂ kopalny/kWh

W przypadku energii elektrycznej pochodzącej z sieci należy podać wartość wskazaną w tabeli (średnią europejską), chyba że wnioskodawca przedstawi dokumenty potwierdzające, że wykorzystywana jest energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii zgodnie z dyrektywą 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ – wówczas wnioskodawca może wyłączyć z obliczeń energię elektryczną pochodzącą z odnawialnych źródeł.

2. Zużycie energii

Całkowite zużycie energii elektrycznej dla produktów z bibuły obliczane jest jako suma energii elektrycznej zużytej na poszczególnych etapach produkcji masy papierniczej i bibuły i nie może przekraczać 2 200 kWh energii elektrycznej na TSP wyprodukowanego papieru.

Wnioskodawca oblicza całość energii elektrycznej zużytej podczas produkcji masy papierniczej i bibuły, w tym energię elektryczną zużytą przy odbarwianiu makulatury przeznaczonej do produkcji papieru uzyskanego w wyniku recyklingu.

Obliczenia ilości energii elektrycznej nie obejmują energii zużytej do transportu surowców ani do przetwarzania czy pakowania.

Termin „energia elektryczna” oznacza energię elektryczną netto pobraną z sieci rozprawdzającej oraz wewnętrznie wytwarzaną energię elektryczną mierzoną jako moc elektryczna. Nie jest konieczne uwzględnienie energii elektrycznej zużytej do oczyszczania ścieków i powietrza.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wskazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą. Szczegółowe informacje podawane w sprawozdaniu powinny w związku z tym zawierać całkowite zużycie energii.

3. Włókna – zrównoważona gospodarka leśna

- a) Producent lub producenci masy papierniczej i papieru zobowiązani są do realizowania strategii dotyczącej zrównoważonego nabywania drewna i włókien oraz śledzenia i weryfikowania pochodzenia drewna oraz śledzenia jego drogi od lasu do punktu odbioru.

Należy udokumentować pochodzenie wszystkich włókien pierwotnych. Producent masy papierniczej i papieru gwarantuje, że całe drewno i wszystkie włókna pochodzą z legalnych źródeł. Drewno ani włókna nie mogą pochodzić z obszarów chronionych ani obszarów oficjalnie przeznaczonych pod ochronę, starych kompleksów leśnych oraz lasów o dużej wartości przyrodniczej zdefiniowanych w przepisach krajowych zainteresowanej strony, chyba że kupujący postępuje wyraźnie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony przyrody.

- b) Włókno surowe w papierze może być włóknem odzyskanym w wyniku recyklingu lub włóknem pierwotnym. 50 % pierwotnego włókna musi pochodzić z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna, posiadających certyfikat w ramach niezależnych programów certyfikacji lasów prowadzonych przez strony trzecie w oparciu o kryteria wymienione w ust. 15 rezolucji Rady z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie strategii leśnej UE i w wersjach późniejszych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia odpowiednią dokumentację pochodzącą od dostawcy papieru, określającą typy, ilości i dokładne źródła pochodzenia włókien wykorzystywanych do produkcji masy papierniczej i papieru. Jeśli wykorzystywane są włókna pierwotne z lasów, wnioskodawca przedstawia odpowiednie świadectwo lub świadectwa od dostawcy papieru/masy wskazujące, że program certyfikacji spełnia wymogi wymienione w ust. 15 rezolucji Rady z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie strategii leśnej UE i w wersjach późniejszych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33.

4. Niebezpieczne substancje chemiczne

a) Chlor

Chlor nie może być stosowany jako środek wybielający. Wymóg ten nie dotyczy chloru związanego z produkcją i stosowaniem dwutlenku chloru.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację producenta lub producentów masy papierniczej, że jako środek wybielający nie został zastosowany chlor. *Uwaga:* wymóg ten ma również zastosowanie do bielenia włókien odzyskanych w wyniku recyklingu, przy czym dopuszczalne jest bielenie włókien przy użyciu chloru w poprzednim cyklu życia.

b) APEO (alkilofenoloetoksylany)

Do substancji chemicznych używanych do czyszczenia i odbarwiania oraz środków przeciwpieniących, dyspergatorów i powłok nie należy dodawać alkilofenoloetoksylanów lub innych pochodnych alkilofenoli. Pochodne alkilofenoli określa się jako substancje powstałe w wyniku rozpadu alkilofenoli.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie oświadczenia, że do produktów tych nie dodano alkilofenoloetoksylanów ani innych pochodnych alkilofenoli.

c) Środki powierzchniowo czynne obecne w substancjach odbarwiających włókna odzyskane w wyniku recyklingu

Jeśli środki powierzchniowo czynne są używane w ilości co najmniej 100 g/TSP (suma w odniesieniu do wszystkich środków powierzchniowo czynnych wykorzystywanych we wszystkich substancjach wykorzystywanych do odbarwiania odzyskanych włókien), każdy środek musi łatwo ulegać biodegradacji. Jeśli środki powierzchniowo czynne wykorzystywane są w ilościach mniejszych niż 100 g/TSP, każdy środek powierzchniowo czynny musi łatwo lub ostatecznie ulegać biodegradacji (zob. metody badań i poziomy akceptowalne wymienione poniżej).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie deklaracje zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań w odniesieniu do każdego środka powierzchniowo czynnego, wskazujące metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu jednej z poniższych metod badawczych i akceptowalnych poziomów: dla łatwej biodegradowalności OECD 301 A-F (lub adekwatne normy ISO), przy degradacji procentowej w ciągu 28 dni na poziomie co najmniej 70 % w odniesieniu do 301 A i E oraz co najmniej 60 % w odniesieniu do 301 B, C, D i F; dla ostatecznej biodegradowalności OECD 302 A-C (lub adekwatne normy ISO⁽¹⁾), przy degradacji procentowej (łącznie z adsorpcją) w ciągu 28 dni na poziomie co najmniej 70 % w odniesieniu do 302 A i B oraz co najmniej 60 % w odniesieniu do 302 C.

d) Produkty biobójcze

Aktywne składniki produktów biobójczych lub środków biostatycznych wykorzystywane do zwalczania organizmów wytwarzających szlam w systemach obiegu wody zawierających włókna nie mogą być zdolne do bioakumulacji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie deklaracje zgodności z niniejszym kryterium wraz z odpowiednimi kartami charakterystyki lub sprawozdaniami z przeprowadzonych badań, wskazujące metody badawcze, poziomy oraz wnioski, przy użyciu poniższych metod badawczych: OECD 107, 117 lub 305 A-E.

e) Środki podnoszące odporność na wilgoć

Środki podnoszące odporność na wilgoć nie mogą zawierać więcej niż 0,7 % substancji chloroorganicznych: epichlorohydryna (ECH), 1,3-dichloro-2-propanol (DCP) oraz 3-monochloro-1,2-propanediol (MCPD), obliczanych jako suma tych trzech składników w stosunku do masy suchej środka podnoszącego odporność na wilgoć.

Przy produkcji bibuły z oznakowaniem ekologicznym nie wolno używać środków podnoszących odporność na wilgoć zawierających gliksal.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają odpowiednie oświadczenie lub oświadczenia, że zawartość epichlorohydryny (ECH), 1,3-dichloro-2-propanolu (DCP) oraz 3-monochloro-1,2-propanediolu (MCPD), obliczanych jako suma tych trzech składników w stosunku do masy suchej środka podnoszącego odporność na wilgoć, jest niższa niż 0,7 %.

(1) Np. norma EN ISO 14593:1999 – Jakość wody – Oznaczanie całkowitej biodegradacji tlenowej związków organicznych w środowisku wodnym – Metoda oznaczania węgla nieorganicznego w naczyniach szczelnie zamkniętych (oznaczanie gazowego CO₂ nad roztworem). Nie stosuje się wstępnej adaptacji. Nie ma zastosowania zasada „10-dniowego okna” (metoda referencyjna), w oparciu o rozporządzenie Komisji (WE) nr 907/2006 z dnia 20 czerwca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie detergentów w celu dostosowania jego załączników III i VII (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 5).

f) **Substancje zmiękczone, zawiesiny, substancje zapachowe i dodatki pochodzenia naturalnego**

Żadna z substancji składowych lub preparatów/mieszanin w substancjach zmiękczeniowych, zawiesinach, substancjach zapachowych i dodatkach pochodzenia naturalnego nie może spełniać warunków klasyfikacji jako substancja niebezpieczna dla środowiska, uczulająca, rakotwórcza lub mutagenna z odniesieniem do zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia R42, R43, R45, R46, R50, R51, R52 lub R53 (lub ich kombinacji) zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG⁽¹⁾ lub dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ ze zmianami. W produkcji z oznakowaniem ekologicznym nie można wykorzystywać żadnych substancji/zapachów, w przypadku których zgodnie z dyrektywą 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ (7. zmiana części I załącznika III do dyrektywy 76/768/EWG) substancje zapachowe muszą być oznaczane na produkcie/opakowaniu (limit stężenia 0,01 %).

Każdy składnik dodany do produktu jako substancja zapachowa musi być produkowany, przetwarzany i stosowany zgodnie z kodeksem praktyk Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada listę substancji zmiękczeniowych, zawiesin, substancji zapachowych i dodatków pochodzenia naturalnego dodanych do produktu z bibuły wraz z deklaracją spełnienia tego kryterium w odniesieniu do każdej dodanej substancji.

Producent substancji zapachowych przedkłada właściwemu organowi deklarację zgodności z każdą częścią tego kryterium.

5. **Bezpieczeństwo produktu**

Produkty wytwarzane z włókien odzyskanych w wyniku recyklingu lub mieszanin włókien odzyskanych w wyniku recyklingu i włókien pierwotnych powinny spełniać następujące wymogi w zakresie higieny:

Bibuła nie może zawierać więcej niż

Formaldehyd: 1 mg/dm² zgodnie z metodą badania EN 1541

Glioksal: 1,5 mg/dm² zgodnie z badaniem DIN 54603

PCP: 2 mg/kg zgodnie z metodą badania EN ISO 15320.

Wszystkie produkty z bibuły muszą spełniać następujące wymogi:

Środki zapobiegające procesom gnilnym i środki przeciwbakteryjne: nie występuje zahamowanie rozwoju drobnoustrojów zgodnie z metodą badania EN 1104.

Barwniki i wybielacze optyczne: nie występuje przesączenie zgodnie z metodą badania EN 646/648 (wymagany poziom 4).

Barwniki i tusze:

— barwniki i tusze stosowane przy produkcji bibuły nie mogą zawierać żadnych związków azowych, z których może wyodrębnić się któryś z aminów wymienionych w tabeli 3,

— barwniki i tusze stosowane przy produkcji bibuły nie mogą być oparte o Cd lub Mn.

Tabela 3

Barwniki nie mogą emitować poniższych amin zgodnie z dyrektywą 2002/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾

Aminy	Nr CAS
4-amino-biphenyl	92-67-1
benzydyna	92-87-5
4-chloro-o-toluidyna	95-69-2
naftyloamina	91-59-8
o-amino-azotoluen	97-56-3
2-amino-4-nitro-nitrotoluen	99-55-8

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 66 z 11.3.2003, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 15.

Aminy	Nr CAS
p-chloroanilina	106-47-8
2,4-diamino-anizol	615-05-4
2,4'-diaminodifenylometan	101-77-9
3,3'-dichlorobenzodyna	91-94-1
3,3'-dimetoksybenzodyna	119-90-4
3,3'-dimetylobenzodyna	119-93-7
3,3'-dimetylo-4,4'-diaminodifenylometan	838-88-0
p-krezydina	120-71-8
4,4'-metylen-bis-(2-chloranilina)	101-14-4
4,4'-oksydodianilina	101-80-4
4,4'-tiodianilina	139-65-1
o-toluidyna	95-53-4
2,4-toluilenodiamina	95-80-7
2,4,5-trimetylanilina	137-17-7
0-anizydina	90-04-0
2,4-ksylidina	95-68-1
4,6-ksylidina	87-62-7
4-aminoazobenzen	60-09-3

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub dostawca lub dostawcy chemikaliów przedstawiają deklarację zgodności z tym kryterium.

6. Gospodarowanie odpadami

Wszyscy producenci masy papierniczej, papieru i produktów z bibuły muszą posiadać system gospodarowania odpadami oraz pozostałościami pochodzącymi z zakładów produkcyjnych. System powinien być udokumentowany lub opisany we wniosku i powinien obejmować przynajmniej następujące elementy:

- procedury segregowania i wykorzystywania materiałów ze strumienia odpadów,
- procedury odzyskiwania materiałów do innych celów, takich jak spalanie w celu wytworzenia pary technologicznej lub wykorzystanie w rolnictwie,
- procedury postępowania z odpadami niebezpiecznymi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia opis gospodarowania odpadami dla przedmiotowych lokalizacji oraz deklarację zgodności z tym kryterium.

7. Zdatność do użycia

Produkt powinien być zdatny do użytku.

8. Informacje dla konsumentów

W polu 2 oznakowania ekologicznego powinna znajdować się następująca treść:

- wykorzystanie włókien odnawialnych,
- niski poziom zanieczyszczenia wody i powietrza,
- niski poziom emisji gazów cieplarnianych i niewielkie zużycie energii elektrycznej.

Dodatkowo obok oznakowania ekologicznego producent może również zamieścić informację o minimalnej procentowej zawartości włókien odzyskanych w wyniku recyklingu lub oświadczenie wskazujące na zawartość procentową certyfikowanych włókien.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/569/WPZiB

z dnia 27 lipca 2009 r.

w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią UE”), której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu takiej proliferacji.
- (2) W strategii UE podkreślono zasadniczą rolę konwencji o broni chemicznej (CWC) oraz Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w tworzeniu świata wolnego od broni chemicznej. W ramach strategii UE, UE zobowiązała się do działań na rzecz powszechnego przestrzegania kluczowych traktatów i umów dotyczących rozbrownienia i nieprolifracji, w tym CWC. Cele strategii UE są uzupełniające wobec celów, do których zmierza OPCW jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie w życie CWC.
- (3) Dnia 22 listopada 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/797/WPZiB w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽¹⁾, które po wygaśnięciu zostało zastąpione wspólnym działaniem 2005/913/CFSP z dnia 12 grudnia 2005 r.⁽²⁾ i wspólnym działaniem 2007/185/CFSP z dnia 19 marca 2007 r.⁽³⁾ To ostatnie wygaśnie dnia 31 lipca 2009 r.

- (4) Dalsza tak intensywna i ukierunkowana pomoc UE na rzecz OPCW jest niezbędna do aktywnego wykonania postanowień rozdziału III strategii UE. Środki związane z upowszechnianiem CWC powinny być kontynuowane oraz dostosowane i kierowane do coraz mniejszej liczby państw niebędących stronami CWC. Działania te powinny być uzupełniane nowymi środkami na rzecz wsparcia określonych projektów prowadzonych przez OPCW, mających na celu pełną realizację postanowień CWC oraz zacieśnienie współpracy międzynarodowej w dziedzinie działalności chemicznej,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego zastosowania niektórych elementów strategii UE w praktyce, Unia Europejska wspomaga działania OPCW, mając na uwadze następujące cele:

- zwiększenie potencjału państw stron do wykonywania zobowiązań wynikających z konwencji, oraz
- propagowanie upowszechniania konwencji przez zachęcanie do przystępowania do niej państw niebędących jej stronami.

2. W tym kontekście projekty OPCW, odpowiadające środkom zawartym w strategii UE, są następujące:

Projekt I: Realizacja, weryfikacja i upowszechnianie na szczeblu krajowym

Działania:

- wizyty dwustronne służące udzielaniu pomocy technicznej,
- szkolenie funkcjonariuszy celnych w zakresie technicznych aspektów zasad transferu zawartych w konwencji,
- szkolenie eskort krajowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 17.12.2005, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 85 z 27.3.2007, s. 10.

— szkolenie organów krajowych w zakresie użytkowania elektronicznego narzędzia deklaracji,

— ćwiczenie terenowe w zakresie inspekcji na żądanie.

Projekt II: Współpraca międzynarodowa

Działania:

— kurs rozwijający umiejętności analityczne,

— warsztaty w zakresie CWC i bezpieczeństwa procesów chemicznych.

Projekt III: seminarium – wkład OPCW w bezpieczeństwo międzynarodowe i związane z tym wyzwania

Projekt IV: wizytacje przedstawicieli Rady Nadzorczej w obiektach do niszczenia broni chemicznej

Projekt V: druga sesja Doradczej Rady Naukowej

Projekt VI: seminarium – wkład OPCW w sferę bezpieczeństwa i nieprolifracji

Projekt VII: gotowość państw stron do zapobiegania atakom z użyciem związków chemicznych i reagowania na takie ataki

Działania:

— ćwiczenie symulacyjne,

— warsztaty regionalne w zakresie art. X konwencji.

Projekt VIII: Program dla Afryki

Działania:

— wizyty dwustronne służące udzielaniu pomocy technicznej,

— działania informacyjne – instytucja akademicka i szkoleniowa – centrum im. Kofiego Aniana,

— szkolenie funkcjonariuszy celnych w zakresie technicznych aspektów zasad transferu zawartych w konwencji,

— kontakty z państwami niebędącymi stronami,

— kurs rozwijający umiejętności analityczne,

— kontakty z przemysłem – warsztaty w zakresie CWC i bezpieczeństwa procesów chemicznych,

— warsztat regionalny – art. X i kwestie współpracy regionalnej w zakresie udzielania wsparcia i pomocy w sytuacjach kryzysowych.

Szczegółowy opis tych projektów znajduje się w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) ds. WPZiB, jest odpowiedzialna za realizację niniejszej decyzji. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania.

2. Realizację techniczną projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, prowadzi Sekretariat Techniczny OPCW (zwany dalej „Sekretariatem Technicznym”). Wykonuje on wyżej wymienione zadanie pod nadzorem prezydencji i pod kontrolą SG/WP. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych uzgodnień z Sekretariatem Technicznym.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie koordynują projekt zgodnie ze swymi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 2 110 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z Sekretariatem Technicznym. Zgodnie z tą umową Sekretariat Techniczny ma zapewnić widoczność wkładu UE, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w najkrótszym możliwym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich trudnościach napotkanych w związku z tym i o dacie zawarcia umowy. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C, powiadomienie o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, przedstawia Radzie sprawozdania z realizacji tej decyzji opracowywane na podstawie sprawozdań okresowych przygotowywanych przez Sekretariat Techniczny. Te sprawozdania stanowią podstawę dokonywanych przez Radę ocen. Komisja jest w pełni włączona w prowadzone działania. Składa ona sprawozdania z aspektów finansowych projektów wymienionych w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 18 miesięcy od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Wygasa

ona jednak 6 miesięcy po jej wejściu w życie, jeśli do tego czasu nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE dla działań OPCW w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**Projekt I: Realizacja, weryfikacja i upowszechnianie na szczeblu krajowym***Cel:*

Zwiększenie potencjału państw stron do wykonywania zobowiązań wynikających z konwencji oraz zachęcenie państw niebędących stronami do lepszego zrozumienia korzyści wynikających z przystąpienia do konwencji i większego zaangażowania się w działalność OPCW.

Cel:

— Cel 1

— Państwa strony osiągają postęp w zakresie:

- wypełniania krajowych wymogów realizacji zgodnie z art. VII konwencji,
- spełnienia wymogów w zakresie deklaracji i deklaracji dotyczących inspekcji zgodnie z art. VI konwencji,
- zrozumienia procedur związanych z inspekcją na żądanie przeprowadzoną zgodnie z art. IX konwencji, jak również odnośnych wyzwań i innych kwestii.

— Cel 2

— Państwa niebędące stronami bardziej angażują się w działalność OPCW i coraz lepiej rozumieją konwencję i korzyści z niej płynące.

Rezultaty:

— Rezultat 1

- Organy krajowe zwiększyły swój potencjał opracowywania krajowych przepisów wykonawczych.
- Funkcjonariusze celni zwiększyli swój potencjał identyfikowania związków chemicznych objętych konwencją i do przedstawiania organom krajowym dokładnych transferów planowanych związków chemicznych.
- Organy krajowe zwiększyły swój potencjał przygotowywania i terminowego składania deklaracji, w szczególności w formie elektronicznej.
- Urzędnicy organów krajowych zostali przeszkoleni, by eskortować zespoły OPCW przeprowadzające inspekcje, oraz
- Państwa strony zwiększyły wiedzę na temat mechanizmu inspekcji na żądanie, który jest podstawowym dostępnym im narzędziem weryfikacji, pozwalającym na wyjaśnianie ewentualnych przypadków nieprzestrzegania konwencji.
- Państwa strony są zapewniane o gotowości Sekretariatu Technicznego do pomyślnego przeprowadzania inspekcji na żądanie i skutecznego stosowania zasad weryfikacji zawartych w konwencji.

— Rezultat 2

— Państwa niebędące stronami są bardziej zaangażowane w działania OPCW i lepiej rozumieją korzyści wynikające z przystąpienia do konwencji.

Działania:

Wizyty dwustronne służące udzielaniu pomocy technicznej: państwa strony otrzymają wsparcie za pośrednictwem wizyt służących udzielaniu pomocy technicznej, które będą planowane w każdym indywidualnym przypadku i przeprowadzane w celu udzielenia konkretnego wsparcia, aby sprostać wymogom zawartym we wnioskach państw stron. Wsparcie to będzie obejmowało uświadamianie i działania informacyjne prowadzone za pośrednictwem krajowych warsztatów podnoszenia świadomości, specjalistycznych kursów szkoleniowych, udzielania pomocy w opracowywaniu krajowych przepisów wykonawczych i związanych z nimi środków oraz zagadnienia związane z przemysłem dotyczące art. VI.

Szkolenie funkcjonariuszy celnych w zakresie aspektów technicznych zasad transferu zawartych w konwencji: funkcjonariusze celni otrzymali wsparcie w ramach poprzednich trzech wspólnych działań. Na podstawie zdobytych doświadczeń prowadzone będą działania informacyjne skierowane do funkcjonariuszy celnych za pośrednictwem kursów szkoleniowych, aby usprawnić gromadzenie i przekazywanie organom krajowym danych dotyczących importu i eksportu planowanych związków chemicznych. Regionalne i subregionalne kursy szkoleniowe będą obejmować praktyczne pokazy i ćwiczenia.

Szkolenie eskort krajowych: zorganizowany zostanie kurs, mający zwiększyć świadomość państw stron co do ich praw i obowiązków w trakcie prowadzenia inspekcji w ramach art. VI. Samo szkolenie eskort krajowych odbędzie się na subregionalnym kursie szkoleniowym stworzonym, by przekazać odpowiednie informacje o systemie weryfikacji, w szczególności o prowadzeniu inspekcji w ramach art. VI. Na takim kursie szkoleniowym będą również prowadzone praktyczne ćwiczenia bezpośrednio w obiekcie oraz ćwiczenia symulacyjne.

Szkolenie organów krajowych w zakresie użytkowania elektronicznego narzędzia deklaracji: kursy i warsztaty uświadamiające na szczeblu regionalnym lub subregionalnym dostarczą personelowi organów krajowych narzędzia i wiedzę potrzebne do gromadzenia, przechowywania i analizowania informacji dotyczących produkcji, przetwarzania i konsumpcji związków chemicznych podwójnego zastosowania, dzięki czemu będzie on lepiej przygotowany, by przedstawiać dokładne i terminowe deklaracje oraz określać potencjalne zagrożenia lub działania proliferacyjne.

Ćwiczenie terenowe w zakresie inspekcji na żądanie: przeprowadzone zostanie pełnowymiarowe ćwiczenie terenowe, aby zwiększyć wiedzę i zrozumienie państw członkowskich w zakresie procedur stosowanych w trakcie inspekcji na żądanie. Ćwiczenie to będzie również okazją, by Sekretariat Techniczny przetestował i zwiększył swoje umiejętności i zdolności w zakresie organizowania inspekcji na żądanie, jak również by określił problemy, które – o ile nie zostaną zidentyfikowane lub rozwiązane – mogą wpłynąć na możliwości sekretariatu związane ze skutecznym prowadzeniem prawdziwych inspekcji na żądanie.

Kontakty z państwami niebędącymi stronami: przedstawiciele państw niebędących stronami, którzy mogą wywierać wpływ na działania krajowe związane z przystępowaniem/ratyfikacją oraz podmioty zaangażowane bezpośrednio w kwestie istotne dla konwencji będą sponsorowani, aby brać udział w różnych programach organizowanych przez komórkę współpracy i pomocy międzynarodowej (ICA). Programy te będą obejmować warsztaty regionalne dla organów krajowych państw stron oraz warsztaty regionalne dla funkcjonariuszy celnych. W razie konieczności personel Komórki Stosunków Zagranicznych Sekretariatu Technicznego również będzie sponsorowany, by uczestniczyć w tych spotkaniach w celu nawiązania koniecznych kontaktów i współdziałania ze sponsorowanymi uczestnikami z państw niebędących stronami. Ponadto – w ramach tego planu wspierania państw niebędących stronami – w razie konieczności przewiduje się też specjalne wizyty i uzgodnienia obejmujące takie państwa.

Projekt II: Współpraca międzynarodowa

Cel:

Zwiększenie potencjału technologicznego państw stron za pośrednictwem współpracy międzynarodowej w zakresie działalności chemicznej do celów niezakazanych na mocy konwencji.

Cel:

— Cel 1

- Państwa strony o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym angażują się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania chemii.
- Państwa strony w krajach o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym zwiększają potencjał swoich laboratoriów finansowanych ze środków publicznych w zakresie realizacji konwencji w dziedzinie pokojowego wykorzystywania chemii.

— Cel 2

- Państwa strony w krajach o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym osiągają postępy w propagowaniu wdrażania konwencji w dziedzinie przemysłu na szczeblu krajowym, zgodnie z art. XI, dzięki usprawnieniu metod zarządzania bezpieczeństwem procesów chemicznych.

Rezultaty:

— Rezultat 1

- Zwiększony potencjał państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym do angażowania się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania chemii.

- Podwyższony poziom kompetencji technicznych w laboratoriach finansowanych z funduszy publicznych w państwach stronach o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym w zakresie analizowania związków chemicznych związanych z realizacją konwencji na szczeblu krajowym oraz pokojowego zastosowania chemii przy wykorzystaniu nowoczesnych metod analizy, w szczególności chromatografii gazowej (GC) i chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas (GC/MS).
- **R e z u l t a t 2**
- Zwiększony potencjał państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym do angażowania się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania związków chemicznych.
- Zwiększony poziom kompetencji i zrozumienia personelu małych i średnich przedsiębiorstw, przedstawicieli związków przemysłowców i organów krajowych lub instytucji rządowych państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym dotyczący praktyk bezpiecznego zarządzania w małych i średnich przedsiębiorstwach chemicznych.

Działania:

Kurs rozwijający umiejętności analityczne: w trakcie tego dwutygodniowego kursu uczestnicy będą brać udział w szkoleniach teoretycznych i otrzymają wiedzę praktyczną na temat chromatografii gazowej oraz chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas w zakresie sprzętu, walidacji i optymalizacji systemu oraz eliminowania problemów. Zostanie również położony nacisk na przygotowywanie próbek środowiskowych oraz na analizy GC i GC/MS takich próbek w przypadku związków chemicznych, których dotyczy konwencja. Uczestnicy przejdą również intensywne szkolenie praktyczne dotyczące przygotowywania różnych matryc próbek, które będą analizowane przy pomocy GC z detektorami selektywnymi pierwiastków oraz przy pomocy GC/MS metodą zderzenia elektronów i jonizacji chemicznej oraz zostaną zaznajomione z podstawami procedur ekstrakcji, oczyszczania i derywatywacji. Kurs będzie realizowany przy wsparciu VERIFIN/Uniwersytetu Technicznego w Delft lub podobnych renomowanych instytucji wybranych w przejrzysty sposób.

Kontakty z przemysłem – warsztaty w zakresie CWC i bezpieczeństwa procesów chemicznych: przedstawione zostanie wprowadzenie do konwencji oraz do realizowanych zgodnie z nią międzynarodowych programów współpracy. Na warsztatach tych zostaną omówione m.in. najlepsze praktyki w przemyśle i elementy koncepcji zarządzania bezpieczeństwem procesowym. Oprócz przeglądu analizy zagrożeń procesowych (PHA) oraz analizy zagrożeń i zdolności operacyjnych (HAZOP) na warsztatach zostaną również omówione zasady czynnika ludzkiego, zarządzanie zmianami oraz kultura bezpieczeństwa/uczestnictwo pracowników.

Projekt III: Seminarium – wkład OPCW w międzynarodowy wymiar bezpieczeństwa i wyzwania

Cel:

Wesprzeć skuteczną realizację konwencji i zwiększyć zrozumienie jej ogólnego wkładu w międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo.

Cel:

- Cel 1 – przedstawienie całościowego przeglądu roli i znaczenia konwencji w międzynarodowej strukturze bezpieczeństwa.
- Cel 2 – zwiększenie świadomości najważniejszych zainteresowanych stron konwencji na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym w zakresie postanowień konwencji i strategii jej realizacji.
- Cel 3 – propagowanie kontaktów i synergii oraz innych form współpracy między agencjami na rzecz bezpieczeństwa międzynarodowego.

Rezultaty:

- Rezultat 1 – zainteresowane strony są lepiej poinformowane o znaczeniu konwencji i intensywniej wspierają prace OPCW, w tym jej program i działalność na całym świecie.
- Rezultat 2 – zainteresowane strony są bardziej świadome konwencji i innowacyjnych strategii służących jej realizacji.
- Rezultat 3 – państwa niebędące stronami zintensyfikowały dialog i współpracę z OPCW, co ułatwi im przystąpienie do konwencji.

- Rezultat 4 – przemysł chemiczny zwiększa swój potencjał koordynacji wspólnych inicjatyw mających na celu wykonanie konwencji.

Działania:

Seminarium: seminarium zostanie zorganizowane w Hadze lub w zainteresowanym państwie stronie. Personel Sekretariatu Technicznego, przedstawiciele innych organizacji międzyrządowych, państwa strony, przemysł chemiczny i środowisko naukowe przedstawią prezentacje odpowiednich tematów związanych z konwencją. Seminarium będzie również dla Sekretariatu Technicznego okazją do przeprowadzenia konsultacji dwustronnych z uczestniczącymi organizacjami międzyrządowymi i państwami niebędącymi stronami. Seminarium to zostanie zorganizowane wspólnie z państwem gospodarzem lub jakąkolwiek inną zainteresowaną (i odpowiednią) organizacją lub przy wsparciu tych podmiotów.

Projekt IV: wizytacje przedstawicieli Rady Nadzorczej w obiektach do niszczenia broni chemicznej

Cel:

Dokonać postępów w likwidowaniu zapasów broni chemicznej oraz obiektów produkcji broni chemicznej zgodnie z środkami weryfikacyjnymi przewidzianymi w konwencji.

Cel:

- Cel 1 – państwa strony mogą śledzić postępy na drodze do całkowitego zniszczenia zapasów broni chemicznej oraz określać i rozwiązywać na wczesnym etapie problemy związane z całkowitym zniszczeniem tych zapasów.
- Cel 2 – państwa strony są bardziej przekonane, że podejmowane są wymierne i konkretne kroki zmierzające do całkowitego zniszczenia zapasów broni chemicznej.

Rezultaty:

- Rezultat 1 – państwa strony lepiej rozumieją problemy i trudności techniczne związane ze zniszczeniem broni chemicznej.
- Rezultat 2 – państwa strony są bardziej przekonane, że podejmowane są wymierne i konkretne kroki zmierzające do całkowitego zniszczenia zapasów broni chemicznej.

Działania:

Wizytacje w obiektach do niszczenia broni chemicznej (CWDF): do chwili obecnej odbyły się trzy wizytacje – w obiekcie do niszczenia broni chemicznej w Anniston w Stanach Zjednoczonych Ameryki (październik 2007 r.), w CWDF w Szczuciu w Federacji Rosyjskiej (wrzesień 2008 r.) oraz w CWDF w Pueblo i Umatilla, a także w Stanach Zjednoczonych Ameryki (czerwiec 2008 r.). Trzy dotychczasowe wizytacje okazały się przydatne w udzielaniu odpowiedzi na pytania i wątpliwości dotyczące programu państwa strony posiadającego broń i związane z wypełnieniem zobowiązań co do zniszczenia przez to państwo posiadanej broni chemicznej w ramach zatwierdzonego przedłużonego terminu. Zatem zgodnie z decyzją podjętą na konferencji oczywiste jest, że do roku 2012 oba państwa strony posiadające broń poddadzą się następnym takim wizytacjom w swych działających obiektach do niszczenia broni chemicznych oraz w obiektach obecnie budowanych.

Projekt V: Druga sesja Doradczej Rady Naukowej

Cel:

Umożliwić konferencji państw stron, Radzie Nadzorczej lub państwom stronom szersze uwzględnianie postępu naukowego i technicznego oraz jego potencjalnego wpływu na realizację konwencji.

Cel:

Umożliwić dyrektorowi generalnemu udzielenie specjalnych porad organom OPCW ustalającym politykę oraz państwom stronom w dziedzinach nauki i technologii związanych z konwencją.

Rezultaty:

- Rezultat 1 – państwa strony otrzymują porady i zalecenia w dziedzinach nauki i technologii związanych z konwencją.

- Rezultat 2 – państwa strony otrzymują najnowsze dane i więcej informacji w dziedzinach nauki i technologii związanych z konwencją.

Działania:

Doradcza Rada Naukowa (SAB): jesienią 2009 roku w Hadze odbędzie się druga sesja Doradczej Rady Naukowej. W trakcie tej trzydniowej sesji Doradcza Rada Naukowa nadal będzie rozwiązywała kwestie związane z postępem naukowym i technologicznym oraz jego potencjalnym wpływem na realizację konwencji. Na sesji zostanie omówiony również raport tymczasowej grupy roboczej dotyczący próbkowania i analizy, który zostanie przygotowany w trakcie zwołanego posiedzenia tej grupy przed drugą sesją SAB. Tymczasowa grupa robocza omawia kwestie związane z nowymi i dodatkowymi technikami analiz w miejscu wytwarzania, analiz poza miejscem wytwarzania i analiz toksyn (rycyny i saksytoksyny) – w miejscu wytwarzania oraz poza miejscem wytwarzania.

Projekt VI: Seminarium – wkład OPCW w sferę bezpieczeństwa i nieprolifracji

Cel:

Wspieranie wysiłków globalnych ukierunkowanych na nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, w szczególności broni chemicznej.

Cel:

- Cel 1 – organy krajowe i inne zainteresowane strony zaangażowane w realizację konwencji zwiększają swój potencjał zapobiegania rozprzestrzenianiu broni chemicznej oraz atakom terrorystycznym przy użyciu związków chemicznych.
- Cel 2 – ustanawia się forum współpracy wielostronnej zainteresowanych stron, służące jako narzędzie wspierania konkretnych działań państw stron w sferze nierozprzestrzeniania broni chemicznej w walce z terroryzmem.

Rezultaty:

- Rezultat 1 – strony zainteresowane konwencją są bardziej świadome zagrożenia proliferacji oraz wyzwań związanych z bronią chemiczną i atakami terrorystycznymi z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych.
- Rezultat 2 – państwa strony są lepiej przygotowane na zagrożenia związane z atakami terrorystycznymi przy wykorzystaniu toksycznych związków chemicznych w różnych warunkach.
- Rezultat 3 – organy krajowe i odpowiedni partnerzy krajowi i międzynarodowi, przemysł chemiczny, środowisko naukowe i OPCW mogą poprawić synergii i nawiązać dalsze kontakty zmierzając do wspólnego celu – pełnej i skutecznej realizacji konwencji.
- Rezultat 4 – państwa strony o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym uczestniczą w wymianie wiedzy i doświadczeń w zakresie weryfikacji i innych środków wykonawczych oraz poszerzają wiedzę na temat ostatnich wydarzeń w sferze systemu weryfikacji konwencji i ochrony przed bronią chemiczną.

Działania:

Seminarium: na seminarium zostaną przedstawione prezentacje Sekretariatu Technicznego dotyczące różnych kwestii związanych z realizacją konwencji oraz jej wkładu w bezpieczeństwo i nieprolifrację. Prezentacji dokonają różne zainteresowane strony konwencji; w kontekście seminarium zostaną też zorganizowane specjalistyczne warsztaty dotyczące odpowiednich aspektów ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem broni chemicznej oraz przypuszczaniem ataków terrorystycznych z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych. Seminarium będzie również okazją do przedyskutowania i przedstawienia pytań i odpowiedzi w kwestiach związanych z wkładem OPCW w bezpieczeństwo i nieprolifrację.

Projekt VII: Gotowość państw stron do zapobiegania atakom z użyciem związków chemicznych i reagowania na takie ataki

Cel:

Przyczynić się do rozwoju na szczeblu krajowym zdolności państw stron do redukcji ryzyka ataku terrorystycznego z wykorzystaniem związków chemicznych oraz usprawnić ich reagowanie na prośby o pomoc w przypadku wykorzystania związków chemicznych lub groźby ich użycia.

Cel:

- Cel 1 – państwa strony o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym zwiększają swój potencjał:
 - zmniejszania ryzyka potencjalnego dostępu terrorystów do materiałów, wyposażenia i wiedzy, które mogą być wykorzystane w atakach terrorystycznych na fabryki chemiczne,
 - oceny adekwatności istniejących planów, polityk i procedur reagowania na ataki terrorystyczne na fabryki chemiczne,
 - reagowania w przypadku ataków terrorystycznych z wykorzystaniem związków chemicznych,
 - przeciwdziałania własnych procesów decyzyjnych, w tym wymiany informacji i koordynacji działań z partnerami krajowymi i międzynarodowymi w przypadku ataków terrorystycznych na fabryki chemiczne,
 - rozpoczęcia prac nad stworzeniem platformy współpracy różnych grup docelowych, aby reagować w przypadku ataków terrorystycznych polegających na uwolnieniu toksycznych związków chemicznych.
- Cel 2
 - państwa strony są bardziej świadome tego, jakie znaczenie ma terminowe i pełne przedstawienie deklaracji w sprawie programów krajowych związanych z celami ochronnymi,
 - państwa strony mają wkład w gotowość OPCW do reagowania na prośby o wsparcie,
 - państwa strony w regionach lub podregionach są zachęcane do podtrzymywania kontaktów służących tworzeniu sieci regionalnych, aby usprawnić skoordynowane reakcje na sytuacje nadzwyczajne związane z bronią chemiczną.

Rezultaty:

- Rezultat 1 – zwiększenie świadomości państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym w zakresie:
 - użycia przez terrorystów toksycznych związków chemicznych lub ochrony i bezpieczeństwa fabryk chemicznych,
 - potrzeby propagowania współpracy obejmującej sytuacje nadzwyczajne związane z użyciem broni chemicznej w przypadku ataków terrorystycznych.
- Rezultat 2 - zwiększenie potencjału państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym w zakresie:
 - zmniejszania ryzyka potencjalnego dostępu terrorystów do materiałów, wyposażenia i wiedzy, które mogą być wykorzystane w atakach terrorystycznych na fabryki chemiczne,
 - reagowania w przypadku ataków terrorystycznych z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych,
 - wymiany informacji i koordynacji działań z partnerami krajowymi i międzynarodowymi w przypadku ataków terrorystycznych na fabryki chemiczne.
- Rezultat 3 – państwa strony są świadome, jakie znaczenie ma terminowe i pełne przedstawienie deklaracji w sprawie programów krajowych związanych z celami ochronnymi.
- Rezultat 4 – państwa strony mają większe możliwości, by przedstawiać OPCW oferty pomocy w odpowiedzi na prośby o taką pomoc.
- Rezultat 5 – państwa strony rozwinęły kontakty, które mogą przełożyć się na przyszłą współpracę na szczeblu regionalnym w odpowiedzi na sytuację nadzwyczajną związaną z bronią chemiczną.

Działania:

Ćwiczenie symulacyjne: działanie to ma na celu rozwinąć zdolności państw stron do zmniejszenia ryzyka związanego z przechwyceniem broni chemicznej do celów terrorystycznych. Będzie ono obejmować zapobieganie ewentualnemu dostępowi terrorystów do materiałów, wyposażenia i wiedzy, które mogą być wykorzystywane w rozwoju i produkcji broni chemicznej. Opracowana zostanie szczegółowa koncepcja ćwiczenia symulacyjnego. Podstawowym scenariuszem tego ćwiczenia będzie atak terrorystyczny na fabrykę chemiczną z uwolnieniem toksycznych związków chemicznych. Na ćwiczeniu symulacyjnym zostanie przeanalizowane podejmowanie decyzji międzyrządowych, wymiana informacji i świadczenie pomocy przez odnośne organizacje krajowe i międzynarodowe. Ćwiczenie symulacyjne będzie w przyszłości powtarzane w innych regionach na podstawie modułu opracowanego przez Sekretariat Techniczny i państwa strony. W działaniach tych będą uczestniczyć pokrewne działy w komórce współpracy i pomocy międzynarodowej, komórce weryfikacji i komórce inspekcji. Ćwiczenie symulacyjne zostanie zorganizowane przez biuro projektów specjalnych.

Warsztat regionalny: warsztat regionalny ma na celu ułatwić omówienie i analizę pewnych kwestii związanych z pomocą i ochroną, ze szczególnym naciskiem na takie dziedziny, jak prawa i obowiązki państw stron zgodnie z art. X konwencji, składanie deklaracji dotyczących programów ochronnych, analiza słabości i obszarów problematycznych art. X oraz przegląd działań wspierających i ochronnych w regionie. Państwa strony przedstawią prezentacje, aby podzielić się zdobytym doświadczeniem i wnioskami.

Projekt VIII: Program dla Afryki*Cel:*

Zwiększenie potencjału państw stron do wykonywania zobowiązań wynikających z konwencji oraz zachęcenie państw niebędących stronami do lepszego zrozumienia korzyści wynikających z przystąpienia do konwencji i większego zaangażowania się w działalność OPCW.

Cel:

— Cel 1 – państwa strony z Afryki osiągają postępy w zakresie:

- wypełniania krajowych środków realizacji zgodnie z art. VII konwencji,
- spełnienia wymogów w zakresie deklaracji i deklaracji dotyczących inspekcji zgodnie z art. VI konwencji.

— Cel 2

- państwa strony z Afryki osiągają postępy w kierunku: włączenia konwencji do programu Międzynarodowego Centrum Szkoleń w zakresie Utrzymywania Pokoju im. Kofiego Annana (ang. Kofi Annan International Peacekeeping Training Centre (KAIPTC)).

— Cel 3

- państwa niebędące stronami bardziej angażują się w działalność OPCW i coraz lepiej rozumieją konwencję i korzyści z niej płynące.

— Cel 4

- afrykańskie państwa strony o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym angażują się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania chemii,
- afrykańskie państwa strony o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym zwiększają potencjał swoich laboratoriów finansowanych ze środków publicznych w zakresie realizacji konwencji w dziedzinie pokojowego wykorzystywania chemii.

— Cel 5

- państwa strony z Afryki są bardziej świadome tego, jakie znaczenie ma terminowe i pełne przedstawianie deklaracji w sprawie programów krajowych związanych z celami ochronnymi,
- państwa strony z Afryki mają wkład w gotowość OPCW do reagowania na prośby o wsparcie,
- państwa strony z Afryki w regionach lub podregionach są zachęcane do podtrzymywania kontaktów służących tworzeniu sieci regionalnych, aby usprawnić skoordynowane reakcje na sytuacje nadzwyczajne związane z bronią chemiczną.

Rezultaty:— **Rezultat 1**

- Organy krajowe zwiększyły swój potencjał opracowywania krajowych przepisów wykonawczych.
- Funkcjonariusze celni zwiększyli swój potencjał identyfikowania związków chemicznych związanych z konwencją i przedstawiania organom krajowym dokładnych transferów planowanych związków chemicznych.
- Organy krajowe zwiększyły swój potencjał przygotowywania i terminowego składania deklaracji, w szczególności w formacie elektronicznym.
- Urzędnicy organów krajowych zostali przeszkoleni, by eskortować zespoły OPCW przeprowadzające inspekcje.

— **Rezultat 2**

- Personel KAIPTC i uczestnicy programów centrum lepiej zapoznają się z konwencją.

— **Rezultat 3**

- Państwa niebędące stronami są bardziej zaangażowane w działania OPCW i lepiej zrozumiały korzyści wynikające z przystąpienia do konwencji.

— **Rezultat 4**

- Zwiększony potencjał afrykańskich państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym do angażowania się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania chemii.
- Podwyższony poziom kompetencji technicznych w laboratoriach finansowanych z funduszy publicznych w afrykańskich państwach stronach o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym w zakresie analizowania związków chemicznych związanych z realizacją konwencji na szczeblu krajowym oraz pokojowego zastosowania chemii przy wykorzystaniu nowoczesnych metod analizy, w szczególności GC i GC/MS.
- Zwiększony potencjał afrykańskich państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym do angażowania się w międzynarodowe inicjatywy współpracy na rzecz pokojowego wykorzystywania związków chemicznych.
- Zwiększony poziom kompetencji i zrozumienia personelu małych i średnich przedsiębiorstw, przedstawicieli związków przemysłowców i organów krajowych/instytucji rządowych afrykańskich państw stron o gospodarkach rozwijających się lub gospodarkach w okresie przejściowym dotyczący praktyk bezpiecznego zarządzania w małych i średnich przedsiębiorstwach chemicznych.

— **Rezultat 5**

- Państwa strony z Afryki są świadome tego, jakie znaczenie ma terminowe i pełne przedstawianie deklaracji w sprawie programów krajowych związanych z celami ochronnymi.
- Państwa strony z Afryki mają większe możliwości, by przedstawiać OPCW oferty pomocy w odpowiedzi na prośby o taką pomoc.
- Państwa strony z Afryki rozwinęły kontakty, które mogą przełożyć się na przyszłą współpracę na szczeblu regionalnym w odpowiedzi na sytuacje nadzwyczajne związane z bronią chemiczną.

Działania:

Wizyty dwustronne służące udzielaniu pomocy technicznej: państwa strony z Afryki otrzymają wsparcie za pośrednictwem wizyt służących udzielaniu pomocy technicznej, które będą planowane w każdym indywidualnym przypadku i przeprowadzane w celu udzielenia konkretnego wsparcia, aby sprostać wymogom zawartym we wnioskach państw stron z Afryki. Wsparcie to będzie obejmowało uświadamianie i działania informacyjne prowadzone za pośrednictwem krajowych warsztatów podnoszenia świadomości, specjalistycznych kursów szkoleniowych, udzielania pomocy w opracowywaniu krajowych przepisów wykonawczych i związanych z nimi środków oraz zagadnienia związane z przemysłem dotyczący art. VI.

Działania informacyjne – instytucja akademicka i szkoleniowa – centrum im. Kofiego Annana: personel OPCW będzie wizytował KAIPTC, by przedstawiać prezentacje dotyczące różnych aspektów konwencji. Jako że KAIPTC oferuje szeroki wachlarz programów szkoleniowych dla funkcjonariuszy wojskowych i cywilnych, których zadaniem jest ustalanie polityki w rządzie, to działania informacyjne Sekretariatu Technicznego ma na celu osiągnąć postępy we wprowadzaniu konwencji do programu KAIPTC.

Szkolenie funkcjonariuszy celnych w zakresie aspektów technicznych zasad transferu zawartych w konwencji: funkcjonariusze celni otrzymali wsparcie w ramach poprzednich trzech wspólnych działań. Na podstawie zdobytych doświadczeń prowadzone będą działania informacyjne skierowane do funkcjonariuszy celnych za pośrednictwem kursów szkoleniowych, aby ulepszyć gromadzenie i przekazywanie organom krajowym danych dotyczących importu i eksportu planowanych związków chemicznych. Regionalne i subregionalne kursy szkoleniowe będą obejmować praktyczne pokazy i ćwiczenia.

Kontakty z państwami niebędącymi stronami: przedstawiciele państw z Afryki niebędących stronami którzy mogą wpływać na poglądy związane z przystępowaniem lub ratyfikacją oraz podmioty zaangażowane bezpośrednio w kwestie istotne dla konwencji, w tym służby celne, otrzymają środki na udział w różnych programach organizowanych przez dział współpracy międzynarodowej. Programy te będą obejmować warsztaty regionalne dla organów krajowych państw stron oraz warsztaty regionalne dla funkcjonariuszy celnych. W razie konieczności personel komórki stosunków zagranicznych Sekretariatu Technicznego również otrzyma środki, by uczestniczyć w tych spotkaniach w celu nawiązania koniecznych kontaktów i współdziałania ze sponsorowanymi uczestnikami z państw niebędących stronami.

Kurs rozwijający umiejętności analityczne: w trakcie tego dwutygodniowego kursu uczestnicy z państw z Afryki będą brać udział w szkoleniach teoretycznych i otrzymają wiedzę praktyczną na temat chromatografii gazowej oraz chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas w zakresie sprzętu, walidacji i optymalizacji systemu oraz eliminowania problemów. Zostanie również położony nacisk na przygotowywanie próbek środowiskowych oraz na analizy GC i GC/MS takich próbek w przypadku związków chemicznych, których dotyczy konwencja. Uczestnicy przejdą również intensywne szkolenie praktyczne dotyczące przygotowywania różnych matryc próbek, które będą analizowane przy pomocy GC z detektorami selektywnymi pierwiastków oraz przy pomocy GC/MS metodą zderzenia elektronów i jonizacji chemicznej oraz zostaną zaznajomione z podstawami procedur ekstrakcji, oczyszczania i derywatywacji. Kurs będzie realizowany przy wsparciu VERIFIN / Uniwersytetu Technicznego w Delft lub podobnych renomowanych instytucji wybranych w przejrzysty sposób.

Kontakty z przemysłem – warsztaty w zakresie CWC i bezpieczeństwa procesów chemicznych: Przedstawione zostanie wprowadzenie do konwencji oraz do realizowanych zgodnie z nią międzynarodowych programów współpracy. Na warsztatach tych zostaną omówione m.in. najlepsze praktyki w przemyśle i elementy koncepcji zarządzania bezpieczeństwem procesowym. Oprócz przeglądu analizy zagrożeń procesowych (PHA) oraz analizy zagrożeń i zdolności operacyjnych (HAZOP) na warsztatach zostaną również omówione zasady czynnika ludzkiego, zarządzanie zmianami oraz kultura bezpieczeństwa i uczestnictwo pracowników.

Warsztat regionalny – art. X i kwestie współpracy regionalnej w zakresie udzielania wsparcia i pomocy w sytuacjach kryzysowych: Warsztat regionalny ma na celu ułatwić omówienie i analizę pewnych kwestii związanych z pomocą i ochroną, ze szczególnym naciskiem na takie dziedziny, jak prawa i obowiązki państw stron zgodnie z art. X konwencji, składanie deklaracji dotyczących programów ochronnych, analiza słabości i obszarów problematycznych art. X oraz przegląd działań wspierających i ochronnych w regionie. Państwa strony z Afryki przedstawią prezentacje, aby podzielić się zdobytym doświadczeniem i wnioskami.

DECYZJA RADY 2009/570/WPZiB**z dnia 27 lipca 2009 r.****zmieniająca i przedłużająca decyzję 2008/901/WPZiB dotyczącą niezależnej międzynarodowej misji wyjaśniającej w sprawie konfliktu w Gruzji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i jego art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 września 2008 r. Rada Europejska oświadczyła, że Unia Europejska jest gotowa do wsparcia wszelkich wysiłków zmierzających ku pokojowemu i trwałemu rozwiązaniu konfliktów w Gruzji oraz że jest gotowa do wspierania środków budowy zaufania.
- (2) W dniu 15 września 2008 r. Rada poparła pomysł niezależnej międzynarodowej analizy konfliktu w Gruzji, a dnia 2 grudnia 2008 r. przyjęła decyzję Rady 2008/901/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczącą niezależnej międzynarodowej misji wyjaśniającej w sprawie konfliktu w Gruzji, która miała działać w okresie od dnia 2 grudnia 2008 r. do dnia 31 lipca 2009 r.
- (3) W dniu 3 lipca 2009 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił przedłużenie funkcjonowania misji wyjaśniającej o dodatkowe dwa miesiące,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 2008/901/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota referencyjna na pokrycie wydatków związanych z realizacją misji wyjaśniającej wynosi 1 600 000 EUR na okres od dnia 2 grudnia 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.”;

2) artykuł 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 września 2009 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 66.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/571/WPZiB

z dnia 27 lipca 2009 r.

w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/760/WPZiB ⁽¹⁾, mianując Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. kryzysu w Gruzji na okres do dnia 28 lutego 2009 r.
- (2) W dniu 16 lutego 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/131/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 31 sierpnia 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2009/131/WPZiB mandat SPUE należy przedłużyć na dodatkowy okres sześciu miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Niniejszym we wspólnym działaniu 2009/131/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Pierre'a MORELA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. kryzysu w Gruzji zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.”;

- 2) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 445 000 EUR.”;

- 3) artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji obszerne sprawozdanie z wykonania mandatu przed końcem listopada 2009 roku. Sprawozdanie to stanowi podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2009, s. 47.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/572/WPZiB**z dnia 27 lipca 2009 r.****zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia ⁽¹⁾. Wspólne działanie to zostało następnie zmienione przez wspólne działania 2008/759/WPZiB ⁽²⁾ i 2009/294/WPZiB ⁽³⁾.
- (2) Wspólne działanie 2008/736/WPZiB wygasa w dniu 14 września 2009 r. Misja powinna być przedłużona na kolejny okres 12 miesięcy do dnia 14 września 2010 r.
- (3) Wspólne działanie 2008/736/WPZiB, ze zmianami, przewiduje finansową kwotę odniesienia wynoszącą 37 100 000 EUR przeznaczoną na pokrycie wydatków związanych z misją do dnia 14 września 2009 r. Finansową kwotę odniesienia należy zwiększyć o 12 500 000 EUR, by pokryć wydatki misji do dnia 14 września 2010 r.
- (4) Wspólne działanie 2008/736/WPZiB należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się wspólne działanie 2008/736/WPZiB jak następuje:

- 1) Art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją wynosi 49 600 000 EUR”.

- 2) Art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Wejście w życie i czas trwania

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia i wygasa w dniu 14 września 2010 r.”

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 60.

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2009/573/WPZiB

z dnia 27 lipca 2009 r.

zmieniające wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 listopada 2006 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej („KRLD”) ⁽¹⁾, które wdrażało rezolucję nr 1718 (2006) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („rezolucja RB ONZ nr 1718 (2006”).
- (2) W oświadczeniu z dnia 26 maja 2009 r. Unia Europejska zdecydowanie potępiła próbę detonacji jądrowego ładunku wybuchowego przeprowadzoną przez KRLD w dniu 25 maja 2009 r.
- (3) W dniu 12 czerwca 2009 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1874 (2009) („rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009)”), która rozszerzyła zakres zastosowania środków ograniczających nałożonych przez rezolucję RB ONZ nr 1718 (2006), m.in. przez objęcie KRLD embargiem na broń.
- (4) W dniach 18–19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady i Komisji Europejskiej o bezzwłoczne i zdecydowane dokonanie transpozycji rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).
- (5) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ i międzynarodowe instytucje finansowe i kredytowe do niepodejmowania wobec KRLD nowych zobowiązań w zakresie dotacji, pomocy finansowej lub pożyczek na zasadach preferencyjnych oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ do wzmożonej czujności, by zmniejszyć obecne zobowiązania. Wzywa również wszystkie państwa członkowskie ONZ do nieprzekazywania publicznego wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD w przypadkach, gdy takie wsparcie finansowe mogłoby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.
- (6) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ, by zapobiegały świadczeniu usług finansowych lub przekazywaniu na ich terytorium, przez nie lub z niego, lub na rzecz lub przez ich obywateli lub podmioty utworzone na mocy ich prawa krajowego, osoby lub instytucje finansowe działające na ich terytorium, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogłyby posłużyć do takich programów lub działań.
- (7) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) wzywa również wszystkie państwa, by w porozumieniu z ich organami krajowymi i zgodnie z przepisami krajowymi oraz prawem międzynarodowym dokonywały na ich terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszelkich ładunków wysyłanych do KRLD i przysyłanych z tego kraju, o ile państwo to posiada informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dany ładunek zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz jest zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).
- (8) Ponadto rezolucja nr 1874 (2009) wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ, by za zgodą państwa bandery przeprowadzały inspekcje statków na pełnym morzu, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek takich statków zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).
- (9) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) przewiduje, że państwa członkowskie ONZ mają dokonać zajęcia i zniszczenia towarów, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009), w sposób zgodny z ich zobowiązaniami podjętymi na mocy mających zastosowanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa i konwencji międzynarodowych.
- (10) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) przewiduje, że państwa członkowskie ONZ mają zakazać świadczenia przez ich obywateli lub z ich terytorium usług bunkrowania lub innego rodzaju usług dla statków, na rzecz statków pochodzących z KRLD, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane statki przewożą towary, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).
- (11) Rezolucja RB ONZ nr 1874 (2009) wzywa państwa członkowskie ONZ do zachowania czujności i zapobiegania specjalistycznemu kształceniu i szkoleniu obywateli KRLD, na ich terytoriach lub przez ich obywateli, w dziedzinach, które mogą wesprzeć działania KRLD wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.
- (12) Zgodnie z oświadczeniem Rady Europejskiej w sprawie KRLD z 18–19 czerwca 2009 r. i z myślą o osiągnięciu celów rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009) zakaz dostaw, sprzedaży lub przekazywania do KRLD towarów określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych powinien mieć zastosowanie do niektórych innych towarów, które mogą posłużyć do rozwoju przez KRLD programów związanych z bronią jądrową, pociskami balistycznymi lub inną bronią masowego rażenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 22.11.2006, s. 32.

- (13) Należy również stosować ograniczenia prawa wjazdu wobec osób wskazanych przez Unię Europejską w związku z propagowaniem przez nie lub wspieraniem programów KRLD związanych z bronią jądrową, pociskami balistycznymi i inną bronią masowego rażenia lub w związku ze świadczeniem przez nie usług finansowych lub zapewnianiem aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą przyczynić się do rozwoju tych programów.
- (14) Ponadto należy zamrozić środki finansowe lub zasoby gospodarcze osób i podmiotów wskazanych przez Unię Europejską w związku z propagowaniem przez nie lub wspieraniem programów KRLD związanych z bronią jądrową, pociskami balistycznymi i inną bronią masowego rażenia lub w związku ze świadczeniem przez nich usług finansowych lub zapewnianiem aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą przyczynić się do rozwoju tych programów.
- (15) Ponadto, aby zapobiec świadczeniu usług finansowych lub przekazywaniu na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub na rzecz lub przez ich obywateli lub podmioty utworzone na mocy ich prawa krajowego, osoby lub instytucje finansowe działające na ich terytorium, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogłyby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, państwa członkowskie powinny prowadzić wzmożone monitorowanie działalności instytucji finansowych objętych ich jurysdykcją prowadzonej wraz z pewnymi bankami i podmiotami finansowymi powiązanych z KRLD.
- (16) Wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (17) Wprowadzenie niektórych środków wymaga działania Wspólnoty Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

We wspólnym stanowisku 2006/795/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) pewnych innych produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Wspólnota Europejska przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które należy objąć niniejszym przepisem.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nabywanie przez obywateli państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych produktów i technologii z KRLD, o których mowa w ust. 1, oraz zapewnianie przez KRLD obywatelom państw członkowskich szkoleń technicznych, doradztwa, usług, pomocy, finansowania i pomocy finansowej, o których mowa w ust. 2, jest również zakazane – bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD, czy nie.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Państwa członkowskie nie podejmują wobec KRLD nowych zobowiązań dotyczących dotacji, pomocy finansowej i pożyczek na zasadach preferencyjnych, w tym przez ich uczestnictwo w międzynarodowych instytucjach finansowych, z wyjątkiem zobowiązań dla celów humanitarnych i związanych z rozwojem, bezpośrednio odpowiadając na potrzeby ludności cywilnej lub w celu propagowania eliminowania broni jądrowej. Państwa członkowskie zachowują również czujność, chcąc ograniczyć obecne zobowiązania i, w miarę możliwości, całkowicie się z nich wycofać.

2. Państwa członkowskie nie udzielają publicznego wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD, w tym kredytów eksportowych, gwarancji lub ubezpieczeń, własnym obywatelom lub podmiotom prowadzącym taką wymianę handlową, w przypadkach gdy takie wsparcie finansowe mogłoby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.”;

- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie:

- a) osób wskazanych przez komitet lub przez Radę Bezpieczeństwa ONZ jako odpowiedzialne za politykę KRLD – w tym przez jej wspieranie lub promowanie – w odniesieniu do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, a także członków rodzin tych osób, wymienionych w załączniku I;

- b) osób nieobjętych załącznikiem I, odpowiedzialnych – w tym przez ich wspieranie lub promowanie – za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, wymienionych w załączniku II;

c) osób nieobjętych załącznikiem I lub II, które świadczą usługi finansowe lub przekazują na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakiegokolwiek aktywa lub zasoby finansowe lub inne, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, wymienionych w załączniku III.

2. Ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania, jeżeli komitet stwierdzi w poszczególnych przypadkach, że taka podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi, lub jeżeli komitet dojdzie do wniosku, że odstępstwo przybliży jednak realizację celów wyznaczonych przez rezolucję RB ONZ nr 1718 (2006) lub rezolucję RB ONZ nr 1874 (2009).

3. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na jego terytorium jego własnym obywatelem.

4. Ust. 1 nie narusza zobowiązań państwa członkowskiego wynikających z prawa międzynarodowego, w przypadkach gdy:

- (i) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
- (ii) jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;
- (iii) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety;
- (iv) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 r. (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

5. Uznaje się, że ust. 4 ma zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

6. Rada jest należycie informowana o wszelkich przypadkach zastosowania przez państwo członkowskie wyłączenia na mocy ust. 4 lub 5.

7. Państwa członkowskie mogą zastosować wyłączenia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, włącznie z posiedzeniami popieranymi przez Unię Europejską lub których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, gdzie prowadzony jest

dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w KRLD.

8. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać wyłączenia, o których mowa w ust. 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Wyłączenie uznaje się za przyznane, jeżeli żaden członek Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania informacji o proponowanym wyłączeniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia.

9. W przypadku gdy zgodnie z ust. 4, 5 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku I, II lub III, zezwolenie ograniczone jest do celu, w którym zostało udzielone i do osób, których dotyczy.

10. Jeżeli przyznano wyłączenie, państwa członkowskie powiadamiają komitet o przypadkach wjazdu na ich terytorium lub przejazdu przez nie osób określonych w załączniku I.;

4) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zostają zamrożone wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do następujących osób lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio:

- a) osoby i podmioty wskazane przez komitet lub Radę Bezpieczeństwa ONZ jako zaangażowane we wspieranie lub dostarczające wsparcia, w tym przez stosowanie niedozwolonych środków, programom KRLD dotyczącym broni jądrowej, innej broni masowego rażenia i pocisków balistycznych, wymienione w załączniku I;
- b) osoby i podmioty nieobjęte załącznikiem I, odpowiedzialne za programy KRLD dotyczące broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia albo osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty posiadane lub kontrolowane przez nie, wymienione w załączniku II;
- c) osoby i podmioty nieobjęte załącznikiem I lub II, które świadczą usługi finansowe lub przekazują na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakiegokolwiek aktywa lub zasoby finansowe lub inne, które mogłyby posłużyć do programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia albo osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty posiadane lub kontrolowane przez nie, wymienione w załączniku III.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. W celu zapobiegania świadczeniu usług finansowych lub przekazywaniu na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, lub na rzecz lub przez ich obywateli lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych objętych ich jurysdykcją, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogłyby posłużyć do programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia państwa członkowskie prowadzą wzmożone monitorowanie działań instytucji finansowych podlegającymi ich jurysdykcji prowadzonych z:

- a) bankami z siedzibą w KRLD;
- b) podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i filiami banków z siedzibą w KRLD, wymienionymi w załączniku IV;
- c) niepodlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i filiami banków z siedzibą w KRLD, wymienionymi w załączniku V;
- d) podmiotami finansowymi niemającymi siedziby w KRLD ani nieobjętymi jurysdykcją państw członkowskich, ale kontrolowanymi przez osoby i podmioty z siedzibą w KRLD, wymienionymi w załączniku V,

aby uniknąć sytuacji, gdy działania takie sprzyjają programom lub działaniom KRLD dotyczącym broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia.

2. Z tego powodu wymaga się od instytucji finansowych, aby prowadząc działalność z bankami i podmiotami finansowymi wymienionymi w ust. 1:

- a) stale monitorowały operacje prowadzone na rachunkach, w tym przy pomocy swoich programów dotyczących środków należytej staranności wobec klientów oraz w ramach swoich zobowiązań odnoszących się do przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- b) wymagały wpisywania wszystkich informacji w rubrykach blankietów zleceń płatniczych, odnoszących się do zleceniodawcy i beneficjenta danej transakcji; oraz by odmawiały przeprowadzenia transakcji, gdy informacje te nie są dostarczone;
- c) zachowywały całą dokumentację dotyczącą transakcji przez okres pięciu lat i udostępniały ją na żądanie organów krajowych;
- d) jeżeli podejrzewają lub mają uzasadnione powody, by podejrzewać, że środki finansowe mogłyby posłużyć programom lub działaniom KRLD dotyczącym broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, niezwłocznie zawiadamiały o swoich podejrze-

niach jednostkę analityki finansowej (FIU) lub inny właściwy organ wyznaczony przez dane państwo członkowskie. FIU lub ten inny właściwy organ otrzymuje w odpowiednim terminie bezpośredni lub pośredni dostęp do informacji finansowych, administracyjnych i związanych z egzekwowaniem prawa, które są niezbędne do odpowiedniego wypełniania tego zadania, w tym do analizy sprawozdań z podejrzanych transakcji.”;

6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Państwa członkowskie – w porozumieniu z ich organami krajowymi i zgodnie z przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym – dokonują na ich terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszelkich ładunków wysyłanych do KRLD i pochodzących z tego kraju, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dany ładunek zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszego wspólnego stanowiska.

2. Za zgodą państwa bandery państwa członkowskie przeprowadzają inspekcje statków na pełnym morzu, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek takich statków zawiera towary, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszego wspólnego stanowiska.

3. Państwa członkowskie, zgodnie z ich przepisami krajowymi, współpracują przy inspekcjach na mocy ust. 1 i 2.

4. Statki powietrzne i statki transportujące ładunki wysyłane do KRLD i przysyłane z tego kraju podlegają wymogowi dodatkowej informacji poprzedzającej przyjazd lub wyjazd co do wszystkich towarów wwożonych lub wywożonych z państwa członkowskiego.

5. W przypadkach gdy przeprowadza się inspekcje, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie dokonują zajęcia i zniszczenia towarów, których dostawy, sprzedaży, przekazania lub wywozu zabrania się zgodnie z pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 1874 (2009).

6. Zabrania się świadczenia na rzecz statków KRLD usług bunkrowania lub zaopatrzenia statków lub innego rodzaju usług dla statków, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, o ile posiadają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dane statki przewożą towary, których dostawa, sprzedaż, przekazanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszego wspólnego stanowiska, chyba że świadczenie tych usług jest niezbędne do celów humanitarnych lub do momentu przeprowadzenia inspekcji ładunku, a w razie potrzeby jego zajęcia i zniszczenia, zgodnie z ust. 1, 2 i 4.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zachowania czujności i zapobiegania specjalistycznemu kształceniu i szkoleniu obywateli KRLD, na ich terytorium lub przez ich obywateli, w dziedzinach, które mogą wesprzeć działania KRLD wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej.”;

8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Rada sporządza wykaz zawarty w załączniku I i wprowadza w nim wszelkie zmiany na podstawie ustaleń komitetu lub Rady Bezpieczeństwa.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji, sporządza wykazy w załącznikach II, III, IV i V oraz przyjmuje do nich zmiany.”;

9) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Niniejsze wspólne stanowisko jest poddawane przeglądowi i w razie potrzeby zmieniane, w szczególności w odniesieniu do kategorii osób, podmiotów lub produktów lub dodatkowych osób, podmiotów lub

produktów, które mają zostać objęte środkami ograniczającymi, lub w celu uwzględnienia odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa.

2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 4 ust. 1 lit. b) i c), poddawane są regularnym przeglądom, co najmniej raz na 12 miesięcy. Środki te przestają mieć zastosowanie do odnośnych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi w trybie określonym w art. 6 ust. 2, że warunki ich stosowania nie są już spełnione.”;

10) załącznik zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Załącznik I

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 1 lit. a)

Załącznik II

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 4 ust. 1 lit. b)

Załącznik III

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) i art. 4 ust. 1 lit. c)

Załącznik IV

Wykaz oddziałów i filii, o których mowa w art. 4a ust. 1 lit. b)

Załącznik V

Wykaz oddziałów, filii i podmiotów finansowych, o których mowa w art. 4a ust. 1 lit. c) i d)”

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/569/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 96
- ★ Decyzja Rady 2009/570/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2008/901/WPZiB dotyczącą niezależnej międzynarodowej misji wyjaśniającej w sprawie konfliktu w Gruzji..... 108
- ★ Wspólne działanie Rady 2009/571/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji 109
- ★ Wspólne działanie Rady 2009/572/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia 110
- ★ Wspólne stanowisko Rady 2009/573/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniające wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 111

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>